

The Princesses vs The Princes

Contents

The Princesses vs The Princes	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	10
5. Chương 5	12
6. Chương 6	14
7. Chương 7	16
8. Chương 8	16
9. Chương 9	18
10. Chương 10	19
11. Chương 11	24
12. Chương 12	27
13. Chương 13	31
14. Chương 14	33
15. Chương 15	36
16. Chương 16	38
17. Chương 17	41
18. Chương 18	44
19. Chương 19	46
20. Chương 20	49
21. Chương 21	51
22. Chương 22	53
23. Chương 23	56
24. Chương 24	60
25. Chương 25	63
26. Chương 26	65
27. Chương 27	66
28. Chương 28	69
29. Chương 29 - End	71

The Princesses vs The Princes

Giới thiệu

Cast: S. H. E. G + FAH Warn: Chống chỉ định những ai ghét cảnh hôn nhau. Disclaimer: Nhân vật

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/the-princesses-vs-the-princes>

1. Chương 1

Mặt trời đã ló dạng (nói đúng hơn là lên tới đỉnh đầu rồi), chiếc đồng hồ báo thức đang reng lên từng hồi và

- BỤP !!!!!

- Im mồm ... cái đồng hồ đáng ghét >”

Đó là tiếng bẻ nát của cái đồng hồ xấu số! Còn trong đồng chăn kia, đang có một người con trai, á í nhầm, một người con gái đang ngủ cùng đồng snack, bánh và kẹo. (vâng sis Ella nhà mình đó bà con)

Sang đến phòng bên cạnh, ngăn nắp hơn tí xịu, nhưng ôi sao toàn bộ đều có in hình 100 đô vậy trời. Từ cái bình hoa, tấm thảm lót chân, đến cái tủ, cái chăn, thậm chí cả cây viết cũng in hình tiền. Ủa, cái gì mà cứ nhúc nhích trên giường thế?

- Ôi tiền, tiền của chị, em đừng bay mất nhé !!!!! (Sốc chưa)

- Ôi tiền ơi, chị yêu em nhất !!!! (vừa mớ vừa nở nụ cười mãn nguyện)

Đúng đấy ăh, đây chính là chị Gen nhà ta, ngủ mà cũng mơ thấy tiền thì thật sự bó tay rồi. Chợt 1 tiếng thét kinh khủng làm rung rinh căn nhà được phát ra từ căn phòng bên cạnh:

- ÁAAAAAAAAAAAA !!!!!!!!!!!!!

Tiếng thét ấy đã làm cho Ella và Genie tỉnh giấc mộng và an toạ ngay trên sàn nhà và cùng thốt lên 1 câu:

- Ôi, sáng nào cũng phải thức dậy kiểu này, mình bị trọ sương sống mất thôi.

Đến căn phòng có tiếng thét, Genie và Ella nhẹ nhàng lấp ló ngoài cửa xem có chuyện gì. Một cảnh tượng thật sự hãi hùng diễn ra trước mắt họ : Sel đang ướt nhem như chuột, Be thì đang cầm trên tay cái xô nhỏ nhỏ xinh xinh (5 lít nước mà nhỏ gì trời).

- Bebe, cậu làm gì thế, ướt Nana hết rồi nè (Sel vừa mếu máo vừa nói).

- Mình chỉ muốn đánh thức cậu và 2 con heo mê ngủ kia thôi. (Hebe vừa nói vừa mỉm cười nhẹ).

- Nhưng tại sao lại tạt nước Nana chứ? (Sel vẫn còn ngồi ì trên giường mà khóc).

- Vì cậu là người hậu đậu và chậm chạp nhất nhà. (He trả lời rất ngắn gọn).

- Nhưng sao Bebe không đánh thức Lala hay Nini, mà cứ nhằm Nana mà gọi là sao chứ? Bebe thiên vị (Sel vẫn chưa chịu thôi, cứ ngồi đó cắn nhai mãi)

- Bởi vì khi đánh thức cậu, 2 con heo ấy sẽ tự động mà thức dậy (He đang rất bức bối khi những câu hỏi của Sel cứ tiếp tục)

- Nhưng ... (Sel định nói thêm nữa nhưng He đã nhanh miệng hơn)
- Mình không muốn nói nhiều nữa, các cậu đã thức thì hãy chuẩn bị đi rồi xuống ăn sáng, còn đi học nữa (He nói rồi lạnh lùng bỏ đi).

Ella và Genie nãy giờ vẫn còn hoảng vì cảnh tượng vừa rồi. Mặt tái xanh, miệng lắp bắp

- Phải ... ha Hôm nay .. khai giảng năm .. học mới !!! (Gen miệng run mà vẫn ham nói)
- Vậy chúng ta mau chuẩn bị đi (Ella sợ quá bay vèo về phòng và chuẩn bị).
- Êh .. êh còn mình thì sao ? (Sel hỏi với giọng ngây thơ hết sức)
- Cậu mà không nhanh lên là sẽ chịu hình phạt của Bebe đó (Gen phán câu cuối cùng rồi cũng đi về phòng).

Cũng cùng thời gian đó, các sis của chúng ta đang chuẩn bị để đến trường, thì các bro của chúng ta vẫn còn cuộn mình trong chăn ấm. À không, có 1 bro đã thức rồi, ai vậy ta??

- Này chunnie, dậy đi, mình đã nấu các món ăn sáng mà cậu thích rồi kìa. (bro vừa nói vừa kêu bro chun dậy).
- Thiệt hả, mình dậy liền (Chun bay vèo vào nhà tắm).
- Này này cẩn thận đấy (Vâng, câu nói quen thuộc của Ji nhà ta, và người thức sớm nhất nhà cũng chính là bro)

Jiro cầm theo 1 cái loa mini đến căn phòng bên cạnh, tiếp tục công việc cao cả là đi đánh thức anh chàng tiếp theo. Vừa mở cửa bước vào phòng, Jiro phải choáng vì trong phòng dán đầy hình của các cô gái xinh đẹp, Jiro gơ cái loa lên và hét:

- Nho Nho ơi, có rất nhiều cô gái đang chờ cậu ngoài cổng kìa.
- Đâu .. đâu... ôi baby anh tới ngay (Cal tung chăn bật dậy ngó quanh).
- Hahahahaha (Ji ôm bụng cười ngặt nghẽo)
- Ủa ... Roro, sao cậu lại vào phòng tớ (Cal choàng tỉnh khi nghe Ji cười)
- Sáng rồi, chuẩn bị đi học đi ông tướng (Ji nín cười và nói tiếp)
- Mà này, nhớ cẩn thận đấy nhá (ôi bệnh của Ji chừng nào mới hết đây)

Jiro tiếp tục công việc cao cả, đến căn phòng nho nhỏ nằm cuối cùng, trên cửa phòng có viết vài chữ : Phòng Của Bubu Đáng Yêu . Ký tên : Bubu (ác ... nhí nhảnh quá trời). Ji mở cửa bước vào, miệng lẩm bẩm : Phải cẩn thận, phải cẩn thận. Nhưng không biết ổng vướng cái gì mà té cái ầm, đè lên người của Bu làm Bu la toáng lên

- Áhhhhhhhhh, bố người ta cứu, con mèo Tom đè chết con rồi (má ơi, bị đè gần chết mà còn mê Tom and Jerry)
- Mèo Tom cái đầu cậu, phòng cậu sao mà bừa bộn thế, làm mình té rồi nè, cậu phải để đồ cẩn thận chứ (Ji vừa xoa xoa cái chân vừa nói)
- Huhuhu Roro ơi, hồi nãy tớ mơ thấy con mèo Tom nó biến to ra, và đè lên tớ đấy (Bubu méo máo)
- Tớ tát cậu không còn cái răng nào bây giờ, mau xuống nhà ăn sáng rồi còn đến trường (Ji nổi cáu và hét lên) (ông này bạo lực quá)
- Mà này, nhớ phải cẩn thận đó (ôi ... tác giả bó tay)

Cuối cùng việc đánh thức mọi người dậy cũng xong, tất cả mọi người ngồi vào bàn ăn. Gen thấy Sel cứ tung tăng nhảy chân sáo xuống cầu thang thì liền nói

- Nana, cẩn thận coi chừng ngã đấy

Vừa dứt lời thì

- Rầm !!!! Đùng Đùng !!!!

Và tiếng động vừa rồi chính là tiếng sis Sel lăn từ cầu thang xuống đấy ăh. Ba sis kia nhìn nhau mà lắc đầu rồi đi đến bàn ăn bởi vì họ biết, nếu còn đứng đó sis Sel sẽ khóc òa lên cho xem. Sis Sel thấy thế thì biết thân, không khóc mà ngồi dậy mà lết tới bàn ăn (mới té đi nổi mới sợ).

Còn bên các bro thì

- Nào anh em, chúng ta ăn thôi, nhưng mà nhớ là phải (Ji vừa lên tiếng)

- Cẩn Thận (3 bro kia đồng thanh)

Sau khi ăn sáng xong, các anh chị đi đến trường, (bó tay các anh chị, chỉ có buổi sáng thôi mà xảy ra biết bao nhiêu là chuyện). Ai ai cũng vui vẻ tung tăng tới trường, nhưng mọi người không ai biết rằng sẽ có chuyện động trời đang chờ họ ở phía trước.

2. Chương 2

Học sinh đang đứng rất đông trước cổng trường, sinh viên cũ thì trò chuyện cùng bạn bè, hoặc đang làm quen với các sinh viên mới, còn các bạn sinh viên mới có vẻ vẫn còn bối ngỡ trước cổng trường ĐH. Bỗng 1 đám sinh viên nữ hét toáng lên :

- ÁHHHH The Princes tới rồi.

Từ trong 1 chiếc xe bóng loáng, 4 chàng trai bước ra trước sự tò mò của các sinh viên mới và ngưỡng mộ của sinh viên cũ (cũng có ganh tị nhưng 1 số ít thôi). Đi đầu là Jiro, chân thì bước, miệng thì cứ luôn nói “Phải Cẩn Thận” (anh ấy không nói chắc ăn cơm không ngon), tiếp theo là Chun, trên tay phải là ly nước trái cây, tay trái là cái bánh gato đang ăn dang dở (bó tay, suốt ngày chỉ ăn là ăn). Aaron thì cứ nhảy nhót ca hát lung tung như con khỉ mắc phong (tha mạng cho em nhá), và kia, người cuối cùng, chàng hoàng tử Calvin nhà ta. Anh này đang làm gì mà miệng cứ như tụng kinh vậy ta. Để rình nghe xem.

- Ui Ui các baby năm nay sao mà đáng yêu thế, mình thật sự rất thích tới trường (chỉ vì có các em xinh đẹp mà thôi). Một lát phải gọi điện đặt hoa mới được, tặng mỗi em một bông để lấy điểm .. hehehe (cha này phung phí thấy ớn luôn). Ôi trời ơi, giáo viên mới năm nay xinh quá (tái phát bệnh mê gái rồi).

Họ vừa đi đến cổng trường, đám sinh viên nữ ủa tới vây quanh họ như bầy kiến vây quanh những viên kẹo (eo ôi kinh quá). Ngay cả đám sinh viên năm nhất cũng bon chen nhào tới (mấy bà này lúc này còn bối ngỡ, giờ gặp trai là quên hết tất cả).

- Ôi Aaron, chàng đáng yêu quá, em yêu chàng (sến quá)

- Chun ... Chun yêu dấu của lòng em (ọe ... rợn tóc gáy quá)

- Jiro ơi, trái tim em mãi trao về anh (sến tập 2)

- Calvin, em nguyện chết vì chàng (bà này có thể chết vì trai nè)

Các chàng trai thấy thế liền nở nụ cười hãnh diện và vẫy tay với các nàng, làm các nàng nhà ta đỏ rầm rầm, máu mũi văng tung tóe (ôi bệnh viện sẽ đắt lắm đây). Mọi người cứ thi nhau mà tranh giành mấy anh, nhưng họ đâu có biết là họ đang làm rối loạn hội trường. Bỗng 1 giọng nữ thánh thót lên tiếng (nói đúng hơn là hét bằng cái micro của trường) làm cây cối xung quanh rụng hết lá, dây điện bị đứt hết, làm mấy con chim đang ngủ gục bị nướng cháy đen thui (ai có nhu cầu ăn thịt chim nướng, thì nhanh chân lẹ tay mà đến lấy đi ạ).

- TẤT CẢ IM LẶNG VÀ VỀ CHỖ NGỒI !!!!!

- Lala ăh, nếu cậu muốn hét thì hãy báo trước cho bọn mình biết 1 tiếng, để biết đường mà tránh. Mình không muốn bị điếc sớm thế này đâu (Sel vừa nhăn nhó vừa nói) (các bạn biết giọng nữ thánh thót đó là ai rồi ha)

Sau khi bị Ella hét, tất cả các sinh viên lập tức bước về chỗ của mình, các chàng trai của chúng ta cũng đi về chỗ của mình, riêng chỉ có Cal vẫn còn đứng đó mà lấy phone ra bấm bấm rồi gọi gọi gì đó. Gen thấy thế liền đi đến và nói :

- Này, tất cả mọi người đều vào chỗ ngồi rồi, bạn mà không về chỗ ngồi thì xin mời ra khỏi hội trường. (Trong lòng Gen nghĩ, cái tên khùng này nó có bị điên không nhỉ, Lala hét cỡ đó mà nó vẫn tỉnh như không gì xảy ra).

- Ôi trời ơi, tiên nữ, em ở đâu rớt xuống đây vậy (Cal nói 1 câu lằng xẹt nhìn chăm chú và Gen)

- Này tên khùng kia, mi trốn viện ra đây à, ta nói là mau về chỗ ngồi, để chuẩn bị khai giảng (Gen đầu bốc khói và hét lên)

Sau khi bị hét, Cal nhà ta ngơ ngẩn nhìn theo nàng rồi bước về chỗ của mình, miệng lẩm bẩm

- Con mắm kia, ta đẹp trai thế này, mà ngươi dám bảo ta là tên khùng à, để rồi xem, ta sẽ trả thù >”

Còn Gen thì bực bội bước lên trên hội trường đứng cạnh Sel và Ella mà đầu vẫn còn bốc khói, miệng vẫn lẩm bẩm

- Cái tên khùng kia, rồi ta sẽ nướng mi thành con ngỗng quay, ta sẽ xào, ta nấu, ta chiên, ta luộc nhà ngươi cho chết luôn, tên khùng đáng ghét.

Hebe bắt đầu đọc bằng thuyết trình cho ngày khai giảng, tất cả mọi người chăm chú lắng nghe nhưng mặt ai cũng xanh như tàu chuối, run lên cầm cập bởi khuôn mặt lạnh lùng của Hebe. Sau khi đọc xong bằng thuyết trình, Hebe tóm tắt ngắn gọn lại :

- Nào tất cả các bạn, năm học mới đã bắt đầu, hôm nay là ngày đầu tiên, chúng ta sẽ không có tiết học, các bạn sinh viên mới muốn tham câu lạc bộ (CLB) nào thì hãy đi ghi danh, sau đó các hội trưởng hãy tổng kết lại thành viên của hội mình rồi báo cáo với Hội Học Sinh (HHS). Và điều cuối cùng tôi muốn nói là : Chào mừng các bạn sinh viên mới đến với Học Viện Thánh Nam. (Mặt vẫn lạnh như băng nhưng lấy máu bản dân thiên hạ rất nhiều)

Trong khi các học sinh đang bận rộn với ngày đầu khai giảng, thì trong phòng, hiệu trưởng đang được vinh hạnh uống trà, đàm đạo cùng 8 vị phu nhân rất sang trọng và quý phái. Các quý phu nhân ngồi đó uống trà và nhìn ông hiệu trưởng (HT) với ánh mắt thật “Triu Mến” làm cho dòng họ mồ hôi của ông ấy thi nhau mà đổ xuống. HT vừa lấy tay lau mặt, miệng vừa lắp bắp :

- Các ... em .. về .. thăm ... thăm trường mình .. hả ?

- Vâng ạ (1 quý phu nhân lên tiếng với khuôn mặt lạnh lùng) (tạm gọi phu nhân 1 (PN 1)

- Chúng em có chuyện cần thầy giúp đỡ (PN 2 vừa nói vừa nở nụ cười rất tươi và nhí nhảnh)

- Chuyện ... chuyện ... gì ... vậy ?? (ông này mắc bệnh cà lăm)

- Chuyện này chỉ có 9 người chúng ta biết thôi, thầy phải cẩn thận mồm miệng thầy nhé (PN 3 vừa nói vừa uống trà)

- Thầy ơi, sau bao nhiêu năm thầy vẫn đẹp trai như ngày nào, thầy sẽ giúp chúng em mà phải không thầy (PN 4 vừa nói vừa nháy mắt với ông thầy) (bà này ghê quá, thầy mà cũng không tha)

Trong lúc 4 vị phu nhân kia đang nói chuyện cùng ông thầy, thì 4 vị phu nhân còn lại đang ngồi đó trò chuyện.

- Áhhh ... nóng quá à (PN 5 hét toáng lên)

- Nina à, bà xinh đẹp nhưng sao hậu đậu vậy (vị phu nhân có mái tóc tím) (nhìn rất mạnh mẽ) PN 6

- Đưa tiền đây, tui thối ly trà giùm bà (PN 7 vừa đếm tiền vừa nói)

- Bà có sao không? Ăn miếng bánh ngọt đi cho đỡ nóng lưỡi (vị phu nhân cuối cùng đang ăn bánh cũng bon chen nói vào)

Quay trở lại với 4 vị phu nhân kia, thì họ đưa cho HT tập hồ sơ gì đó. Tác giả bon chen định đọc lên thì bị vị phu nhân thứ 1 hăm dọa

- Biến đi con bé tác giả nhiều chuyện, ta nấu chín người bây giờ

- Eo ôi, đáng sợ quá, con đi ngay đây ạ

Tám quý phu nhân quay sang đồng thanh nói với ông thầy rằng:

- Thầy, thầy phải làm theo những gì bọn em ghi trong này nhé. Chúng em nhờ cả vào thầy đấy, nếu chuyện này không xong, thì thầy biết thế nào rồi đó ... Học trò của thầy, thầy hiểu mà phải không thầy (các bà nói xong rồi cười hô hô hô bước ra ngoài, trừ vị phu nhân lạnh lùng kia là không có cười)

Mặt ông HT giờ cắt không còn một giọt máu, ổng nghĩ:

- “ Thật tội nghiệp cho tôi, khi có 8 đứa học trò như thế này, bọn nó vẫn đáng sợ như ngày nào, làm vợ, làm mẹ người ta rồi mà vẫn không thay đổi ”

Giờ mình sẽ bật mí cho các bạn biết về 8 vị phu nhân đó nha:

Mẹ Sis Be (mẹ con lạnh lùng y chang nhau)èPN 1

Mẹ Bro Bu (bà mẹ nhí nhảnh hèn chi cậu con nhí nhố)èPN 2

Mẹ Bro Ji (hóa ra Ji bị bệnh di truyền từ mama) èPN 3

Mẹ Bro Cal (ôi mẹ nào con nấy, thầy cũng không tha)èPN 4

Mẹ Sis Sel (hậu đậu thế là cùng)èPN 5

Mẹ Sis Ella (mạnh mẽ nên con gái cũng mạnh mẽ theo)èPN 6

Mẹ Sis Gen (mẹ con nhà này chỉ có tiền thôi)èPN 7

Mẹ Bro Chun (ăn vãn hoàn ăn)èPN 8

Mình cũng xin nói thêm về gia thế và gia cảnh nhà các Bro và các Sis. Gia đình các Sis và các Bro đều là những người đứng đầu khu vực Châu Á, mỗi gia đình nắm giữ một ngành. Họ còn được gọi là : Bát Đại Gia Tộc

Sis Be : Trưởng nữ nhà họ Tian, gia đình sis đứng đầu ngành kinh doanh bất động sản trên toàn khu vực Châu Á. Gia đình còn ba, mẹ, và có một người em trai (sau này sẽ xuất hiện).

Sis Sel : Thứ nữ nhà họ Ren, gia đình sis đang nắm giữ toàn bộ các mặt hàng về thời trang (như là quần áo, giày dép, đồ dùng trang điểm). Gia đình có ba, mẹ, có 1 anh trai và 1 em gái .

Sis Ella : Cô tiểu thư duy nhất nhà họ Chen, có lẽ vì mong muốn con trai, nên ba mẹ cô đã nuôi dạy cô như 1 đứa con trai, thành ra ta có Ella ương bướng ngày nay. Gia tộc nhà họ Chen kinh doanh ngành nhà hàng và khách sạn.

Sis Gen : Sis này thì là con út, có 2 ông anh sinh đôi (mà toàn bị bắt ăn hiếp). Gia đình kinh doanh ngành ngân hàng (nhà giàu mà mê tiền thấy ớn luôn).

TẠM THỜI CHỈ CÓ CÁC SIS, CÁC BRO MÌNH SẼ BỔ SUNG SAU NHÉ

3. Chương 3

Sau khi 8 vị phu nhân rời khỏi, ông HT mở tập hồ sơ ra xem rồi cười nghiêng ngả (ổng bị khủng hã trời)

- Im đi con bé tác giả lắm chuyện, ta méc học trò yêu của ta bây giờ

- Già mà nhí nhảnh quá, xí, thấy ghét HT quá đi >”

- Hô hô kệ ta, sắp có chuyện vui rồi đây, hô hô Kế Hoạch ABC.

Thôi, bỏ qua ông HT với tác giả từng từng đi nha, chúng ta quay về chỗ của các sis thử xem sao.

Trước cửa phòng HHS có rất nhiều nam sinh đang vây quanh như kiến (hơi quá thì phải), họ đang cầm trên tay những đóa hoa hồng trông thật đẹp mắt và đắt tiền. Họ đùn đẩy nhau việc ai sẽ gõ cửa 1 phút 2 phút ... rồi 10 phút trôi qua, mà chẳng anh nào dám gõ cửa để tặng hoa cho người mình muốn tặng. Đột nhiên cánh cửa mở toang ra, một nàng công **** yêu kiều xinh đẹp bước tới nở nụ cười và nói:

- Các bạn, có chuyện gì cần tới HHS à?

- Hội Phó à, chúng tôi Chúng tôi muốn tặng quà cho các nàng công **** trong HHS (1 nam sinh mặt đỏ như cà chua lên tiếng, mấy ông kia nhìn Sel nhà ta đẹp quá chảy máu mũi, té xỉu hết rồi)

- Oh ... thế thì mời vào (sao bà này dịu dàng vậy ta)

Vừa dứt lời, Sel vừa quay lưng bước vào trong, thì nàng ta bị vấp chân, té xuống, ngã vào vào người anh chàng đó, anh chàng đỡ nàng ta xong, rồi loay hoay tìm bó hoa của mình , nhưng tiếc thay, bó hoa của anh ta đang được an tọa ngay dưới đôi chân nòn nà của chị Sel nhà ta (ác ... hoa mà phải lột chân cho bả hả trời)

- Xin lỗi, tôi hậu đậu quá, xin lỗi bạn nha. (Sel vừa nói vừa lấy gương ra soi xem mặt mình có mất miếng phần nào không.)

- Oh không .. không sao đâu (mặc dù không tặng được nhưng chàng ta đã được nói chuyện cùng Sel rồi, đại gái quá cha ơi kakaka)

Thế rồi những ai muốn tặng hoa hoặc quà cho Sel liền chạy tới vây quanh lấy nàng, nàng ta thì đứng đó soi gương, rồi lại làm dáng, tỏ vẻ đáng yêu trước mặt các chàng trai, mặc dù trong lòng đang nghĩ “ Sao cái bọn này không ai đẹp trai hết vậy trời, làm mình tạo dáng nãy giờ, biến hết đi trời ơi “

Chúng ta đi xem các nàng còn lại nào, ý ý trong góc phòng kia, mấy món quà làm gì mà lấp lánh thế ta???

- Gen àh, anh có sợi dây chuyền này muốn tặng em nè, nó được làm từ bên Anh đó, trị giá là 20 ngàn đô (1 anh chàng sinh viên năm 3 cứ bô bô cái miệng, chìa ra một sợi dây chuyền bạc kim với cái mặt dây chuyền làm bằng kim cương sáng lấp lánh) (cha này không biết rằng sắp chết hô hô)

- Biến đi, tôi không thích ai phung phí (Gen lạnh lùng phán cho 1 câu làm anh chàng này quê quá trời luôn)

Thế rồi cũng chẳng ai dám đến gần bên mà tặng cho Gen nữa, họ lủi thủi bước ra ngoài. Đến bên Ella thử xem nào

- Ella à, em ăn thử bánh này xem, chính tay anh tự làm đó (1 chàng trai nào đó lên tiếng)

- Đâu ... mắt mắt... đưa đây ... mắt mắt (khiếp, ăn mà còn nói nữa)

- Ặc... bánh dở tệ (Ella ăn xong hết bánh rồi mới đưa ra kết quả) (sặc, ăn hết rồi mới bảo là bánh dở). Rồi lần lượt các chàng cứ đưa bánh tới cho Ella, nàng ta cứ ngồi đó mà mắt mắt, nhưng ăn xong không khen mà cứ bảo là dở ẹc, dở tệ, tệ hơn vợ thằng đậu, bánh khó ăn, khó nuốt v.v..

Và kia, chiếc bàn có cái bảng tên : Hội Trưởng. Các chàng trai cứ đứng đó, người này đẩy người kia, người kia đẩy người nọ, mà không ai dám lên tiếng để ngỏ lời với Hebe. Hebe vẫn đang làm công việc của mình, chẳng thèm nhìn bọn họ lấy 1 lần, rồi đột nhiên He lên tiếng, tuy mắt vẫn nhìn vào đồng hồ sơ của mình

- Sel, El, Gen, tổ đếm tới 3, các cậu phải giải quyết chuyện này đây (He lạnh lùng)

- 1...2...

- Okay okay, các anh mau đi khỏi đây ngay, nhanh lên (3 nàng đồng thanh đuổi các chàng trai ra ngoài)

- 3

He ngược mặt lên thì thấy Gen , Sel, và El đang làm nốt các công việc còn lại của mình, cô cũng chẳng nói gì thêm, tiếp tục làm việc. Gen, Sel, El khẽ liếc nhìn nhau mà lè lưỡi. Không khí trong phòng giờ đây chỉ còn nghe thấy tiếng gõ lách cách của laptop, hoặc tiếng kêu rẹt rẹt của ngòi bút mà thôi.

Còn bên các chàng thì ngược lại, bọn nữ sinh hét hò om sòm, bỏ nhào tới các chàng như mãnh thú nhào tới con mồi của mình. Các chàng cực khổ lắm mới thoát ra được.

- Sao trường mình không chia ra hai khối nam riêng nữ riêng nhỉ (Ar bực dọc lên tiếng)
- Cậu điên àh, chia ra như thế thì khuôn mặt đẹp trai nhất hành tinh của mình để cho ai chiêm ngưỡng hả (Ji hùng hổ tuyên bố)
- Roro, cậu có cần phải tự tin như thế không ?? (Chun vừa ăn bánh su kem vừa nói)
- Này này, cấm gọi nickname trong trường mà, cậu không nhớ sao (Ji bực tức hét lên)
- Thôi các cậu đừng cãi nhau nữa, các cậu làm mình quên hết là nãy giờ mình được bao nhiêu em cho số điện thoại rồi nè (Cal bận ghi ghi chép chép gì đó nãy giờ mới lên tiếng)

Đột nhiên loa trường thông báo (giọng nhí nhảnh như con cá cảnh của ông giám thị vang lên)

- À lô à lô, e hèm, mời các em có tên sau đây đến ngay phòng hiệu trưởng : Em Aaron Yan yêu quý của tui (ui tui mến mộ em lắm đấy) , em Jiro Wang, Chun Wu, Calvin Chen, Selina Ren, Hebe Tian, Ella Chen và em Genie Zhou. Là lá la, thông báo xin được nhắc lại lần nữa ... blah ... blahhh
- Quái lạ, ông hiệu trưởng già kiếm bọn mình làm gì nhỉ (Cal thắc mắc)
- Ai mà biết, mà thắc mắc chỉ cho mệt, miêng sao lên trên đấy có bánh ăn là okay rồi (Chun ơi sao anh toàn ăn thế)
- Uhm đúng áh, miễn sao lên trên đấy ông ấy cho tớ coi Tom And Jerry là tớ đi ngay không cần thắc mắc (Ar cũng bon chen nhảy vào)
- Cẩn thận đấy, coi chừng có chuyện gì rồi sao (Ji lại cẩn thận rồi, mà lần này đúng hehe).

Trên đường đến phòng hiệu trưởng các anh thì luôn miệng nói, còn các sis của chúng ta thì cũng không kém, Sel cứ soi gương suốt đoạn đường đi, Gen thì mãi lo đến tiền, chốc chốc lại la lên là thiếu vài xu, Ella thì cứ ăn ăn và ăn, đôi lúc lại cãi nhau chí chóe, rồi lại cười giỡn với nhau, duy chỉ có He là im lặng mà thôi.

To Be Continue..

Sau đây là gia phả gia thế nhà các Bro yêu quý của chúng ta

Aaron Yan : Cậu 2 nhà họ Yan, gia đình họ Yan kinh doanh ngành công nghệ thông tin. Gia đình gồm có ba, mẹ (tuy nhiên người ba đã đi theo người đàn bà khác, do đó Aaron rất ghét ba mình), 1 người chị gái lớn hơn Aaron 2t, và người em gái nhỏ hơn 2t.

Jiro Wang : Con trai độc nhất nhà họ Wang. Gia đình anh kinh doanh ngành địa ốc. Gia đình gồm bà nội và ba mẹ. Ji được bà cưng chiều, nên lúc nào cũng nghĩ mình là nhất.

Chun Wu : Con trai cả nhà họ Wu, gia đình chỉ có bà, mẹ và các chị gái (vương quốc nữ giới), ba mất lúc anh chỉ mới 2t. Gia đình họ Wu kinh doanh ngày trà đạo (hình như liên quan tới ngành ăn uống giống sis Ella hihhi)

Calvin Chen : Con trai duy nhất của nữ diễn viên nổi tiếng khắp Châu Á và ông hoàng của ngành điện ảnh. Gia đình còn ba và mẹ, tuy nhiên hai ông bà ấy suốt ngày đi du lịch, bỏ cậu con trai ở nhà một mình mặc ổng tự do. Thừa hưởng tính trăng hoa từ papa, phung phí từ mama.

Continue on Chap 3 (Phần này đối thoại hơi nhiều, mọi người thông cảm nha)

Sau khi cả 8 người được gọi đến phòng hiệu trưởng, thì không khí bỗng trở nên u ám, mây đen kéo về đầy trời, gió thổi lên cuộn cuộn.... (em cũng không biết tả quang cảnh nó như thế nào, mọi người tưởng tượng nha). Còn bên trong phòng thì giống cuộc chiến giữa các vì sao. Ar thì nhảy lưng tưng, quậy banh căn phòng hiệu trưởng. Chun và Ella thì đang đánh nhau vì tranh giành đồ ăn. Cal thì đang ve vãn chị Gen, bị ăn tát mà vẫn cứ xáp vào. Ji và Sel đang thi soi gương, vuốt tóc, tự sướng xem ai hơn ai, lâu lâu hai người xoay qua đầu mắt với nhau. Còn chị Be nhà mình thì ngồi chèo chân uống trà và nghe nhạc. Ông hiệu trưởng mô hôi tuôn đổ như mưa, chạy vòng vòng năn nỉ từng người, nhưng chả ai chịu nghe (tội nghiệp, ông ấy đã 70t rồi mà còn hành xác ổng nữa). Be thấy thế liền lên tiếng giải nguy cho ông thầy:

-Thầy gọi chúng em lên đây có việc gì ạ?

-À, thầy muốn nói với các em 1 chuyện.

-Chuyện gì thế thầy. (7 anh chị đồng thanh)

-Các cậu có muốn mình xử đẹp các cậu không hả?? (Be lên tiếng với đôi mắt hình viên đạn)

-Gi mà dữ thế bà chị khó tính? (Ar nói và cười tươi hết sức)

Be chỉ nhìn Ar với đôi mắt lạnh lùng rồi im lặng quay qua tiếp tục câu chuyện với ông thầy hiệu trưởng.

-Thầy mau nói có chuyện gì đi ạ, chúng em không có thời gian ngồi đây uống trà đàm đạo với thầy đâu.

-Bởi vì các em đều là 8 người học giỏi nhất trường, nên thầy muốn các em đến trường YUKI để làm học sinh giao lưu.

-TRƯỜNG YUKI (Sel, Ella, và Gen đồng thanh hét lên)

-Các cô điên sao, làm gì mà hét to thế (4 Bro bịt tai hỏi lại)

-Im đi, 4 tên nhóc lắm mồm (Sel nói lại)

-Thầy thực sự muốn như thế, hay có người nào muốn thầy làm thế (Be hỏi với giọng nghi ngờ)

-Phải đó, thầy, thầy có ý đồ gì, tại sao chúng em lại phải sang cái trường đáng ghét đó (Ella)

-Tại trường ta và trường YUKI là trường kết nghĩa mà, coi như thầy xin các em, giúp thầy đi nha, sang đây giao lưu chừng 6 tháng thôi (HT cầu xin các Bro và các Sis)

-Sang đây cũng được thôi, nhưng phải có gái đẹp em mới sang (Cal nói)

-Suốt ngày chỉ biết mê gái (Gen mỉa mai)

-Kệ tôi, không được tôi chú ý nên tức à (Cal cũng không kém)

-Cậu ... (Gen cứng họng, miệng lẩm bẩm “ tên khùng chết tiệt, ta thề ta sẽ giết chết ngươi ”)

-Qua đây thức ăn có ngon như trường mình không hả thầy (Chun hỏi)

-Im đi tên heo ăn tạp lắm lời (Ella xỏ xiêng)

-Hô hô cùng 1 giuộc với nhau mà cô em (Chun giơ tay vuốt má Ella liền bị nàng ta đá một phát dính vách tường luôn)

-Ui da ... đồ bà chằn (Chun miệng lẩm bẩm nhưng bro đang nghĩ “ tại sao biết bao nhiêu cô gái gặp mình đều nói anh Chun đẹp trai, anh Chun hào hoa, còn cô gái này gặp mình thì giành ăn, còn đánh mình nữa, cô ta thật đặc biệt quá , mình phải làm bạn với cô ấy mới được ”) (ôi đòi làm bạn rồi kìa ^__^)

-Nếu em sang đây, thầy mua cho em mấy cái đĩa Tom and Jerry nhá (Ar nhí nhảnh chen vào)

-Ar này, cậu đừng nhảy lung tung nữa, phải cẩn thận chớ, nhưng mà thầy ơi, với nhan sắc của em, dù đi tới đâu đi nữa, thì em vẫn là nhất (Ji hất mái tóc mình ra sau và nói)

-Chảnh vừa thôi cha, tui đây mới là đẹp nhất nè, ông đẹp nhất loài khỉ thì còn được (Sel nói làm Ji té bật ngựa).

-Cô ... Cô (Ji lắp bắp)

-Tôi .. tôi .. thế nào? Chị đây không nhận cháu đâu nhá, đừng thầy người sang bắt quàng làm họ (Sel ngúyt Ji 1 cái rồ dài)

-!@#%&^*())(*&^%\$#@! (các anh chị cứ thế mà cãi nhau) (tác giả cũng bó tay)

-Haizz (Be thở dài ngao ngán nhìn họ)

-Các cậu im lặng một chút có được không? (Be ngao ngán lắc đầu)

-Này này , bà chị mặt lạnh, chị muốn xem phim hoạt hình không? Kệ họ đi, cho họ cãi nhau đi, tui với chị đi xem phim hoạt hình. (Ar lon ton chạy đến bên Be). (Ôi sao gọi sis em là chị mặt lạnh)

-Tránh xa cậu ấy ra nếu như nhóc còn muốn sống (Sel cảnh cáo)

-Đừng chọc giận cậu ấy (Ella cũng nói thêm vào)

-Chúng tôi không muốn phải tốn tiền đi đám ma cho cậu đâu (Gen cũng bon chen)

-Các cậu chiều nay về làm hết công việc cho tới cuối năm, mai nộp lại cho mình (Be liếc xéo các nàng)

-OH .. MY ... GOD (ÔI **** ÔI) ??? (3 sis hét lên)

-Hahahaha (4 anh cười to làm 3 sis giận đỏ cả mặt nhưng sợ Be tỷ giận nên nuốt cục tức vào trong)

-Chúng em đồng ý sang trường đấy. Vậy chừng nào đi hả thầy? (Be hỏi)

-Be , sao lại đồng ý, cậu có biết là hần học trường đấy không hả ? (3 Sis 1 lần nữa lại hét lên)

-Các cậu im đi, đừng để mình phải nhắc lại lần nữa. (Be găng giọng, trừng mắt nhìn các sis)

-..... (3 sis đành phải im lặng nhìn nhau)

-Các em đồng ý hả ??? (hiệu trưởng nẩy giờ trốn dưới gầm bàn)

-Vâng ạh (5 người đồng thanh trừ 3 sis kia)

- Tốt, vậy ngày mốt lên đường (ông hiệu trưởng cười to)

Thế là các Bro và các Sis bước ra khỏi phòng hiệu trưởng, mỗi người một tâm trạng, Be suy nghĩ xem tại sao lại phải sang trường YUKI làm học sinh giao lưu, Sel và Ji cãi nhau chỉ chóc xem ai đẹp hơn ai (ui khỏi cãi mà, anh chị ai cũng đẹp hết áh). Cal vẫn còn đang ve văng Gen, nàng càng phớt lờ thì chàng càng lấn tới, lấn hoài Gen cho Cal hun tường lun. Chun vừa đi vừa ngắm Ella vừa suy nghĩ, và cứ suy nghĩ tại sao lại phải chú ý nàng như thế. Ella nhà mình thì cứ vô tư, ăn vẫn là nhất với nàng bây giờ. Còn Ar, từ lúc bước vào phòng hiệu trưởng, anh đã chú ý tới Be, không hiểu vì sao cô ấy không chịu cười nữa, cô ấy có biết là nụ cười của cô ấy rất đẹp hay không? Minh luôn muốn nhìn thấy nụ cười của cô ấy lần nữa.

4. Chương 4

Sau khi đồng ý chuyển đến trường YUKI, các anh chị trở về nhà để chuẩn bị mọi thứ cho trường mới. Tối đó tại nhà các sis, Be đang nấu bữa tối cho mọi người, thì đột nhiên có tiếng lán đùng đùng từ trên tầng hai vọng xuống. Be đang nêm canh, bị giật mình nên bỏng cả lưỡi (ôi tội sis quá àh). Trên lầu hai nghe tiếng Sel khóc la om sòm, Be lác đầu thở dài khẽ nói

- Nana ngốc, cậu lại té ngã nữa rồi.

Nấu ăn xong, Be bê thức ăn ra bàn, nào là gà nướng mật ong, canh rong biển, cá xào chua ngọt Rất nhiều ^^). Mùi thức ăn bay khắp nhà, len lỏi vào phòng làm 3 người kia phải bỏ dở công việc, và chạy như bay xuống bàn ăn. Chợt Gen đứng khựng lại ngay bậc cầu thang, Ella chạy đằng sau mắt đà đâm sầm vào Gen, tiếp theo đó là Sel, cô bị vấp chân ngã nhào lên hai người kia. Ba người lăn như trái banh xuống dưới đất, nằm chồng lên nhau như cái hamburger. Gen nằm dưới đất, Ella nằm chính giữa, và tiếp đó là Sel, Be thấy thế liền chạy lại giúp họ đứng dậy, Ella hét lên :

- Nini, cậu điên àh, sao lại dừng giữa chừng cầu thang như thế hả? Đau chết mình rồi. (sis nằm giữa mà còn than gì nữa)

Sel thì ngồi méo mào, Gen không thềm dòm ngó gì tới hai người đang la lối kia, mà mắt Gen bây giờ đang thoáng vẻ buồn buồn nhìn Be, bởi từ khi ở trường về tới bây giờ, cô ấy chưa mở miệng nói 1 lời nào cả. Hai người kia chợt như hiểu ra chuyện, họ nhìn nhau không nói gì, đi thẳng vô bàn ăn, ai cũng im như hén, chỉ liếc liếc nhìn Be đang ăn ngon lành (bó tay bà này, người ta sợ mà bà ăn ngon như thế). Chợt Be lên tiếng

- Sao các cậu không ăn cơm đi? Lăn sau đừng bắt cấn như thế nữa nhé. Nhà mà sập là ra đường ở đó.

- Bebe, cậu .. cậu hết giận bọn mình rồi hả ? (Sel ngáp ngừng)
- Khờ quá àh, sao mình có thể giận các cậu được, các cậu là bạn thân nhất của mình mà (Be nói và mỉm cười nhẹ)
- Tuyệt quá, ôi tớ yêu cậu nhất Be àh (Ella chạy tới ôm chầm lấy He)
- Làm như chỉ có mình cậu là yêu cậu ấy không bằng (Sel cũng chạy tới ôm He)
- Các cậu bỏ rơi tớ hả ? (Gen vỗ tay lên đùi mắt như sắp khóc)
- Thôi nào, mình yêu tất cả các cậu mà (He lên tiếng)
- Nhưng ... (He ngáp ngừng, cười nửa miệng)
- Nhưng gì ? (3 sis đồng thanh)
- Đừng quên làm hết các công việc mình đã nói sáng nay, mai phải nộp cho mình đấy, đừng tưởng mình quên nhé (He nói 1 hơi) (Eo ôi, sis nhớ dai quá)
- OH .. NOOO (ÔI KHÔNG) (3 sis kêu lên)

Sau đó căn nhà lại tràn ngập tiếng cười của các sis.

Còn bên các bro thì khác hẳn bên các sis, mạnh ai nấy làm việc của mình. Ji thì lục tung cái tủ của mình để chọn quần áo thật đẹp, chuẩn bị cho buổi hẹn với em nào đó.

- Là là la, là là là, chỉ cần cẩn thận, thì cuộc đời mình sẽ đẹp biết bao. Hô hô hô.

Cal thì đang nói điện thoại với mấy em mà ông đã kua trong sáng nay

- Ôi này em yêu, anh nhớ em nhiều lắm, em có nhớ anh không? (vừa nói vừa lẩm bầm, con mụ Gen chết tiệt, ta sẽ trả thù cái tội gọi ta tên Khùng)
- Hả, honey, anh nói gì thế? (cái giọng ông a ông ọ của bà nào đó)
- Ôi không, anh bảo là, anh rất vui vì được quen được người đẹp như em. (ọ ọ, ông này dẻo mồm quá)
- Blah ... Blah ... Blah ...

Chun thì cứ dờ dẩn, thần thờ từ lúc về nhà tới giờ, ngồi đó ăn hoài không ngừng, lâu lâu lại mỉm cười một mình, vì chàng ta đang mơ mộng về Ella, nàng công ***** bước bình. Anh đang mơ mộng rằng mình sẽ được cùng Ella nắm tay nhau đi ăn các món ăn ngon trên toàn thế giới (ôi bó tay, toàn ăn là ăn). Còn Ar thì sao, từ lúc về tới giờ, anh luôn ở trong phòng khách xem Tom And Jerry, mọi người cứ tưởng anh đang xem phim hoạt hình, nhưng thực sự anh ấy có xem phim không? Anh ấy có biết là bộ phim hoạt hình đã lặp lại hơn 10 lần rồi không? Anh đang suy nghĩ về chuyện buổi tối hôm ấy của 2 năm về trước.

Flash back

Hôm nay là sinh nhật của cậu con trai út nhà họ Tian, mọi người đến dự tiệc rất nhiều, Arron cũng bị mẹ bắt đi theo. Tuy là người rất thích những nơi vui vẻ, nhưng những người ở đây, thật sự làm cho anh cảm thấy khó chịu, bởi vì họ tới bắt chuyện với anh mà cứ nhắc tới việc làm ăn, kinh doanh mà thôi. Anh bước ra ngoài, hít thở không khí trong lành, anh đi lang thang trong khu vườn, anh ngắm hoa, anh rất thích đến nhà Tian, vì ở đây, họ trồng rất nhiều các loài hoa. Rồi anh nhìn thấy một ngôi nhà kính nằm chính giữa khu vườn, anh bước vào, anh rất ngạc nhiên, khi xung quanh khu vườn thì đủ các loại hoa, duy chỉ có ngôi nhà kính này chỉ trồng hoa hồng bạch mà thôi. Arron đang mãi ngắm những bông hoa thì anh nghe tiếng kêu của người nào đó :

- Đại tiểu thư, cô đang ở đâu, ông bà chủ đang tìm cô đấy, đại tiểu thư, cô đang ở đâu vậy ?
- Bác Lý, cháu ở đây này (cô gái đứng sau khóm hoa hồng)

Cô gái mặc chiếc váy trắng dài tới gối , mái tóc dài óng mượt , nhìn cô như nàng công ***** bước ra từ truyện cổ tích. Có thể nói cô giống như ý nghĩa của loài hoa hồng bạch kia, ở cô, toát lên vẻ ngây thơ ,

duyên dáng , và dịu dàng . Cô đứng sau khóm hoa, nhẹ nhàng vén nhẹ mái tóc của mình , nở nụ cười thật đẹp . Nụ cười của cô có thể nói đẹp hơn cả những đóa hoa hồng đang nở rộ trong nhà kính lẫn ngoài vườn.

- Đại tiểu thư của tôi ơi , hôm nay sinh nhật cậu út , cô lại chạy ra ngoài này , cả nhà đang tìm cô đấy . (Bác Lý nhìn cô với ánh mắt thật hiền)
- Bác Lý à , cháu đã nói với bác là cứ gọi cháu là Bebe được rồi , đừng có hờ hững là đại tiểu thư này , đại tiểu thư kia (cô nũng nịu với ông)
- Không được đâu , tôi không dám đâu tiểu thư ơi (Bác Lý)
- Bác ở với gia đình cháu từ khi cháu còn bé tí , bác như người cha thứ 2 của cháu , tại sao không gọi được chứ , bác không gọi cháu giận đấy (Bebe cứ huyên thuyên)
- Thôi thôi được rồi , chúng ta vào nhà đi , ông bà chủ đang đợi đấy (Bác Lý cười hiền)
- Vâng ạ (Be lại cười)

Aaron ngẩn ngơ trước nụ cười của Hebe , anh đã không nói được lời nào , cứ ngẩn ngơ cho tới khi chuông điện thoại vang lên làm anh quay trở về với hiện tại . Anh khẽ mỉm cười rồi nói

- Nụ cười của cô ấy mới đẹp làm sao , nếu được , mình muốn nó mãi dành cho mình .

... *End Flash back*

- Tại sao cô ấy không cười nữa , mà thay vào đó khuôn mặt lạnh như băng thế kia?(Ar nói khẽ)
- Bubu , cậu làm sao thế , hết phim rồi , sao ngồi đó nói nhảm hoài vậy ? (Cal thấy lạ bèn hỏi)
- Cậu bị bệnh à , cẩn thận nha , thời tiết lúc này nóng lắm đó , hay là cậu bị lây bệnh nhảm của NhoNho , cẩn thận đấy , bệnh này nguy hiểm lắm. (Ji cũng đang nhìn chăm chăm vào Ar)
- Có cần mình đưa thuốc cho cậu không ? (Cal lo lắng tới gần Ar , sẵn tay cốc đầu Ji 1 cái)
- Mình ... mình không sao đâu , các cậu đừng lo , mình chỉ suy nghĩ một số chuyện thôi (Ar cười gượng giải thích)

Quay trở lại với các sis , mọi người đang làm việc của hội học sinh cho 6 tháng tới , đến khuya , ai cũng mệt mỏi , ngủ gục trên bàn , duy chỉ có Be là còn thức , cô thấy các bạn của mình đã quá mệt mỏi , cô lấy chăn đắp cho họ . Cô bước đến định đóng cửa sổ lại , chợt nhìn thấy ánh trăng sáng trên trời cao , cô khẽ nói

- Hai năm rồi , mình đã khóa chặt trái tim hai năm rồi , mình mãi mãi chỉ lẻ loi như ánh trăng trên cao kia thôi .

Be đóng cửa sổ lại , rồi quay vào trong làm tiếp các công việc còn lại , cô cũng làm luôn phần của Sel , Ella và Gen .

5. Chương 5

- Chào mừng các em đến với học viện YUKI. (Ông hiệu trưởng chào mừng các anh chị)

Các anh chị không ai thềm để ý tới lời nói của ông ấy , mỗi người đang làm việc riêng của mình. Gen đang đếm tiền , vừa đếm vừa lẩm bẩm gì đó , lâu lâu quay qua tát Cal vài cái , Cal thì cứ cười nhảm nhỏ chọc phá Gen mặc dù bị đánh rất nhiều , cũng như Gen , Cal cứ lẩm bẩm mãi thôi . Ji thì cứ soi gương , hất hất mái tóc mình ra đằng sau , miệng cười tươi , tự khen mình đẹp trai , rồi bảo phải cẩn thận để giữ khuôn mặt đẹp trai khỏi bị thương . Sel thì vuốt mái tóc dài óng ả của mình , lâu lâu lại giũa móng tay , đã hậu đậu mà khoái múa , đứng đó xoay vòng vòng xem cái váy của mình có bị dính gì không (bả mặc váy mà sao xoay hoài) . Chun thì cứ ăn và ăn , vừa ăn vừa ngắm Ella . Ella thì cứ ngáp lên ngáp xuống , ngủ gục nữa chứ , không có Chun đỡ , bả té chổng gọng rồi . Ar thì cứ nhí nha nhí nhảnh , nhảy lưng ta lưng tung chọc phá từng người . Nhưng điều đáng ngạc nhiên nhất là không thấy He , cô ấy không có ở đó . Điều này làm cho Ar rất buồn , anh không nhảy lung tung nữa , anh định hỏi 3 người kia xem He đâu rồi , nhưng ông hiệu trưởng nhanh miệng hỏi trước :

- Uả , thầy nhớ có 8 người mà , sao ở đây chỉ có 7 người thôi vậy , còn 1 người nữa đâu ?
 - Cậu ấy sẽ tới sau , thầy không cần bận tâm đâu (Sel vừa giũa móng tay vừa nói)
 - Thầy nói nhiều quá , nhiều hơn cả hiệu trưởng già của trường bọn em , nhanh nhanh đi thầy ơi (Cal nhăn nhó nhìn thầy)
 - Bọn em tới đây để giao lưu chứ không phải để nghe thầy nói nhảm đâu , vừa nhảm vừa buồn ngủ chết đi được (Ella vừa ngáp vừa nói)
 - Bọn em đứng đây mỗi chân lăm rồi (Chun cũng hòa theo)
 - Phòng thầy chán quá à , không có gì để phá hết (Ar buồn bực nói , nhưng anh buồn bực vì không có gì phá hay vì ai kia)
 - Sắc đẹp của em thì phải để mọi người ngắm , thầy cứ nói hài , làm sao em khoe sắc đẹp của em được (Ji hất mái tóc ra sau)
- Cứ như thế , mỗi người một câu làm cho hiệu trưởng đứng đơ như cây cơ luôn . Ông cảm như hén , chẳng nói được lời nào nữa . Chợt có tiếng gõ cửa , 4 người bước vào , 2 nam và 2 nữ , họ chào hiệu trưởng xong nhìn qua 7 người kia và nói :
- Đây là học sinh bậc nhất của học viện Thánh Nam hay sao ? (người con trai có băng tên hội phó lên tiếng)
 - Sao mà vô phép quá vậy , mình tưởng họ sẽ lễ phép lắm chứ ? (cô gái có chức danh thư ký)
 - Cậu hỏi mình , mình biết hỏi ai đây . (cô gái mang băng hiệu thủ quỹ)
 - Các cậu thôi đi , dù sao họ cũng là học sinh giao lưu đó (người con trai còn lại lên tiếng)
 - Xin chào , tôi là WangZi , là hội trưởng hội học sinh , chào mừng mọi người tới trường của chúng tôi .
- WangZi chìa tay ra bắt tay từng người , các anh thì bắt tay lại , nhưng Sel , Ella và Gen thì không , họ nhìn WangZi và cô gái thư ký kia như kẻ thù , Ella định xông vào đánh cho WangZi nhưng Sel và Gen kịp thời ngăn lại .
- Đừng làm như chúng ta rất thân với nhau , WangZi thiếu gia ạ (Sel lên giọng mỉa mai)
 - Đồ tồi , đồ phản bội , đi chết đi cho rảnh nợ (Ella chửi xối xả vào WangZi)
 - Chúng tôi chẳng muốn gặp lại kẻ phản bội như anh và cô ta đâu , mong rằng khi ở trường hai người ra về không quen biết chúng tôi , thì chúng tôi đã cảm ơn rất nhiều rồi (xem ra Gen là người bình tĩnh nhất ở đây)
 - Này , nói gì hử , muốn gây chuyện à ? (cô gái kia hén lên)
 - Phải đấy , muốn gì hử con nhỏ phản bạn kia ? Đồ lừa thầy dối bạn , không biết xấu hổ còn ở đây mà la lối om sòm (Ella không chịu thua và đáp trả lại) (sorry mọi người , em chỉ muốn fic thêm gây căng , chứ sis Ella không bao giờ nói nặng lời như thế đâu nha)
- Hai bên nhìn nhau những ánh mắt tóe lửa , mọi người ở ngoài không ai hiểu gì , chỉ biết đứng đó mà nhìn họ đấu mắt với nhau .
- Thôi đủ rồi đó , Gen , Sel và El . Các cậu muốn làm mất mặt trường mình khi ngày đầu tiên sang trường khác à ? Đường đường là thành viên của hội học sinh học viện Thánh Nam , mà các cậu ăn nói như thế sao ? (Be lên tiếng cắt ngang mọi chuyện)
 - Xin lỗi thầy , em đến trễ , em tên Hebe Tian , em là hội trưởng hội học sinh của học viện Thánh Nam . (He lễ phép cuối chào hiệu trưởng trường YUKI)
 - Xin chào mọi người , từ nay mong mọi người giúp đỡ trong thời gian chúng tôi học ở đây , và rất xin lỗi vì thái độ của các bạn tôi vừa rồi , mong chúng ta sẽ là bạn trong thời gian tới . (He nhìn hội học sinh trường YUKI rồi lên tiếng)

- Hứ , tưởng ai , hóa ra là cô bạn thân quý hóa của tôi nhỉ (cô gái kia lên tiếng)
- Xin lỗi GuiGui tiểu thư , tôi nghĩ chúng ta chỉ là bạn học bình thường , không phải là bạn thân gì đâu nhỉ (He đáp trả bằng ánh mắt lạnh lùng)
- Hahahaha (3 sis kia ôm bụng cười to)
- Cô (GuiGui cứng họng)

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên trước sự việc vừa rồi , duy chỉ có 4 sis của chúng ta, WangZi và GuiGui là biết chuyện gì đang xảy ra.

WangZi : 21t , học sinh năm 3 Biệt danh là Prince , con trai của tổng giám đốc công ty Lollipop . Hội trưởng học viện YUKI , đẹp trai , thông minh , học giỏi , được nhiều cô gái để ý (trừ vài người) . WangZi đã từng là bạn trai của Hebe , và bây giờ anh hiện đang là bạn trai của GuiGui .

GuiGui : 20t . Gia đình thuộc loại giàu có , là thành viên nhóm Hey Girls trực thuộc công ty Lollipop . Thư ký hội học sinh trường YUKI , xinh đẹp nhưng độc ác , thông minh nhưng toàn nghĩ ra trò hại người khác , được vẻ bề ngoài đáng yêu nhí nhảnh , nhưng bên trong lại là con người khác hẳn , y như cái tên của cô , Quỷ Quỷ . Từng là bạn thân của S.H.E.G nhưng vì một số lý do họ đã không còn là bạn bè nữa .

(Sorry Fan của WangZi và GuiGui nha , trong fic này , mình cho WangGui vào vai phản diện)

Danson Tang : 21t , học sinh năm 3 . Hội phó trường YUKI , tuy độc mồm độc miệng nhưng anh rất tốt bụng , thẳng thắn , hay nói lòng vòng , nhưng khi anh nói thẳng vấn đề , có nghĩa chuyện đó rất quan trọng . Thông minh , tháo vát trong mọi việc , ai cũng sợ anh , vì anh là người kế thừa của đại ca xã hội đen , khu Đông và Tây , nhưng anh lại rất sợ Nana (Sorry Dan fan nha)

Nana Lin : 21t , học sinh năm 3 . Cô thủ quỹ của trường YUKI , ngược hẳn với Gen , cô này phung phí gấp 10 lần ông Cal (tuy nhiên chỉ phung phí tiền của gia đình , không phung phí tiền trường ^^) Nana là cô tiểu thư duy nhất của băng **** phía Nam và Bắc . Là bạn thanh mai trúc mã cũng là vị hôn thê của Dan , rất yêu Dan nhưng thường hay đánh Dan bầm dập ^^! Vô cùng ít nói và tốt bụng (Sorry fan chị Nana nhá)

6. Chương 6

Sau sự việc vừa rồi , hội học sinh trường YUKI có nhiệm vụ hướng dẫn cho 8 anh chị đến đúng lớp học , giúp họ làm quen với trường mới , chỉ dẫn khi họ cần Các anh chị khi sang trường mới không còn học chung với nhau nữa , họ bị chia ra 1 nam 1 nữ để tiện học hành (tiện học hành hay tiện cho kế hoạch ABC của mấy người mama nữa ^,.,.^) . Các cặp nam nữ được chia như sau : HeAr thì vào lớp A2* , CalGen thì B2* , CE thì C2* và là JiSel D2* .

A2* : Là lớp A của năm 2 , và tương tự như thế đối với B2 , C2 , và D2 .

Chúng ta đến lớp của cặp đôi JiSel trước nha :

Khi Ji và Sel bước vào , cả lớp nháo nhào lên bởi vì Sel quá kiêu sa và lộng lẫy , nàng Sel đang tung tăng bước vào , đột nhiên

- Rầm (tiếng té ngã của ai kia)

Cả lớp ngạc nhiên khi mới vào lớp , Sel nhà ta đã ra mắt các bạn bằng cú ngã ngoạn mục . Bọn con trai lo lắng chạy ra đỡ cho nàng nhưng Ji đã nhanh tay nhanh chân hơn , đỡ nàng dậy và nói

- Này bà chằn , cẩn thận chứ , sao mà hậu đậu quá à , không có tui , sắc đẹp của bà đi toang rồi đó nha (Ji cắn nhằn)
- Ờ .. ờ cảm ơn nha , tên chằn ... à không , cảm ơn nha Ji (Sel mỉm cười ầm áp cảm ơn Ji làm chàng ta đỏ mặt)
- Thôi nào các em , chào đón học sinh mới đi nào (thầy giáo lên tiếng làm mấy chàng nhà ta tỉnh lại , trong đó có Ji)

Sau đó Ji và Sel giới thiệu và làm quen với các bạn trong lớp , chừng khoảng 5 phút sau , mọi người thấy có rất nhiều xe cấp cứu tới chỗ nạn nhân của lớp D2 tới bệnh viện , với lý do thiếu máu (bởi vì hai anh chị đẹp quá , con gái nhìn Ji cười mà xịt máu mũi , con trai nhìn Sel mà té đập đầu mất máu)

Eo ôi , bên kia máu me nhiều quá , qua bên lớp học của cặp đôi Chun và Ella xem thử nào .

Lớp C2 đang nháo nhào lên vì nghe tin có học sinh mới , các bạn nữ đang mơ mộng rằng sẽ là trai đẹp , còn các bạn nam thì thầm cầu nguyện học sinh mới sẽ xinh đẹp như tiên nữ hạ phàm .

- Chào các bạn , mình là Wu Chun , hân hạnh làm quen với các bạn (Chun nở nụ cười làm cho các nữ sinh trong lớp té xỉu bất tỉnh nhân sự)

- Hello mọi người , tớ là Ella Chen , rất vui khi gặp các bạn mới ở đây , nhưng rất không vui khi gặp lại các bạn nam ở đây (Ella cười rất tươi)

Chun rất tức khi Ella cười tươi với bọn con trai trong lớp mới này , nhưng anh ngạc nhiên hơn thấy bọn con trai kia nhìn Ella 1 cách sợ sệt và thầm kêu cứu . Vài đứa con gái té xỉu hồi nãy tỉnh dậy , sau khi nghe thấy lời giới thiệu của Ella , liền la lên như cháy nhà

- ÁHHHHHHHHHHH

- ELLA CHEN , là con nhỏ nam không ra nam , nữ cũng chẳng ra nữ , đã từng đánh 15 thằng con trai vô dụng lớp mình đi bệnh viện suốt 1 tháng trời . (1 nhỏ nào đó lên tiếng)

- Hôm nay mi tới số rồi con nhỏ kia , đánh học sinh trường YUKI thì phải trả giá đắt đó (1 nhỏ nữa lên tiếng)

- HỒ HỒ HỒ thật tức cười , lũ con trai đã bị 1 mình tôi đánh tới bời rồi , còn mấy cô nhìn như hột mít thế kia , làm gì được tôi nào (Ella cười to nói giọng xỏ xiêng bọn con gái)

- IM MỒM , con chẳng tinh kia , lũ con trai trường YUKI vô dụng , nhưng con gái thì không đâu nhá , hôm nay chúng tôi sẽ thay mặt học sinh toàn trường lấy lại thể diện (cả đám đồng thanh)

- Được thôi , thích thì chịu , mặc dù Bebe đã dặn không được đánh nhau , nhưng do các người chán cơm nhà , thèm cháo viện , nên tôi chịu ý các người vậy (Ella vừa xoa tay áo vừa nói)

Xong rồi cô thấy chiếc cặp cho Chun và dặn là kiếm 1 gốc nào đó ngồi đi , vì cô biết rằng ông này nhát như thỏ đế . Cô và bọn con gái chừng 8 , 9 đứa gì đó nhảy vào đánh nhau tới bọt hoa lá . Chưa đầy 15 phút , cái lớp đã trở thành bình địa , bọn con trai và Chun phải chạy ra khỏi lớp để tránh đạn .

Ôi má ơi , bên kia chảy máu , bên này thành bình địa , ghê quá ... chạy thôi

Sang lớp B2 của anh chị Cal và Gen

- Nào nào các em , hôm nay chúng ta sẽ có hai bạn mới đến trường giao lưu , chúng ta cùng đón chào họ nào (Cô giáo nói to với mọi người)

- Oaaa , các bạn nữ ở đây xinh quá à , cả cô giáo cũng đẹp nữa , Cal ta thiệt là vinh hạnh được học ở lớp B2 này đó (Cal hết lòng khen ngợi làm bà cô và các bạn nữ nhà ta đỏ mặt e thẹn) Xin chào tất cả , Calvin Chen là tên của mình , rất vui được làm quen với các bạn , đặc biệt là các bạn nữ , còn các bạn nam thì ai thích chơi với mình thì chơi , không chơi mình cũng không ép (Cal nở nụ cười tươi rói)

- Xin chào , tôi là Genie Zhou , rất vui được đến đây giao lưu cùng các bạn , sẵn tiện đây tôi nói luôn , tôi ghét con trai háo sắc và phung phí (Gen nói rồi tia đôi mắt hình viên đạn về phía con trai trong lớp và Cal) Xin lỗi cô , em sẽ ngồi chỗ nào ạh (Gen quay qua mỉm cười với cô giáo)

Sau khi cô giáo chỉ chỗ cho Gen , cô đi ngang và thì thầm vào tai Cal việc gì đó , làm chàng ta rung mình , mặt mải tái xanh như tàu lá . Cal xin cô cho ngồi cùng bàn với Gen , vì nụ cười của anh cô giáo đã đồng ý , anh lon ton tới ngồi gần cô nhưng không dám hó hé lời nào nữa .

Wow , xem ra lớp này yên bình quá . Đến lớp A2 xem thử nào .

Lớp A2 do GuiGui làm lớp trưởng , trong lớp con gái đều ghét cô , bởi vì ai cũng biết bộ mặt thật của cô , duy chỉ có con trai là bị bộ mặt thiên thần kia lừa gạt . Khi cô vừa bước vào , bọn con gái đã không còn

cười tươi nữa , mà khép nép ai ngồi ví trí nầy , bọn con trai thì nháo nháo lên , nào là GuiGui này , GuiGui kia . GuiGui giơ tay lên ra hiệu cho mọi người im lặng rồi cô lên tiếng

- Các bạn ơi , lớp chúng ta có hai học sinh bậc nhất từ bên trường Thánh Nam sang đây giao lưu đó . Chúng ta cùng chào đón họ nào .

- Chào các bạn , tôi là Aaron Yan , đến từ học viện Thánh Nam , hân hạnh làm quen nha (Ar nở nụ cười , giơ tay theo kiểu chào cờ , làm con gái trong lớp chết mê chết mệt)

Bọn con trai nầy giờ mắt hóa hình trái tim chăm chú nhìn He , nhưng He chẳng thèm ngo ngoàng gì cả .

- Chào mọi người , tôi là Hebe Tian. (kiểu chào ngắn gọn của sis nhà mình)

7. Chương 7

Sự lạnh lùng của He làm mọi người trong lớp đều sợ hãi , ngay cả GuiGui cũng rùng mình , chỉ có Ar là cười tươi như hoa . Tuy sợ nhưng bọn con trai trong lớp đã bị nét đẹp lạnh lùng của He hấp hồn . Bọn họ không nhìn thấy GuiGui đang tỏ vẻ khó chịu . Tiết đầu của lớp A2 là tự học , nên không có thầy cô trong lớp . He tìm cho mình một chỗ ngồi ở bàn cuối và gần ngay cửa sổ , Ar thấy thế cũng lon ton đi theo . Hai người đi tới đâu bọn con trai con gái ngả người theo tới đó . GuiGui thấy bọn con trai lẫn con gái đều mê mẩn trước Ar và He liền nổi cơn ghen tức . Cô lên giọng mỉa mai

- Các bạn biết không ? Hebe đây là hội trưởng trường Thánh Nam đó , đúng là nữ nhân tài ba mà , bạn ấy vừa xinh đẹp lại tài giỏi , con trai trường của bạn ấy cũng không bằng nữa đó .

- Ý lớp trưởng là con trai trường Thánh Nam vô dụng quá , để con gái chỉ huy đó hả (Ar lên tiếng hỏi ngược lại với giọng nửa đùa nửa thật)

- O .. tôi không có ý đó mà , tự cậu nhận thôi nha (GuiGui ra vẻ tội nghiệp)

- Oh , thế thì cho tôi xin lỗi nhá , tôi đã hiểu lầm ý của cô rồi , cô bạn lớp trưởng (Ar gãi đầu cười tỏ vẻ còn tội nghiệp gấp bội lần)

- Cậu đừng có ăn hiếp bạn mới mà Guigui (mọi người trong lớp nhìn GuiGui tỏ ý trách mắng)

- Aaron Yan , cậu đừng gây với cô ta , cô ta không đơn giản như cậu tưởng đâu (He nói nhỏ với Ar)

- Chị mặt lạnh lo lắng cho tôi hả ? Cám ơn nha , nhưng cỡ như cô ta , không ăn thua gì tôi đâu (Ar đỏ mặt khi He lần đầu tiên bắt chuyện với anh , nhưng vẫn chọc He chủ yếu muốn cô cười , nhưng thấy bại)

- Tôi bó tay với cậu rồi , cậu có phải 20t không vậy ? (He hỏi với giọng đùa nhưng cô không cười)

- Hihi tôi 20 đấy , nhưng tôi còn trẻ con lắm ^ _____ ^ (Ar cười gượng , mặt đỏ cả chua)

He lấy ipod ra nghe , chóng tay nhìn ra ngoài cửa sổ để mặc Ar chọc cô cỡ nào cô cũng mặc kệ , còn GuiGui nhìn cô với ánh mắt đầy tức tối .

8. Chương 8

Hôm qua là ngày đầu đến trường mới của các anh chị , có vẻ như mọi chuyện xảy ra 8 bà mẹ đều đã biết hết , họ đang ngồi xem lại cuộn phim đã quay lên các anh chị , (mấy anh chị mà biết là không xong đâu)

- Ôi Nina ơi , con gái bà hậu đậu quá , nhìn y chang bà , hô hô hô con trai tôi không đỡ là con bé té u đầu rồi (mẹ Ji cười nói)

- Thì con gái tôi phải giống tôi thôi , nhưng nhờ nó hậu đậu mà hai đứa nó mới có cái cảnh này cho tụi mình coi nè , bà còn nói gì nữa hả Cici (mẹ Sel cãi lại)

- Ý ý , Bibi , bà nhìn xem , Bebe chịu bắt chuyện với Bubu rồi kìa , yahoo hay quá (mẹ Ar reo lên như bắt được vàng)

- Con bé lạnh lùng là cũng tại hai đứa đó , tôi đã hứa với con bé là không xen vào chuyện của nó , nên tôi không thể làm gì hai đứa kia để giúp nó , mong sao Bubu nhà bà có thể giúp con bé trở lại như ngày xưa

Mẹ He vừa dứt lời , các bà mẹ khác cũng trở nên buồn bã , mẹ Gen lên tiếng

- Tôi tin là con bé sẽ trở lại như xưa mà , bà nhìn xem , nó đã chịu nói chuyện với Bubu , thì mọi chuyện diễn biến tốt rồi .

- Đúng đó , chúng ta là cha mẹ rất muốn chữa lành vết thương cho con mình , nhưng đôi khi người chữa lành vết thương đó lại là người khác . Bà đừng buồn nữa , mọi việc cứ thuận theo tự nhiên đi .

Thôi bỏ qua các bà mẹ nha , chúng ta tới nhà của các anh chị xem sao , tới nhà của các anh trước để xem họ đang làm gì nào .

Sau ngày mới đến trường , các anh coi bộ có rất nhiều tâm trạng , ai nấy lo nghĩ tới việc đi học hôm nay , Ar từ lúc tan học tới bây giờ cứ nhảy nhót ca hát líu lo , nhưng chỉ duy nhất có 1 câu thôi :

- Là lá la , la lá là , nàng tiên của lòng anh , em đã chịu nói chuyện với anh rồi , anh hạnh phúc biết bao , là lá la , la lá là (ám chỉ sis He đây mà) .

Còn Ji thì bị bệnh hay sao ấy , mặt cứ đỏ như gấc , lâu lâu lại lắc đầu , rồi lại gật đầu , cứ như trốn viện mới ra vậy , đi đâu là làm đổ đồ đạc tới đó , từ 1 Jiro cẩn thận , bây giờ anh trở thành bất cẩn rồi . Tuy vậy anh cũng phải công nhận rằng nụ cười của Sel rất đẹp và ấm áp . (hô hô tưởng ổng bị gì , hóa ra là do sis Sel)

Còn Chun thì cứ ăn , ăn , và ăn , nhưng vừa ăn vừa nhớ tới Ella yêu dấu , lâu lâu lại hét lên :

- Ôi Ella anh yêu em , nhưng sao em cứ vô tư chẳng đoái hoài gì tới anh , anh đau lòng lắm , em có biết không ? (cảm Ella nặng lắm rồi)

Còn Cal nhà ta , từ lúc bị Gen nói gì vào tai , ổng bắt đầu lẩm bầm cho đến bây giờ luôn . Mặt mày thì không có mùa xuân , trắng xanh như người bệnh , lâu lâu lại nói lớn :

- To be or not to be , that is a question , rồi tiếp tục công việc lẩm bầm .

Hôm nay có lẽ là ngày đầu tiên khi về nhà Cal không nói điện thoại với những người bạn gái của anh . Họ gọi anh cũng không thèm nghe máy .

Tuy mỗi người một tâm trạng , nhưng bên nhà các anh , không khí có vẻ dễ chịu hơn nhà của mấy chị rất nhiều . Hiện giờ bên nhà các chị như đang có mưa bão kéo về , ai nấy cũng im lặng , Sel thường ngày vụng về và nhí nhảnh nhưng giờ đây cô cũng trở thành một người im lặng , cô chỉ nhìn He với ánh mắt buồn bã . Ella thì thường ngày rất thích ăn , thích khoe với mọi người là hôm nay cô đã đánh được ai , nhưng cũng như Sel , cô im lặng , nhìn He , chỉ khác là ánh mắt của cô không buồn bã mà là tức giận . Còn Gen thì đứng tựa lưng vào tường , nhìn He rồi thở dài . Có lẽ cô cũng không biết làm gì hơn là nhìn He , nhìn người bạn của cô đang chuẩn bị thức ăn 1 tượng người được tạc bằng băng tuyết . Ella như không thể chịu đựng được nữa , cô đã đi thẳng vào bếp , quát lớn với He :

- Cậu muốn duy trì bộ mặt đáng ghét này đến bao giờ hả , mình rất ghét khuôn mặt không có mùa xuân của cậu , cậu làm ơn trở lại là Bebe vui vẻ , nụ cười lúc nào cũng ở trên môi có được không Bebe (Ella nói với giọng nghen ngào)

- Bebe à , Lala nói phải đó , cậu đừng như thế nữa , chuyện đã qua lâu rồi mà , mình rất đau lòng khi cậu cứ lạnh như băng tuyết (Sel khóc nức lên , chạy lại ôm chầm lấy He)

- Mình biết là cậu bị tổn thương rất nhiều , nhưng cậu biết đó , cậu không nên vì thế mà làm tất cả mọi người đau lòng . Loại người đùa giỡn với tình cảm người khác , loại người cười trên sự đau khổ của người khác , có đáng để cậu trở thành như thế không ? Cậu nên nhớ rằng , dù cậu có mất đi hai người đó , thì cậu cũng vẫn còn có ba , mẹ , và em trai cậu , hơn nữa , cậu còn có bọn mình , bọn mình mãi mãi bên cạnh cậu , chia sẻ niềm vui nỗi buồn cùng cậu . Trở lại bình thường đi Bebe à (Gen vừa nói vừa quệt nước mắt)

Cả 3 sis ôm lấy He khóc nức nở , Ella là người cứng rắn nhưng cô cũng phải bật khóc trước sự việc này , cô luôn muốn đánh cho WangZi và GuiGui một trận , nhưng cô không thể , bởi vì cô biết dù có đánh chết họ ,

Bebe của cô cũng đã bị tổn thương rất nặng .

- Xin lỗi các cậu , mình không sao đâu , mình biết mình đã gây ra rất nhiều buồn phiền cho mọi người , nhưng mình cần thời gian để quên đi , các cậu cũng biết rồi đó , không có nỗi đau nào bằng nỗi đau về việc bị người mình yêu thích , cùng với người bạn thân của mình , lập kế hoạch treu đùa trên tình cảm của mình .

Cả 4 cô gái đang ngồi ôm nhau cùng nhớ về chuyện đau buồn của He

9. Chương 9

Khoảng 1 tuần sau buổi tiệc sinh nhật của em trai , Hebe vui vẻ nhảy múa ca hát khắp nhà , cô khoe với mọi người là hôm nay cô sẽ cùng bạn trai của mình đi công viên , buổi hẹn hò tròn 3 năm quen nhau của hai người . Cô đã thức từ sáng sớm để chuẩn bị cho ngày hẹn hò hôm nay , cô đã thay ra thay vào hơn cả chục bộ quần áo nhưng vẫn chưa tìm được bộ nào vừa ý . Cô ít khi trang điểm nhưng hôm nay là ngày đặc biệt , nên cô đã làm tóc , make – up thật xinh đẹp để đi hẹn hò . Mọi người trong gia đình đều phải bật cười trước những cử chỉ lo lắng và hồi hộp của cô , ngay cả người em trai lạnh lùng mà cũng phải bật cười với những cử chỉ đáng yêu của chị gái . Cô cứ chạy tới chạy lui , chạy từ trên lầu xuống dưới nhà , chạy khắp nhà , la hét om sòm , hỏi có đẹp không , có xinh không , chợt có tiếng chuông cửa , cô hét toáng lên

- Ahhhh , anh ấy tới rồi , phải làm sao đây , cháu như thế có đẹp không bác Lý , chị có đẹp không hả em trai ? Em run quá mọi người ơi

- ÔI TRỜI ƠI , CHỊ - CHÁU – ĐẠI TIỂU THƯ ĐÃ RẤT XINH ĐẸP RỒI (tất cả mọi người trong nhà đều đồng thanh hét lên)

- Công **** của anh , chúng ta đi được chưa ? (WangZi bước đến sau lưng và thì thầm vào tai cô)

- Áhhhhhhh , anh ... anh làm em giật mình hà , muốn hù em xiu đấy hả ? (Be đỏ mặt la lên)

- Hihi đâu có đâu , nhưng em là công **** đẹp nhất rồi , đâu cần phải lo lắng như thế , cô ấy xinh đẹp như công **** rồi , có đúng không mọi người (WangZi treu đùa cô và nháy mắt với mọi người trong nhà)

- Phải đó chị Hai à , chị xinh lắm rồi , hoàng tử đến đón chị rồi , đi nhanh đi kéo trễ đó , đi chơi vui về nha chị Hai yêu dấu (cậu em trai cười triều mến nhìn chị)

Sau đó Hebe và WangZi ra xe đi chơi , trên xe Hebe cứ tíu tít hát lú lo , làm cho WangZi đang lái xe cũng phải bật cười thật to . WangZi đưa Hebe tới nhà hàng ăn tối , rồi đưa Hebe đi đến công viên vui chơi , họ cùng nhau chơi đủ các trò chơi , nhìn họ thật vui vẻ và hạnh phúc , nhưng dường như WangZi đang lo lắng điều gì đó , đôi lúc anh có hơi đắm chiêu suy nghĩ . Hebe đã thấy lạ nhưng cô nghĩ anh chơi mệt quá nên như vậy , họ nắm tay nhau đi đến băng ghế cạnh trò chơi vòng xoay ngựa gỗ , Hebe reo lên thích thú , cô muốn chơi trò này , WangZi định đi mua vé , nhưng cô cản lại , cô bảo để cô đi , vì cô nghĩ anh cần ngồi nghỉ mệt 1 lát . Vóc dáng bé nhỏ của cô len lỏi qua từng dòng người , chen chúc để mua được 2 tấm vé đâu phải là chuyện dễ . Một lúc sau , cô bước ra với khuôn mặt ửng đỏ mồ hôi , nhưng nụ cười trên môi cô vẫn không tắt , cô cố chạy thật nhanh về chỗ của WangZi nhưng chợt cô nhìn thấy WangZi và GuiGui đang ôm lấy nhau ở băng ghế , cô sợ mình hoa mắt , cô đi đến gần , càng đến gần , nước mắt cô càng rơi nhiều hơn . Cô nép mình sau một khóm cây , cô đã nghe thấy cuộc đối thoại của hai người họ

- GuiGui à , chúng ta dừng lại được rồi , đùa giỡn cũng có giới hạn thôi , chúng ta làm như thế , Bebe sẽ tổn thương đó (WangZi)

- Bebe ... Bebe , 3 năm nay kể từ khi anh quen nó , anh lúc nào cũng Bebe , Bebe , anh có còn coi em là bạn gái của anh không hả ? (GuiGui)

- Anh không có ý đó , anh vẫn yêu em nhất , em biết rõ anh không có tình cảm gì với Bebe ... à không , tiểu thư Tian mà . Chỉ vì em ghét cô ấy lúc nào cũng cười , lúc nào cũng lạc quan yêu đời , nên anh mới giúp em làm bạn trai cố ấy , rồi ruồng bỏ cô ấy , để cô ấy biết thế nào là khóc , biết thế nào là đau khổ . (WangZi)

- Đúng vậy , em ghét nó , đừng tưởng là đại tiểu thư 1 trong bát đại gia tộc là tài giỏi , em luôn bị so sánh với nó , từ lúc đi học em chưa bao giờ biết cảm giác đứng thứ 2 là gì , nhưng từ khi nó và 3 con nhỏ ngu ngốc kia chuyển đến đã giành mất vị trí của em . Lúc nào nó cũng cười , em sẽ cho nó biết cảm giác đau khổ tột cùng , cảm giác chảy nước mắt là như thế nào , em sẽ cướp hết những thứ nó yêu quý , nhất là anh , nó yêu thích anh ngay lần đầu gặp mặt , nhưng nó đâu có ngờ rằng chúng ta là một đôi từ trước rồi . Em không cần biết , em chịu đủ rồi , hôm nay anh phải nói lời chia tay với nó , càng làm nó đau lòng , là chuyện mà em mong muốn nhất trên đời này . (GuiGui)

- Làm Bebe đau buồn là chuyện mà cậu cho là vui nhất trên đời sao ? (Sel lên tiếng)

- Cậu có biết rằng từ lúc gặp cậu , tôi đã không có thiện cảm với cậu không , nhưng vì Bebe nên tôi bỏ qua , không ngờ cậu lại làm thế với người mà cho rằng cậu rất tốt bụng và xinh đẹp (Đến lượt Ella)

- Còn anh , đùa giỡn cũng có giới hạn thôi , đùa giỡn trái tim thiếu nữ là điều độc ác nhất trên đời này đó (Gen chỉ thẳng mặt WangZi mà nói)

- Thôi bỏ đi , coi như mình ngu ngốc đã quen lắm bạn , mình khờ dại đã đi yêu thích bạn trai của bạn mình , xin lỗi đã làm hai người không được ở cạnh nhau suốt 3 năm trời . Cậu rất muốn thấy mình khóc đúng không ? Nhưng xin lỗi nha , mình không thể khóc trước mặt loại người như cậu , và cậu ghét mình cười phải không ? Vậy từ nay cậu sẽ chỉ còn thấy Hebe Tian lạnh lùng mà thôi , thể theo ước muốn của cậu , coi như đây là món quà sinh nhật vào tháng sau của cậu . Còn anh , cảm ơn anh đã chăm sóc , lo lắng , và chia sẻ cùng em trong suốt 3 năm qua , tuy anh chỉ đối gạt em , nhưng anh cũng đã cho em cảm giác chúng ta là đôi tình nhân thật sự . Tạm biệt và không mong gặp lại hai người . Hebe Tian này xin hứa , từ nay sẽ không làm phiền hai người nữa , chúc hai người mãi mãi hạnh phúc . (Hebe từ sau khóm cây bước ra , với đôi mắt đỏ hoe nhưng không có giọt nước mắt nào)

- Sao lại như thế hả Be , phải cho họ biết thế nào là thế lực của bát đại gia tộc chứ ? (cả 3 cùng hét lên)

- Thế lực của bát đại gia tộc chỉ dành trên trường hoặc các chuyện quan trọng , chuyện yêu đương nam nữ , chuyện tình cảm bạn bè , chúng ta tự giải quyết , mình không muốn lấy cái tên bát đại gia tộc ra làm bìa cho mình trút giận lên người khác . Huống gì mình chính là kẻ ngốc trong cuộc chơi này . Các cậu hãy bỏ qua đi , và hứa với mình , tuyệt đối không được làm gì bọn họ .

Sau khi nói xong , Hebe đưa hai lá vé cho GuiGui , rồi cô cùng 3 cô bạn của mình bỏ đi để lại WangZi và GuiGui đứng im đó mà không nói được lời nào . Cũng từ đó trở đi , cô đã không khóc , cũng không cười , dù chỉ là cái nhếch môi . Từ một Hebe nhí nhảnh đáng yêu , cô đã trở thành Hebe lạnh lùng . Cả nhà cô ai nấy đều rất tức khi biết chuyện , họ muốn làm cho gia đình GuiGui và WangZi phải phá sản , nhưng đã hứa với Hebe là không làm gì đối với gia đình bên kia , nên họ đành im lặng mà cho qua .

... *End Flash back*

- Thôi nào các cậu , mình không sao đâu mà , mình vẫn còn có các cậu mà , phải không nào ?

He nói với ánh mắt buồn , từ trong khóe mắt cô có thứ gì đó lấp lánh được ngấn lên , nhưng nó không chảy xuống , nó chỉ dừng ở đó mà thôi , có lẽ cô cần 1 chiếc chìa khóa vạn năng để mở lại trái tim băng giá của cô , cũng như cô cần 1 bờ vai ấm áp và vững chắc để cô có thể tựa vào mà khóc mỗi khi cô cần .

Chap sau sẽ có thêm 2 nhân vật mới , 2 nhân vật này không phải nhân vật chính , nhưng cũng góp phần trong kế hoạch ABC của 8 người mẹ .

10. Chương 10

Buổi sáng , mặt trời đã ló dạng , cũng như mọi hôm , Jiro và Hebe lại là người thức sớm nhất nhà , hai người cùng một thời gian , cùng một công việc , đó là đi đánh thức 3 tên mê ngủ , à không , phải nói là 6 tên mê ngủ mới đúng . Công việc này có lẽ đã trở thành thói quen của hai anh chị . Sau khi mọi việc xong xuôi , các anh chị tung tăng tới trường . Cũng cùng thời gian đó , bên nhà của Hebe , bà Tian đang ngồi uống trà buổi sáng thì bà có điện thoại , đầu dây bên kia là giọng nói có vẻ rất lạnh lùng , nhưng còn rất trẻ.

- Hello, má mi hử, là con đây, con đã hoàn thành khóa học rồi, và con đã quyết định sẽ về Đài Loan. Con đang ở ngoài sân bay, có lẽ chiều nay sẽ về tới Đài Loan. Má mi không cần cho người đón con, con sẽ tới thẳng chỗ chị hai, sau đó con sẽ về thăm daddy với má mi sau. Okay, thôi con vào trong đây, bye bye má mi. (người ấy nói một lèo, làm bà Tian chẳng nói được tiếng nào).

Bà Tian cúp máy thở dài và nói

- Ôi cái thằng con của tôi, nó chỉ biết có chị hai nó thôi, tôi không biết là tôi sinh nó ra hay chị hai nó sinh nó ra nữa. Nó vẫn thế, chỉ cần nói điện thoại là nói 1 lèo, chẳng cho ai nói gì.

Bà Tian là một người phụ nữ thành danh trên thương trường, hiện giờ bà đang giữ chức phó tổng sự trưởng của tập đoàn Tian. Bà rất lạnh lùng và quyết đoán, ai cũng rất nể sợ bà, nhưng có ai biết rằng, bà là người mẹ dịu dàng và hiền từ, điều quan trọng hơn đó là bà bỏ tay với hai người con của mình. Thôi không nói chuyện tào lao nữa, chúng ta đến xem các anh chị như thế nào nha.

Hôm nay là ngày thứ 3 các anh chị tới trường YUKI, hiện giờ thì nữ sinh và nam sinh đang vây quanh cổng trường để chờ các anh chị, có vẻ như các anh chị vui vẻ, hòa đồng và dễ kết bạn, hầu hết học sinh trong trường đã yêu mến các anh chị, tuy vậy, vẫn có vài người không mấy có thiện cảm với họ. Các anh các chị vừa đến trường, thì tiếng hò hét của những sinh viên khác đã la lên ầm ĩ, khi họ bước ra còn la lên to hơn nữa. Ai ai cũng chịu được, duy chỉ có Hebe là khó chịu, cô không thích sự náo nhiệt này, nó quá ồn ào vào buổi sáng. Sáng giờ Hebe cứ cảm thấy bồn chồn khó chịu, cô không tỏ vẻ gì ra ngoài, nhưng khuôn mặt lạnh như băng, cùng với luồng khí lạnh tỏa ra làm các sinh viên khác tưởng tượng như đang ở vùng bắc cực lạnh giá. Cô đi thẳng vào lớp học, đột nhiên GuiGui chặn cô ngay ở trước cửa và lên tiếng

- Chà chà, tiểu thư Tian à, sao sáng sớm mà cô làm mọi người tưởng như đang ở Bắc Cực vậy, cô có thấy là cô làm cho mọi người trong lớp khó chịu không?

- Tôi không nghĩ là cô nên chọc cô ấy lúc này nếu cô còn muốn yên thân, cô bạn lớp trưởng ạ (Ar đứng sau lưng GuiGui lên tiếng làm cô giật mình quay lại)

- Cậu có cần ở sau lưng tôi mà hù như thế không? Bộ cậu là ma hử? (GuiGui hét toáng lên)

- Tôi không nghĩ là có con ma nào đáng yêu như tôi đâu, mà có chắc tôi là con ma đầu tiên, phải không bạn? (Ar nhí nhảnh nháy mắt với mọi người trong lớp)

- Không, Aaron không phải là ma, cậu là hoàng tử trong lòng các cô gái. (đám con gái reo lên khi Ar nháy mắt)

- Đúng đấy, Ar là người vui tính lắm, cậu ấy có nói gì sai đâu mà bạn bảo cậu ấy là ma (bây giờ tới lượt đám con trai)

GuiGui cứng họng trước tất cả mọi lời nói, cô gở thói mè nheo, khóc thút thít, làm mọi người phải xuống nước nhẹ. Cô mỉm cười đắc thắng nhìn Hebe, nhưng cô càng tức hơn khi Hebe chẳng phản ứng gì, mà ngồi đó nghe nhạc như là không biết chuyện gì đang xảy ra, tệ hơn là Hebe còn hát theo nữa chứ. Cuối cùng cũng tới giờ ra chơi, các anh chị họp nhau lại ở can-teen, vì từ khi sang đây, họ chỉ có thể gặp nhau ở can-teen lúc ở trường. Thấy Hebe có vẻ lạ, Gen lên tiếng hỏi

- Cậu sao vậy Be, cậu không khỏe hử, hay là chuyện tối qua (nói đến đây Gen ngập ngừng nhìn cô bạn của mình)

- Mình cảm thấy bồn chồn khó chịu quá, như là sắp có gì xảy ra (He nói và hơi chau mày)

Trong khi He và Gen đang trò chuyện thì hai cô nàng Sel và Ella lại gây ra chuyện với đám nữ sinh cá biệt của trường.

- Con bé kia, mới sang trường này thôi, đã gở thói hồ ly tinh rồi hử, sao mày lại quyến rũ bồ của tao hử? (Cô gái với chiếc váy ngắn cực hot hất mặt hỏi Sel)

- Đây bà chằn kia, tôi quyến rũ bồ cô hồi nào, tôi có biết hử là ai đâu, cô ăn nói cho cẩn thận nhá. (Sel tức giận lên tiếng)

- Còn dám nói à, cái người đã tặng hoa cho mày sáng nay đó, đó là bồ tao, anh ấy chia tay tao và nói là sẽ theo đuổi mày. (Cô gái đó cố hét lớn hết sức có thể)
 - Này mẹ chẳng tinh, thứ 1 là do tên đó tự tặng hoa cho Sel, thứ 2 hắn chia tay cô thì cô đi mà tìm hắn sao lại tìm chúng tôi, thứ 3, và là điều quan trọng nhất, Sel KHÔNG BAO GIỜ QUYẾN RŨ AI CẢ, NGHE RÕ CHƯA CON MẸ CHẦN TINH KIA (Ella vừa uống hết ly sữa và nói)
 - Mày Mày (cô ta cứng họng trước lời nói của Ella và Sel)
- Cùng lúc này GuiGui đi tới, cô liền lên tiếng giải vây cho cô gái kia
- Các người chỉ là học sinh giao lưu, có cần làm nổi như thế không, sang đây học chỉ mới được 3 ngày, mà đã ra tay cướp bạn trai của người khác rồi, không thấy mình quá đáng à.
 - Gì chứ, chúng tôi không có chơi nổi, lại càng không cướp bạn trai của người khác, cô ả nói cho cẩn thận nhá. (Gen lúc này cũng tức giận đi lại và nói với GuiGui)
 - Oh thế sao, thế mà 5 năm trước HỘI TRƯỞNG của các người đã cướp bạn trai của tôi đấy thôi. (GuiGui cố ý nhấn mạnh từ hội trưởng cho mọi người nghe thấy)
 - Này ả nói cho cẩn thận nhé (Sel hét lên)
 - Tôi nói không đúng à, các cô là bạn thân mà, chắc các cô cũng còn nhớ chứ. (GuiGui tiếp tục làm khó các sis)
- Lúc này He đã ăn xong phần ăn trưa của mình, cô mới bước lại gần và lên tiếng
- GuiGui tiểu thư này, hình như cô đi nhằm đề tài rồi, tôi nhớ là cô bạn kia và bạn tôi đang cãi nhau về vụ việc bạn trai mà, sao cô lại lôi tôi vào nhỉ?
 - Cái gì? (GuiGui nhìn He với ánh mắt viên đạn)
 - Còn nữa, chỉ có những người không đủ năng lực giữ bạn trai của mình mới để người khác cướp mất. (He chỉ thẳng tay vào cô gái kia, nhưng mắt vẫn nhìn GuiGui)
 - Chúng tôi chỉ tới đây giao lưu, chúng tôi cũng không cần các bạn có hoan nghênh chúng tôi hay không, cũng không cần mọi người thích chúng tôi, chúng tôi là chúng tôi, các bạn đừng có moi móc đời tư người khác. (He đưa mắt nhìn những ai có mặt tại can-teen)
 - Cô ... cô nói cái gì hả? (GuiGui đang rất tức hổi ngược lại He)
 - Còn chuyện của chúng ta, tôi nhớ nó đã kết thúc 2 năm về trước, cô đối xử với tôi như thế nào, cô có dám nói hết ra cho mọi người biết không, hay cô chỉ dám ấp mở để mọi người tò mò rồi đoán già đoán non. (He đưa mắt lạnh lùng nhìn Gui)
 - Cô (Gui cứng họng nhìn He)
 - Đừng tự làm mất mặt mình nữa (Sel lên tiếng mĩa mai Gui)
 - Mặt cô dày quá à, có cần tôi cho người làm cho mỏng bớt không (Ella cười khinh bỉ)
 - Cậu quá đáng đó Ella à, mặt cô ta giờ không có người nào làm mỏng hơn được nữa đâu (Gen cũng thêm vào)
- Gui định gờ tay lên tát vào mặt He nhưng Danson và Nana đã kịp thời ngăn chặn lại. Nana lên tiếng
- Cậu không định làm mất mặt hội học sinh chứ GuiGui?
 - Người quá đáng này giờ là các người đó, họ là học sinh mới, họ không có lỗi. Người có lỗi là học sinh trường YUKI đó. Nhân danh hội phó, tôi muốn các người giải tán ngay lập tức, đừng làm mất mặt cho mọi người nữa. Còn cô, Gui tiểu thư, hội trưởng cần nói chuyện với cô kia. (Danson tức giận nhìn mọi người)
 - À mình quên mất, mẹ của các cậu đang ở phòng hiệu trưởng, và hiệu trưởng cho gọi 8 bạn lên văn phòng kia. (Nana mỉm cười nói với mọi người)

- Cám ơn nha (mấy anh chị cười và cám ơn Nana, nhưng He vẫn không cười)
- Các người đứng lại, chúng ta chưa giải quyết xong mà (Gui hét với theo)
- Thôi đi, GuiGui

Lúc này WangZi từ đằng sau bước ra nói và lôi Gui đi thẳng ra sau sân vườn.

- Anh buông ra coi, anh làm gì thế hả? (Gui tát vào mặt WangZi)
- Anh không muốn em làm gia đình bị phá sản thôi, em chống đối với bát đại gia tộc em có nghĩ gì tới gia đình chúng ta không hả? (WangZi lúc này không chịu đựng được nữa, anh hét thẳng vào mặt Gui)
- Anh nói thế là có ý gì? Anh nên nhớ, gia đình chúng ta cũng có tiếng trên thương trường mà, việc gì phải sợ họ chứ (Gui vẫn bướng bỉnh cãi lại)

- EM THÌ BIẾT CÁI GÌ. Sau sự việc 2 năm trước, gia đình chúng ta suy sụp, vốn luyến của công ty bị giảm đi hết 8 phần, nợ nần chồng chất, mọi người vất vả lo lắng cho công ty, ngay cả anh, cũng phải đi làm để phụ giúp gia đình trả nợ, bởi vì em là con gái, lại yếu ớt từ nhỏ nên mọi người không ai nói cho em biết, nên em cứ tưởng gia đình chúng ta giàu có lắm, em có biết bát đại gia tộc đáng sợ thế nào không, em lúc nào cũng chỉ nghĩ tới bản thân mình, em có nghĩ tới ba mẹ em, em có nghĩ tới anh không hả? Mất mặt như thế còn chưa đủ sao, em có biết trong 2 năm qua, gia đình chúng ta cực khổ thế nào mới duy trì được sự nghiệp không? Bát đại gia tộc đã rút hết các cổ phần của họ ra khỏi công ty chúng ta rồi đó. Mẹ em trở bệnh và mất cũng vì lao lực quá độ cho việc tìm kiếm vốn luyến cho công ty. Nếu không có Hebe Tian năn nỉ ba mẹ cô ấy hãy ủng hộ gia đình mình, nếu cô ấy không ra mặt thì 8 vị cổ đông lớn nhất đông nam á sẽ không ra tay giúp đỡ gia đình mình đâu, em hãy tỉnh ra đi GuiGui à. Đây là lần cuối anh nói với em, anh mong em không gây khó dễ cho họ nữa, hãy cố gắng học hành đi, đừng ngang bướng nữa. Bây giờ cổ phần của tập đoàn nhà họ Tian là nhiều nhất trong công ty chúng ta đó, em làm ơn đi, coi như không vì gia đình anh và anh, thì em hãy vì ba em, người đã và đang làm tổng giám đốc đi, có được không? Hãy suy nghĩ kĩ những gì anh vừa nói. (Nói xong WangZi bước đi bỏ lại GuiGui ở đó với đầu óc trống rỗng)

Quay trở lại các anh chị đang ở trên phòng hiệu trưởng thì có vẻ cũng chẳng vui vẻ gì, nói đúng hơn các chị không vui, còn các anh thì vui như bắt được vàng. Các sis đang giận vì một lý do hết sức hoang đường đã đem các sis và các bro phải sống chung 1 nhà. Tội tệ hơn đó là căn nhà chỉ có 4 phòng, mỗi phòng 2 người, rồi các bà mẹ ra lệnh là nam nữ chung phòng. Các anh thì đang đấm bóp, xoa vai cho 4 bà mẹ của mình, còn các chị thì đang phùng phùng lửa giận nhìn các bà mẹ. Biết tính mẹ nói là làm, Hebe lên tiếng trước

- Con muốn biết lý do?
- Lý do à, là vì từ nhà các con đi đến trường mới rất xa, nên bọn ta đã mua căn nhà nhỏ cho các con ở chung với nhau, cho tiện việc đi lại, với lại học chung trường, ở chung nhà các con có thể giúp đỡ lẫn nhau mà. (Bà Tian vừa uống trà vừa nói)
- Nhưng như thế không có nghĩa là nam nữ chung phòng. (He cũng uống trà và nói)
- Tuy nam nữ có những việc không thể nói nhau nghe, nhưng vì hồi đó đi học, mẹ và bác Yan ở chung phòng, nên giờ mẹ muốn con chung phòng với con của bác ấy. (Bà Tian tiếp tục bình tĩnh)
- Nhưng 2 bác là nữ, còn tụi con là nam với nữ đó (Gen lên tiếng)

Bà Tian và He nhìn Gen, cô chợt nhớ ra rằng khi mẹ con nhà Tian nói chuyện, ghét nhất ai đó xem vào, nhất là khi những chuyện quan trọng. Nếu ai xen vào, họ có thể giết chết người đó. Từ trước tới nay, người đầu tiên và cũng là người cuối cùng đi bệnh viện chính là ba của He. Mẹ con nhà Tian nhìn thực nữ dụ dằng nhưng thực chất rất đáng sợ.

- Thế thì bọn con phải cám ơn các người phải không mẹ yêu (Sel như bốc khói nhìn bà Ren)
- Ôi con gái yêu, đừng nhìn mẹ như thế, mẹ sợ (bà Ren khóc òa lên)
- Thôi nào Nana, mẹ đã quyết định như thế, các cậu không làm theo cũng không được đâu. Chúng ta đi thôi (He lạnh lùng bước đi)
- Bebe quyết định rồi, chúng ta làm sao đây? (Gen lên tiếng hỏi hai cô bạn của mình)

- Đành chịu, cậu ấy quyết định thế nào thì tụi mình thế ấy đi, biết làm sao (Sel và Ella nhún vai trả lời)
- CÁC ANH LIỆU HỒN ĐÓ, COI CHỪNG BỌN TÔI ĐẤY, ĐỒ CÔNG TỬ BỘT TUNG TỪNG (3 sis quay sang hét với 4 bro rồi bỏ đi)
- Đến lúc tan học, mọi cặp mắt đổ dồn về 1 phía, có 1 chàng trai ăn mặc rất mát, nhìn anh cũng đẹp trai, à không, phải nói là rất đẹp trai. Gương mặt lạnh lùng của anh đã đốn ngã hết các nữ sinh xung quanh đó, ngay cả những người đi ngoài đường cũng choáng váng. Anh đứng tựa lưng vào gốc tường, cứ xem đồng hồ, như đang chờ đợi ai đó. Đột nhiên có người con gái chạy đến rồi nói
- Anh gì ơi, anh đẹp trai quá, anh ... anh có thể cho em xin cái 1 cái hẹn được không? (ôi trời, con gái gì mà chủ động ghê quá)
- Đi chỗ khác đi bà chị, tôi không quen mấy người xấu như bà chị đâu (chàng trai nói nhưng cứ lo nhìn đồng hồ)
- Quái thiệt, giờ này chắc hẳn phải ra rồi chứ (Chàng trai thắc mắc)
- Cậu chàng chờ một lúc thì các sis và các bro đi ra, chàng trai hét lên và chạy lại ôm chầm lấy Hebe, chàng ôm lấy He rồi bế nàng lên xoay vòng vòng, sau đó hôn vào má He một cái, làm mọi người há hốc mồm mà ngạc nhiên. Tuy nhiên các sis nhà ta chẳng ngạc nhiên gì cả, còn cười nữa là đằng khác.
- Bebe, Jin về rồi nè, Jin nhớ Be lắm, nhớ phát điên lên được. Sao Be không sang Hàn Quốc thăm Jin? Be có nhớ Jin không? Sao mà Be nhẹ hều vậy? Có ăn uống đầy đủ không? Có ốm đau gì không? Có buồn khi Jin không ở bên cạnh Be không? (chàng trai tuôn nguyên 1 liên khúc “không” ra với He)
- Okay STOP (He ôm đầu chóng mặt ra hiệu cho chàng trai kia ngừng lại)
- Về khi nào thế Jin? (Sel ôm lấy chàng trai và hôn lên má)
- Về mà không báo là bị phạt đó nha (Ella đánh đá thường ngày cũng dịu dàng đặt lên má chàng trai 1 nụ hôn)
- Không gọi mọi người ra đón, mà đến đón mọi người, đúng là phong cách của Jin (Gen mỉm cười với chàng trai, nụ cười mà biết bao nhiêu người muốn có, rồi Gen cũng hôn vào má người đó)
- Welcome Back, Jin (He nhẹ nhàng ôm chàng trai và hôn vào má chàng trai lần nữa)

Giới thiệu nhân vật mới

Lee Jae Jin as Jin Tian : Cậu là con trai út nhà Tian, em trai của Hebe. 15t đã tốt nghiệp loại ưu đại học Cambridge ở Anh. IQ còn cao hơn cả Hebe, 205. Chỉ vì chút bông bột, nên bị Hebe đưa sang Hàn Quốc học võ và sống ở trên núi với cậu họ 2 năm. Không sợ trời, không sợ đất, chỉ sợ mỗi Hebe. Tuy sợ nhưng thương Hebe nhất, và cũng rất nghe lời Hebe. Tính tình rất lạnh lùng và rất kỹ tính (giống Jiro), ngay cả ba mẹ cũng thế, nhưng lại vui vẻ và trẻ con trước mặt 4 bà chị của mình (Jin xem Sel, Ella, và Gen như chị ruột của mình vậy, và họ cũng thế, xem Jin như em ruột). Thích nhất là ăn (giống Chun), xem phim hoạt hình Tom and Jerry (giống Bu rồi), thích phung phí nhưng không thích con gái như Cal. Tính cách của Jin là kếp hợp của 4 bro, nên sau này họ rất thân với nhau.

Trong khi các sis đang vây lấy Jin, các bro đang rất tức giận và thầm hỏi tên Jin đó là ai, mà sao các sis lại dịu dàng với hắn như thế. Tuy nhiên Ar đã không tức giận, mà còn mỉm cười nữa, vì anh biết Jin là ai, đã đến dự sinh nhật một lần rồi. Lần đó 3 anh kia không đến nên không biết Jin.

- Tên nhóc mặt búng ra sữa kia là ai, sao Ella dịu dàng với hắn như vậy, đã thế còn hôn hắn nữa. Cô ấy không bao giờ dịu dàng với mình, toàn đánh mình thôi. (Chun gặm gờ nhai luôn cái vỏ bịch bánh snack)
- Kì lạ, sao cái bà hậu đậu ấy cười và hôn tên ấy mình lại tức nhỉ? Mặc kệ là tại sao, giờ đây mình chỉ muốn bình cho hắn một phát thôi. Thật tức chết đi, sao hậu đậu lại cười với hắn ấm áp hơn cả khi cười với mình? Mình đẹp hơn hắn nhiều mà (Ji vò đầu bức tóc nói thầm đủ để 3 chàng kia nghe thấy)
- Bà chần ham tiền đó sao lại hôn tên ấy chứ, nhìn hắn còn thua xa mình mà, lùn hơn cả mình nữa, thật tức quá mà. Uả nhưng mà sao mình lại tức khi bà hôn tên đó nhỉ, thiệt là kì lạ mà, chẳng phải mình rất ghét bà sao? (Cal cũng thắc mắc tại sao lại tức)

- Chunie tức khi Ella hôn người đó thì mình còn hiểu vì Chun bị trúng tên tình yêu với Ella rồi. Nhưng cả 2 người cũng tức khi Sel và Gen hôn hẳn thì mình hơi bị nghi ngờ nha, hay là các cậu bị trúng trên luôn rồi (Ar cười nham hiểm)

- ĐẸP CẬU ĐI (Ji và Cal đồng thanh hét lên)

Hết thì hét thế thôi, nhưng Ji và Cal đang suy nghĩ lời nói của Ar. Bỗng điện thoại của Ar reo lên, nhìn thấy số rất lạ, Aaron trả lời với giọng nghiêm nghị không còn nhí nhảnh nữa.

- Hello, tôi Aaron Yan xin nghe.

- Nhóc con, chị hai tới sân bay rồi nè, ra đón nhanh lên, không thôi chị sẽ trị tội đấy. (1 giọng nữ vang lên bên đầu dây bên kia)

- Chị hai, chị về rồi sao, em ra đón chị ngay, chờ em xíu nhá (Ar lại trở về giọng nhí nhảnh của mình)

- Mình đi đón chị Beatrice, các cậu cứ về nhà mới trước đi nha, lát mình về sau. (vừa chạy đi vừa quay đầu lại nói với các bro)

Nhân vật mới tiếp theo

Beatrice Yan : Con gái lớn của nhà họ Yan, hiện đang làm chức tổng giám của tập đoàn Yan thị. Rất thương và chiều chuộng em trai mình. Có hôn ước với Vic Ren (Vic Zhou – ZaiZai), anh trai Selina, nhưng Sel hoàn toàn không biết việc này. Rất dịu dàng, xinh đẹp, thông minh và rất tài giỏi. Thích Hebe từ cái nhìn đầu tiên, mong muốn cô làm em dâu của mình, sau này thương Hebe hơn cả Aaron.

11. Chương 11

Sau khi Ar chạy ra sân bay đón chị gái của mình, chờ khoảng 1 lúc thì bác quản gia đem đến chiếc xe Limousine (Limo) có đến 10 chỗ ngồi ra đón các anh chị. Xe vừa đến thì các cô gái cùng nhau khoác tay Jin bước ra xe để các anh ngỡ ngàng nhìn nhau mà tức tối. Các anh cố đi thật nhanh để vào xe trước, nhưng bị các cô gái nhéo tai kéo lại và hét lên

- Heo rừng/Chảnh chệ/Phung phí biến ra chỗ khác, phải để cho Jin lên trước chứ. (Ella/Sel/Gen)

Các anh bị các chị làm đau quá đành nhường cho Jin vô trước mặc dù trong lòng đang tức tối tột đỉnh. Trên đường đi các cô cứ quẩn lầy Jin làm mặt các anh cứ chuyển màu liên tục, nào là đỏ do tức, thành trắng là quá tức, thành tím là tức đến bốc khói. Cal bắt đầu lẩm bầm từ đó cho tới lúc về nhà, mà ông này ngốc cực kì, lẩm bầm ở chỗ nào khác không chịu, lẩm bầm sau ngay bên cạnh Jin, Jin đã nghe hết và hiểu rõ mọi chuyện, Jin mỉm cười và suy tính gì đó.

Cùng lúc đó Bea đang đứng chờ Ar thì có đám côn đồ tới vây quanh và chọc ghẹo cô. Cô rất bực bội nhưng không muốn gây chuyện, đành im lặng bước đi đường khác. Bọn côn đồ thật không biết tự lượng sức, cô đã tha mạng thế mà cứ tiến tới mà trêu đùa. Cô mỉm cười và nói nhỏ nhẹ với bọn chúng rằng theo cô ra phía sau của nhà vệ sinh, thì mọi người ở ngoài rất ngạc nhiên vì nghe rất nhiều tiếng kêu la rất thảm thiết.

- Uhhh ... Áhhh

- Bụp Bình ... Bình .. Bốp

- Ui da ... Đau quá má ơi.

Mọi người ở ngoài nghe kêu la thảm thiết liền đi gọi bảo vệ. Khi bảo vệ chạy tới, họ thật sự rất bàng hoàng khi Bea đang soi gương chải lại mái tóc dài màu nâu và óng mượt của cô, còn đám côn đồ thì nằm xấp lóp như cá mè. Bảo vệ tới hỏi cô có sao không, thì cô trả lời dịu dàng rằng không sao, và có một người con trai to cao, đẹp trai vừa đi ngang qua đã cứu cô thoát khỏi bọn côn đồ. Cô mong bảo vệ hãy đem bọn côn đồ này ra ngoài kia mà trị tội. (Ôi trời, bà này vừa ăn cướp vừa la làng nè). Sau khi bảo vệ đi khỏi, cô liền nói

- Ra đi nhóc con, thấy chị bị trêu ghẹo mà còn núp trong đó xem tuồng. Nhớ đòn của chị lắm sao mà làm thế hả?

- Hihi, chị hai à, em nào dám chứ, em biết chị hai của em tài giỏi mà. Nhị đẳng huyền đai karate chứ có ít gì đâu. Chị biết em yêu hòa bình mà, em không thích đánh nhau.

Đừng giận em chứ chị hai, chị hai yêu quý, xinh đẹp của em (Ar gỡ thói nịnh nọt với Bea)

- Chị thua em rồi, chúng ta về thôi (Bea trêu mếu nhìn em trai)

Ar một tay xách hành lí cho chị, tay kia khoác tay chị gái bước đi, trông anh bây giờ rất lịch lãm, ra dáng một người đàn ông thực sự, không giống với Bubu đáng yêu của hằng ngày. Hai chị em tay khoác tay bước ra trước sự ngưỡng mộ của biết bao nhiêu người. Trên đường đi, Bea cứ tíu tít hỏi thăm Ar và 3 người bạn của Ar đã không gặp suốt mấy năm liền. Ar kể thành tích của từng người cho Bea nghe, cô cười chảy cả nước mắt. Ar đưa Bea về khách sạn trước, vì anh biết nếu chở Bea về nhà mới, sẽ gây ra thêm rắc rối, bởi vì ở nhà bây giờ đang có 8 người, à không, phải nói là 6 người đang cãi nhau ầm ĩ vì chuyện của Jin. Là bạn bè lâu năm, Ar hiểu quá rõ tính cách của 3 người kia, cũng hiểu chuyện họ ghen với Jin. Cũng như câu nói “Khi yêu, con người ta sẽ trở nên mù quáng và dại khờ”. Hiện giờ ở nhà đúng như Ar nghĩ, các anh chị đang có chiến tranh rất lớn. Các anh không đồng ý việc Jin sẽ ở lại ngôi nhà này, còn các chị một mực nhất quyết Jin phải ở lại.

- Không! Tôi không đồng ý cho tên nhóc mắt búng ra sữa kia ở lại căn nhà này. Cô có nghe không bà chằn ki bo (Cal hét vào mặt Gen)

- Anh không đồng ý thì ra ngoài mà ngủ, tôi nhất quyết Jin sẽ ở đây (Gen cũng nhón chân lên hét vào tai Cal) (Sis ta lùn hơn bro mà)

- Cal nói đúng, Ella à, em đừng có cho thằng nhóc ấy ở đây nhé, anh không thích nó. (Chun cũng không đồng ý nhưng sợ Ella đành nói nhỏ năn nỉ)

- Anh im đi tên heo rừng kia, anh gọi ai là em hả, tuy tôi lùn hơn anh, nhưng không có nghĩa là tôi nhỏ hơn anh. Đồ ngốc, đồ điên, mắt đây, trốn trại mới ra, đồ heo rừng ăn hoài không biết no. (Ella đứng lên ghế xỉ thẳng vào mặt Chun mà chửi)

- Jin là người quan trọng nhất đối với bọn này, im ngay và cút xéo nếu bọn anh không thích. Còn anh, tên chảnh chệ kia, nếu anh không thích thì cũng biến đi, tôi đây cóc thềm ở chung phòng với anh. Người thì cứ như nhí nha nhí nhố, giống khỉ vàng leo cây. (Sel 1 tay chống nạnh, tay kia chỉ ra ngoài cửa, mắt nhìn thẳng vào mặt Ji)

- Cô quá đáng vừa thôi nhé, đồ hậu đậu. Cô ăn nói cho cẩn thận đấy. Mẹ tôi bảo chúng tôi có thể ở trong căn nhà này, nếu cô muốn cho tên nhóc con ấy ở đây thì phải hỏi ý kiến của chúng tôi xem có chấp nhận hay không? Mà cô bảo tôi là gì, khỉ vàng leo cây á, còn cô thì sao, suốt ngày soi gương, xinh tới đâu mà bày đặt, hậu đậu nhất hành tinh mà làm như mình tài giỏi lắm ý. Nhìn cô cứ như vịt bầu chạy bộ thì đúng hơn. (Ji cũng không vừa, đáp trả lại Sel)

- !@#\$\$%^&*()_

- _)(*^%\$#@!

Các anh chị cứ thế mà cãi nhau, cãi nhau không đã hay sao mà họ quay ra đánh nhau. Sel tức giận khi Ji bảo cô ko xinh đẹp, cô cầm nguyên cái bình hoa chơi thẳng vào Ji, nhưng anh né kịp, bình hoa rơi xuống vỡ tan tành, ông quần giả mếu máo nhưng ko dám xen vào vì sợ văng miêng. Ji cũng kiềm chế ko nổi, lấy nguyên cái gối trên sofa chơi thẳng vào Sel, bị văng vào mặt, Sel té bật ngửa, Jin ra tay đỡ kịp, làm Ji nhà ta càng tức tối hơn. Tới đến Gen, cô tức tối khi Cal gọi cô là bà chằn ki bo, cô rượt Cal chạy vòng vòng nhà, đụng cái gì là cô ném cái ấy. He đang đọc quyển từ điển dày tới hơn cả ngàn trang, Gen liền giật lấy ném thẳng vào mặt Cal làm anh té bật ngửa xịt cả máu mũi. Như thế còn chưa vừa lòng, Gen còn khuyến mãi thêm vài cái đập và tràn cười kinh dị. Cal đau quá, lại bị chảy máu, lăn quay ra mà nằm đó chịu đòn, miệng cứ lẩm bẩm: “To be or not to be. That is a question” (ôi bó tay, bị đòn mà còn nói nhảm được). Bên Ella và Chun có vẻ như rất yên bình, chẳng nghe thấy gì cả, ủa mà hình như Chun đã đo ván rồi. Anh đang nằm vắt vẻo ở máy quạt trên trần nhà. Quay trở lại thời gian chúng ta lo ngấm mảy anh chị kia thì Chun và Ella làm gì nhé.

- Ella này, em muốn gì anh cũng chịu, chỉ cần em đừng cho hắn ở đây là được (Chun năn nỉ ỉ ỏi với Ella)

- Có thật anh sẽ chịu ý tôi ko? (Ella cười nham hiểm hỏi Chun)

- (Chun ko nói gì chỉ gật đầu)

Đột nhiên Ella xông vào đánh Chun túi bụi, đấm bầm con mắt bên trái, Chun quờ quạng té xuống, vừa mới đứng dậy đã bị Ella đấm vào con mắt bên phải. Chưa thỏa mãn, Ella còn nhéo mũi Chun, tát Chun theo kiểu tứ phía. Và rồi dứt điểm bằng đòn ném qua vai của Judo, thế là Chun nhà ta vắt vèo như lời giới thiệu trên. Từ quần gia cho đến người hầu, ai nấy cũng hoảng sợ, bỏ của chạy lấy người, họ chạy mất tiêu để lại các anh chị với bãi chiến trường đầm máu. Khi Ar về tới nhà, anh hoàn toàn choáng váng, chân đứng không vững nữa. Jin cứ quần chặt lấy He, He thì đang uống trà (sặc, chiến trường thế kia mà sis còn ngồi uống trà được, thiệt là báỉ phục), còn các chiến binh của chúng ta vẫn đang trên mặt trận mà chiến đấu. Và hầu như, phần thần đã thuộc về phe của các cô gái chân yếu tay mềm (không dám chân yếu tay mềm đâu, chân sắt tay thép thì có).

Ar bủn rủn tới gần He lấp bắp lên tiếng

- Chuyện gì thế này?

- Thì như cậu thấy đó .. Jin tránh ra coi, đeo hoài mệt quá (He vừa nói với Ar vừa la Jin)

- Này, you là ai, sao ngồi cạnh Be đáng yêu của tôi, mau ra chỗ khác >”

- Tôi là người ở chung phòng với cô ta đấy (Ar nháy mắt nhí nhảnh cười toe toét)

- Tôi không đồng ý (lần này tới lượt Jin hét lên), tôi muốn ở chung phòng với Be cơ, không chịu đâu, Be ơi, oa oa oa , huhuhuhu (khóc bù lu bù loa lên)

He mệt mỏi thở dài, cô đưa mắt nhìn 1 lượt khắp căn nhà rồi lác đầu. Cô gấp quyển sách lại rồi bước tới cầu thang, đi được vài bước cô quay lại nói

- Jin, về khách sạn ngủ đi, còn 6 người, dọn dẹp xong bãi chiến trường này mới được đi ngủ. Yan thiếu gia, muốn giúp thì cứ giúp họ, không thì thôi. (Be ra lệnh)

- Này, này, cô là ai mà dám ra lệnh cho chúng tôi hả? (Cal ương bướng cãi lại)

- Vậy cậu nghĩ người làm sẽ ở lại dọn dẹp cho cậu sao, nhìn cho kĩ lại đi, đồ phung phí ạ (Gen cạnh khoe với Cal)

He bước thẳng lên phòng, Ar cũng đi theo sau, Jin thì nghe lời chị quay về khách sạn để nghỉ ngơi, 1 phần vì anh cũng quá mệt với chuyến bay khá dài. Trong phòng khách hiện giờ chỉ còn lại 6 người, 3 cô gái thì nhanh tay dọn dẹp những gì mình gây ra, các chàng trai thấy lạ liền hỏi là tại sao lại sợ Hebe như thế. Các cô gái không nói gì, chỉ bảo là nếu các anh không dọn dẹp, thì im lặng cho các cô dọn, các anh thấy con gái mà phải khiêng ghế, khiêng bàn nên đã ra tay giúp đỡ. Còn về phần Hebe, cô lên phòng, tiến tới chiếc máy vi tính đánh đánh vào bàn phím cái gì đó. Ar ngồi ngắm từng cử chỉ hành động của cô, anh khẽ mỉm cười và nghĩ rằng “Một ngày nào đó, anh sẽ thấy được nụ cười của cô”. Thời gian cứ thế trôi qua cũng đã được 2 tiếng, hiện giờ là 9 giờ tối, các anh chị được Hebe cho gọi đến phòng khách để bàn việc. He đưa ra 1 xấp giấy gì đó, phát cho mỗi người 1 tờ, xong rồi He đọc thật to các điều trong tờ giấy.

NỘI QUY CỦA NHÀ

1. Mọi người bình đẳng, không phân biệt nam hay nữ. (ý nó Ella, cô rất thiên vị con gái, còn con trai thì trừ thẳng tay)

2. Mọi người phải đồng lòng trong 1 nhà, ai có rắc rối phải nói ra để mọi người giúp đỡ. (nói câu này mà sis không biết rằng người giấu chuyện trong lòng là sis sao)

3. Nam nữ chung phòng thì phải tôn trọng lẫn nhau, không có sự đồng ý của đôi phương thì không được chạm vào bất kì vật sở hữu nào của họ. Không được xen vào chuyện riêng tư của nhau. (nói Sel vì hậu đậu sẽ làm hỏng đồ đạc của người khác, và cũng nói Ji vì tội hay tò mò tọc mạch chuyện riêng người ta)

4. Nếu ai có bạn trai, bạn gái, thì đừng di động mà liên lạc, cấm tuyệt đối sử dụng điện thoại nhà, càng ngăn cấm dẫn họ về đây. (nói Cal vì về con gái chỉ có anh này là phiền nhất)

5. Điều khoảng về thời gian là 9 giờ tối phải có mặt ở nhà đầy đủ, không được thiếu 1 ai, nếu không sẽ phải ngủ ở ngoài. (nói Chun vì anh cứ hay đi ăn trong các quán ăn mà quên đường về)

6. Nhiều thứ trong nhà là của chung, không được giành lấy một mình. (nói Ar hay giành TV mà xem hoạt hình)

7. Tuyệt đối không được vì vật chất mà mất hòa với nhau (nói Gen vì bà này mê tiền)

Đây là điều lệ khi chúng ta ở chung trong 6 tháng, nếu ai vi phạm 1 trong 7 điều trên, làm ơn, lập tức dọn ra khỏi nhà (He phán câu cuối cùng rồi nhìn mọi người). Bấy anh chị bây giờ nuốt nước bọt mà toát mồ hôi lạnh. Mọi người cùng nhau kí tên vào (cũng là do He bắt buộc, không kí ra khỏi nhà) chấp nhận tuân theo nội quy của nhà. Kí xong các anh chị lại quay ra cãi nhau chí chóe, He lắc đầu ngán ngẩm, bỏ lên phòng. Ar lon ton chạy theo sau lưng. Tả sơ về căn phòng của các anh chị nhé, ở ngoài cửa bước vào thì hai chiếc giường được đặt đối diện nhau, chính giữa có chiếc bàn để nước, mỗi giường đều có 1 cây đèn để đọc sách nếu thích, 1 cái bàn nhỏ bên cạnh, mỗi phòng có 1 máy vi tính, ai có xài thì xài. Phòng của He và Ar chia ra hai màu rõ rệt, Ar là màu xanh lam tươi mát, nhưng He lại là màu trắng muốt rất sạch sẽ, nhưng ở màu trắng này toát lên vẻ lạnh lùng khó tả. Jiro thì màu vàng chói như màu tóc của anh (Khỉ vàng leo cây), màu hồng nhí nhảnh đáng yêu của Sel. Màu tiền của Gen, hình các cô gái xinh đẹp thì dành cho Cal. Chun thì nhường hết căn phòng cho Ella, cô muốn dán các món ăn lên tường, anh cũng cùng sở thích nên tích cực giúp Ella dán chúng lên ^__^.

Thế là qua hết một ngày. Một ngày mới sẽ bắt đầu, rồi còn biết bao nhiêu chuyện sẽ tiếp diễn nữa.

12. Chương 12

Tối qua thật là một buổi tối đáng sợ đối với các anh, nhưng với các chị thì như chuyện thường ngày ở huyện. Cũng đã lâu rồi bệnh tình của các anh chị không tái phát, cứ tưởng chuyển sang trường mới, ở nhà mới, sống cùng người khác, bệnh ấy sẽ thuyên giảm, nhưng có ngờ đâu, nó càng ngày càng trở nặng. Đúng như thế, buổi sáng hôm nay, bệnh tình của các anh chị đã tái phát. Chúng ta thử xem nó tái phát thế nào nha. Khoảng 5 giờ sáng, Ar ngồi bật dậy, mắt mở to, nhìn cứ như người tỉnh ngủ, nhưng đừng lầm nha, còn đang ngủ đó. Anh bước xuống giường, đi thẳng qua bên giường của He, Ar nằm xuống cạnh He, ôm cô vào lòng và ngủ ngon lành. He giật mình khi có người chạm vào mình, cô mắt nhắm mắt mở, cô há hốc mồm miệng không nói nên lời bởi vì khuôn mặt baby của Ar chỉ cách mặt cô có 5 centimet mà thôi. Cô nằm cứng đờ trong vòng tay của Ar khoảng 5 phút, cô giật mình liền tát Ar 1 cái, anh choàng tỉnh và hỏi

- Tôi đang ở đâu đây?

- Yan thiếu gia, anh đang ở trên giường tôi đây, ôm tôi nữa, anh muốn gì đây? (He hỏi với giọng lạnh lùng đến giết người)

- Hả???????? (Ar ngạc nhiên hỏi)

- Còn hả được sao, anh ngủ bên giường anh, sao lại qua giường tôi, còn ôm tôi nữa, anh lợi dụng hả? (He nghiêng răng)

- Ô ... tôi ...tôi... cô nghe tôi giải thích đi (Ar ấp úng giải thích)

- Còn giải thích gì nữa, mau biến ngay cho tôi. (He nói lớn tiếng, chứ chưa có hét)

He dùng đòn karate đá Ar bay qua cửa sổ, nằm bất tỉnh nhân sự ngoài vườn. Cô bực bội thức dậy làm vệ sinh cá nhân, rồi còn phải đi đánh thức 3 cô bạn của mình. Cũng cùng thời gian đó, Ji đã thức dậy rồi, nhưng vì nhà này là phòng cách âm (do các mama muốn tạo cơ hội cho các anh chị có không gian riêng mà tâm sự) nên anh chẳng nghe được chuyện xảy ra vừa rồi với He và Ar. Anh bước sang giường của Sel để gọi cô thức dậy, nhưng vừa định gọi thì nhìn thấy khuôn mặt thiên thần của cô khi ngủ, anh đã bị thu hút. Anh nhìn chăm chú rồi suy nghĩ

- “Cô ấy xinh lắm chứ, nhìn mặt ngủ cứ như thiên thần, tuy hậu đậu, hung dữ, đánh cá cầy nhưng nhìn mặt cô ấy lúc này thật là đáng yêu” thiên thần trong Jiro

- “Xí xí Jiro à, mày nên cẩn thận, mẹ bà chằn này nhìn vậy thôi, biết đâu làm bộ để dụ mày, hãy cẩn thận kẻo mắc bẫy của ả” ác quỷ trong Jiro

Cứ thế anh suy nghĩ, và trong khi suy nghĩ, cơ thể anh tự động khom lưng xuống, mặt anh kê sát mặt Sel, từ từ tiến đến gần, càng lúc càng gần, và rồi, nụ hôn buổi sáng tuyệt vời vừa được đặt nhẹ nhàng lên đôi môi nhỏ nhắn mềm mại của Sel, có vẻ như thiên thần Jiro đã thắng ác quỷ Jiro rồi. Cũng cùng lúc đó, He mở cửa bước vào làm Ji giật mình, anh quay qua nhìn thì thấy He đang đứng im nhìn anh, anh chàng đỏ mặt như cà chua, hiện giờ anh chỉ biết ấp úng, ngại ngùng nhìn He.

- Uhm... tôi...tôi (trời ơi Jiro ơi, mày tiêu rồi, cô ta thấy rồi thì sẽ méc cô ấy, cô ấy sẽ luộc mày cho coi) Ji đang tự suy nghĩ tới việc He sẽ méc lại với Sel chuyện vừa rồi.

- Anh làm sao? Làm chuyện có lỗi với Sel hả? Yên tâm, tôi không thấy gì, chuyện của các người, tôi không quan tâm. (He lạnh lùng bước ngang Ji và gọi Sel thức dậy)

- Ô Cám ơn cô (Ji ngạc nhiên 1 chút rồi cũng vui mừng cám ơn He)

- Khởi cần cám ơn, giờ anh giúp tôi đánh thức các bạn của anh, còn tôi đánh thức bạn tôi. (He xua tay nói với Ji)

Ji thở phào nhẹ nhõm, cũng cùng lúc đó Sel đã thức dậy, cô đi thẳng vào nhà vệ sinh, anh nói với theo

- Này, cẩn thận đó!!! (Bệnh cũ tái phát)

Rồi cả hai anh chị cùng nhau tới phòng của Cal và Gen, mở cửa bước vào, Ji choáng váng mặt mày vì cách bố trí căn phòng của hai anh chị, Gen thì toàn màu tiền, cái gì cũng in hình tiền, ngay cả chiếc dép cô mang trong nhà cũng in hình tiền. Trên tay cô còn cầm cả xấp tiền, miệng thì luôn nói rằng

- Ôi baby, yêu baby nhất, mãi mãi chỉ có baby, nói xong, giơ tiền lên hôn chùn chụt vào nó.

- Áhhh, kẻ nào to gan dám cướp baby tiền của bà hả?? (Gen hét toáng lên)

Oh thì ra là do He giật tiền từ tay Gen, cô liền tỉnh dậy mà hét lên. Không chỉ mình Ji bị choáng, ngay cả He cũng chịu không được cái cách bố trí căn phòng của Cal, toàn hình con gái, nào là nữ diễn viên Trắc Vãn Huyền, Thái Nghi Trân, nhóm nhạc thần tượng S.H.E, rồi các cô người mẫu nổi tiếng khắp thế giới. Và cal đang ôm chiếc gối ôm có hình cô người mẫu với thân hình tuyệt vời trong bộ áo bikini mùa hè nóng bỏng. Cũng không khác gì Gen, Cal cũng lăm bắm rằng

- Ôi, ta yêu nàng biết bao, người đẹp của lòng ta, ta thật sự say mê trước vẻ đẹp rạng ngời quyến rũ của nàng.

- Này NhoNho, dậy đi, ngủ gì mà mớ ghê thế, mắt mặt chết đi được (Ji lay lay cánh tay của Cal)

- Ôi em yêu, đừng chạy, anh đã bắt được em rồi. Cho anh hôn cái nào... muahhhh (Cal chộp tay Ji kéo vào người, chu chu cái miệng để hôn)

Ji vùng vẫy nhưng không thoát ra được, He đứng đó xem tuồng, Gen nhìn mà phát nôn. Đột nhiên cô phi thẳng qua giường Cal, tát cho anh vài cái.

- Bốp ... Bốp, này, dậy đi đồ phung phí háo sắc, mớ nhăng mớ cuội, làm mất giấc ngủ của tôi, dậy ngay, tên khùng háo sắc kiaaaaaaaa. (Tiếng tát đấm bà con)

- Ui da Trời sáng hay tối vậy, sao tôi thấy nhiều ngôi sao quá, hic hic 1 ..2..3.. mà sao nó cứ xoay vòng vòng đầu tôi thế này (Cal bị Gen tát tới nổ cả sao)

- Dậyyyyyyyyyyy mauuuuuuuu (Gen hét lên lần nữa)

- Bà chằn ki bo, đồ gái hám tiền, làm gì hét ghê thế? Từ từ tôi dậy, cô thức rồi sao

không vô làm vệ sinh trước đi, bộ muốn làm chung lượt với tôi hả? (Cal vừa nói vừa cười nham nhở nhìn Gen)

- Chung lượt cái đầu anh, tôi xong rồi, còn anh đó, mau lên đồ hám gái, háo sắc, lẳng nhăng, phung phí. Hứ (Gen nguýt dài rồi bước ra khỏi phòng)

Ji và He chỉ biết đứng đó nhìn nhau rồi xem tường vào buổi sáng. Họ lại lon ton tới phòng của Chun và Ella, có vẻ như quá hiểu 2 người này, với họ chỉ có ăn uống là tuyệt vời nhất, nên Ji và He đều không ngạc nhiên với kiểu trang trí phòng bằng hoa quả, trái cây, các món ăn, thức uống. Trên cửa sổ phòng, thì Ella treo mấy chùm nho, mấy quả dâu tây lủng lẳng, chiếc đèn ngủ được làm theo kiểu quả dưa hấu to đùng, trên tường dán đầy các món ăn ngon của đủ các quốc gia. Trên sàn thì vỏ bim bim đầy ra đó, có lẽ là do tối qua hai anh chị ăn và xả ra đây mà. Chun đang mơ rằng được cùng Ella chạy nhảy trên đường phố của chợ đêm, hai người ghé hết quán này đến quán kia để cùng ăn các món ngon.

- Chunie, há miệng ra em đút cho này. Ahhhhh (Ella nhí nhảnh nũng nịu nhìn Chun)
- Ôi Lala, tiểu bảo bối của anh. Anh tới đây. Ahhhhh (Chun lao vào ôm chầm lấy Ella)
- Này Chunie, cậu dậy mau đi, ăn với chả uống hoài, cẩn thận kéo có ngày bội thực đấy. Dậy mau lên. (Ji nói to bên tai Chun)
- Ôi đùi gà tây, ngon quá à (Chun nắm lấy cánh tay Ji đưa lên miệng và cắn 1 phát)
- ÁHHHHHHH ... BỐ LÀNG NƯỚC OI, TÊN CHUN ĐIÊN, HẮN CẮN EMMMM (Ji la lên thất thanh)
- Bên kia Ella cũng như Chun, cô cũng mơ được đi ăn uống cùng Chun, nhưng khác cái là Chun đang làm nô lệ cho cô, Chun phải cống cô đi ăn khắp nơi, còn phải trả tiền cho cô. Cô đang nói mớ rằng
- Này Chun heo rừng, mau cống ta sang Việt Nam ăn bò bía. (Ella nói mớ mở miệng cười toe toét)
- Vâng thưa chủ nhân (Chun mồ hôi nhễ nhại tuân lệnh)
- Chun heo rừng, mau cống ta sang Hàn Quốc ăn kim chi, mau lên, ta thèm kim chi lắm rồi (Ella nhéo cái gối, thật ra đang mơ nhéo tai Chun đó à)
- Lala à, dậy mau đi, mình có món ngon cho cậu ăn này (He đang rất bực mình vì Ella coi bàn tay nõn nà của cô là cánh gà quay mà cạp lấy cạp để)
- Ummm.... Cánh gà này sao mà thơm và mềm thế nhỉ ... ummm ummm (Ella vẫn còn mớ ngủ)
- Ella Chen, mình nói lần cuối, cậu mà không bỏ tay mình ra, mình thề rằng cậu sẽ ra sau vườn mà nằm ngủ với Aaron Yan đấy. (He nghiêng răng giờ nắm đấm lên nói)

Ji đau nhưng còn sợ hơn khi nhìn thấy He như thế, có lẽ đây là lần đầu tiên anh thấy He giận dữ, giờ đây trông cô cứ như quỷ hiện hình, một ác quỷ đội lốt thiên thần. Anh thầm cầu nguyện cho Ella, nhưng có lẽ lời cậu nguyện của anh đã không được chấp thuận. Ella đã bay ra khỏi cửa sổ nằm ngoài vườn, anh nhìn theo, giật mình nhớ lại khi He nói Ar cũng nằm ngoài vườn, anh chạy ngay ra xem, cũng vừa lúc Ar tỉnh lại, nhưng cổ anh bị treo 1 bên, đi cứ nghiêng nghiêng như người có tật ^_____^! Cuối cùng rồi mọi người cũng tập trung tại nhà ăn, mọi người ai cũng ngạc nhiên khi Ella và Ar băng bó khắp người, Ella bị bầm vài chỗ, nhưng cái miệng không có bị sao nên vẫn còn ăn được. Chỉ tội cho Ar, cổ bị treo, tay bị trật (do He đã dùng đòn khóa Judo bẻ tay), nhìn anh rất thảm. Mọi người chuẩn bị đến bàn ăn thì Sel nhảy chân sáo xuống cầu thang, Ji thấy thế, biết tính cô hậu đậu, anh liền hét lên

- Này, chần tinh hậu đậu, cẩn thận coi chừng (Ji chưa kịp nói hết thì Sel đã vấp chân lăn đùng đùng xuống cầu thang)
- Áhhhhhhh Cứuuuuuu (Sel la thất thanh)
- Té (Ji vừa chấm dứt câu nói bay ra đỡ lấy Sel)

Hiện giờ Ji đang nằm dưới đất, Sel nằm trên người anh, môi đụng môi, mắt mở to nhìn nhau. Ji bất ngờ lật đật đỡ Sel đứng dậy, hỏi han đủ thứ

- Cô không sao chứ, có đau chỗ nào không, có bị chấn thương ở đâu không, cho tôi xin lỗi, tôi không có cố ý hô ... hô ... hôn cô đâu (Ji hỏi dồn dập nhưng tới khúc cuối thì lại ngập ngừng)
- Chát (Sel tát vào mặt Ji) Đồ khỉ vàng leo cây, anh cố ý hét lên để tôi té rồi lợi dụng tôi hả? (Đột nhiên Sel chửi xối xả vào mặt Ji)
- Này, hậu đậu, ăn nói cho cẩn thận nhé, tôi có ý tốt giúp cô mà, còn nói giọng đó hả?

Đồ bà chằn xấu xí (Ji giận quá mất khôn, cũng chửi lại)

Nhưng anh có nào ngờ câu nói của anh đã vô tình châm dầu vô lửa, làm Sel khóc rất to, vừa khóc vừa hét âm ỉ.

- OA OA OA OA BÁ MÁ ƠI, ANH HAI ƠI, EM GÁI ƠI, BEBE, NINI, LALA ƠI, JIN YÊU DẤU ƠI, TÊN KHỈ VÀNG LEO CÂY ĂN HIẾP NANA NÈ, HẮN CƯỚP NỤ HÔN ĐẦU CỦA NANA, HẮN LẠI CHỬI NANA XẤU XÍ KÌA, HẬU ĐẬU NỮA, OA OA OA OA NẾU XẤU VÀ HẬU ĐẬU, NANA THÀ CHẾT SUỐNG HƠN, HUHUU

Cả 3 cô bạn của Sel đã quá quen thuộc với cảnh tượng này, chỉ biết thở dài lắc đầu, rồi 3 cô ngồi ăn sáng ngon lành, coi như không có chuyện gì xảy ra. Nhưng các anh thì khác, bằng hoàng trước cảnh tượng vừa rồi, Chun Cal Ar Ji bắt ngờ té ngựa, các anh lật đật đổ dành Sel, nhưng họ đâu biết rằng càng dỗ Sel sẽ càng khóc nhiều hơn, khóc to hơn.

- Selina tiểu thư, tuy cô hậu đậu, và cũng không xinh bằng Ella của tôi, nhưng cô cũng hơn các cô gái khác mà (Chun an ủi Sel)

- OA OA OA OA VẬY LÀ TÔI XẤU HƠN LALA (Sel rống to hơn)

- Đồ ngốc, an ủi kiểu đó chỉ có nước đi bệnh viện giải phẫu lỗ tai đi (Ella vừa ăn vừa nói)

- Trời ơi Chun ơi cậu ngốc quá, an ủi kiểu gì thế (Cal mắng Chun)

- Selina tiểu thư xinh đẹp, cô rất đẹp, đẹp hơn cả hằng nga trên trời, đẹp hơn cả vương mẫu nương nương, blahh blahhh blahhh (Cal tiếp tục khen Sel, tâm bác cô nhưng toàn là so sánh với mấy người gì đâu không hà)

- HUHUUHU HẰNG NGA, VƯƠNG MẪU, TRÊN THẾ GIẠN NÀY AI GẶP ĐƯỢC HỌ MÀ BẢO TÔI XINH HƠN HỌ, ANH TRÊU TỨC TÔI ĐẤY À? HUHUUHU (Sel lại được thể khóc lớn hơn nữa)

- Ôi tôi chết với giọng khóc của cô mất thôi. Cô ở đó mà khóc đi nhé, tôi đi học đây. (Ji nói rồi xách cặp ra khỏi nhà, mà quên luôn cả ăn sáng)

Rồi lần lượt mọi người cũng ra xe, trên chiếc Limo loáng bóng, He ngồi cạnh Gen, Ella ngồi cạnh Chun (do anh có nhiều bánh bím bím mới được ngồi). Ar và Cal ngồi cạnh nhau nghe nhạc. Còn người khổ nhất là Ji, anh phải ngồi cạnh Sel, cô vẫn còn khóc. Sel khóc từ suốt lúc ở trong nhà, bước ra xe vẫn còn khóc. Suốt quãng đường từ nhà tới trường, cô vẫn còn khóc, vừa khóc vừa réo tên Ji ra mà chửi. Đã tới cổng trường, Sel vẫn còn tiếp tục khóc (ôi hơi sis dài quá).

- HUHUUHU CÁC BẠN ƠI, TÊN JIRO WANG, KHỈ VÀNG LEO CÂY, HẮN ĂN HIẾP SELINA NÈ. (Sel gào to làm mọi người phải ngoái đầu lại nhìn)

- Cô ... cô đừng có vừa ăn cướp vừa la làng được không hả? (Ji hét vào mặt Sel) (ôi trời, hét kiểu đó Sel khóc to hơn)

- HUHUUHU OAOAOA

- Wang thiếu gia, cậu chết chắc rồi (He nói nhẹ vào tai Ji rồi bỏ đi)

- Tội nghiệp, còn trẻ thế mà phải bị điếc sớm (Ella vừa ăn vừa nói rồi lắc đầu bỏ đi)

- Lần này dù có cho tiền tôi cũng không thể giúp anh được đâu (Gen đặt tay lên vai Ji rồi cũng bỏ đi)

- Chúc cậu may mắn (Ar cười toe toét nhảy lưng từng theo sau He)

- Mong cậu còn sống để làm anh em với tụi này (Chun cũng lon ton theo sau Ella)

- Mình rất muốn giúp cậu nhưng coi bộ mình tài hèn sức mọn, thôi cậu tự làm tự chịu đi nha (Cal cũng vọt mất tiêu)

- Các người (Ji cứng họng nhìn bọn họ)

Quay sang Sel thì cô nàng đang khóc, mỗi lúc một to hơn, còn mọi người cứ nhìn Ji rồi nhìn qua Sel, có người xì xầm to nhỏ, có người nói vào bảo đỡ Sel nín đi, mỗi người một câu, xì xỏ tùm lum, làm Ji tức mình hét lên

- IMMMMMMMMMMMMMMM

- (Sel thoáng giật mình im lặng vài giây sau đó tiếp tục khóc)

- OA OA OA HUHUHUHU

- THÔI ĐƯỢC RỒI, TÔI CHỊU THUA, CÔ MUỐN GÌ TÔI CŨNG CHỊU, LÀM ƠN ĐỪNG KHÓC NỮA MÀ (Ji hét to rồi ngồi xuống ôm đầu)

- Có ... thật là ... là ... anh ... sẽ..... chịu..... ý.. tôi... không? (Sel sụt sùi hỏi ngược lại Ji)

- Có (Ji mệt mỏi trả lời)

- Vậy anh làm osin của tôi trong suốt thời gian chúng ta học ở đây được chứ (Sel cười nham nhở với Ji)

- Cái gì ... cô .. cô ... (Ji tức tới nỗi nói không nên lời)

- Sao? Anh nuốt lời. OA OA (Sel định khóc tiếp)

- Nín, tôi hứa, tôi hứa, đừng khóc nữa, tôi xin cô (Ji chấp tay năn nỉ Sel)

- Vậy mới phải chứ, hô hô hô (Sel tưởng 1 tràn cười ghê rợn)

Thế rồi mọi chuyện cũng qua, Sel vào lớp với vẻ mặt tươi cười hết cỡ, còn Ji lẻo đẻo theo sau, vác thêm cái cặp của Sel mà mặt mày anh 1 đờng, méo máo như sắp chết tới nơi.

13. Chương 13

Sau sự việc khóc về vang của Sel, các bro nhà ta đã rút ra được kinh nghiệm xương máu đó là đừng chọc tới sis Sel, bằng không họ sẽ thảm như Ji. Hiện giờ Ji đang làm osin cho Sel, sáng anh phải chuẩn bị mọi thứ để vệ sinh cá nhân sẵn cho Sel, gọi cô thức dậy, nấu đồ ăn sáng, đi học thì xách cặp, cô té anh phải đỡ, mặc dù mỗi lần đỡ là bị chửi. Nhưng chuyện làm mọi người ngạc nhiên nhất là Jin tự nhiên rất tốt và ga-lăng với Gen. Đang trong giờ ăn trưa, đột nhiên Jin chạy vào ôm chầm lấy Gen, khác với mọi hôm, Jin thường ôm Be trước tiên, nhưng hôm nay khác, anh lại ôm Gen. Hành động của Jin không khiến mọi người bất ngờ, ngay cả Be cũng thế, nhưng Be nhanh chóng lấy lại sự bình tĩnh.

- Gen ơi, chiều nay Gen rảnh không? Hẹn với Jin nhá (Jin nói với vẻ mặt nũng nịu)

- Được thôi (Gen cười tươi, nụ cười đã làm cho tim Cal xao xuyến xen lẫn tức giận vì cười với người con trai khác)

- Thằng nhóc ấy lại tới, dạo này nó cứ bám riết lấy bà Gen hám tiền đấy. Không lẽ nó với bà ấy là 1 cặp (Ji tò mò nhưng không biết rằng Cal ngồi bên cạnh như bốc hỏa)

- Mình thấy họ không hợp, nhóc ấy nhìn quá trẻ, chắc còn nhỏ tuổi (Chun nói như muốn Cal hạ hỏa)

- Đây, mình cũng đã 20 nhưng ai cũng bảo mình trẻ con đấy thôi, biết đâu người ta đã lớn nhưng vẫn còn baby. (Ar nhí nhảnh nhưng không biết mình châm dầu vào lửa)

- Mình lên lớp trước đây (Cal dùng dùng nỗi giận bỏ đi)

3 anh kia ngồi lại nhìn nhau sau đó nở nụ cười cực kì gian tà. Cal đi ngang qua bàn của S.H.E.G thì bị Jin ngáng chân và té ngã nhưng may mà anh chống chân nên không bị té, Cal nổi giận nắm cổ áo của Jin. Gen liền gạt tay Cal ra và mắng anh

- Anh bị điên à, sao nắm cổ áo Jin chứ, chỉ là vô ý thôi mà, có gì thì nói, đừng có thô bạo như thế chứ

- Tôi thô bạo thế đấy, rồi sao, đồ gái hám tiền. (Cal hét vào mặt Gen rồi bỏ đi)

- Anh hay lắm, tôi sẽ cho anh biết thế nào là sự trả thù của gái hám tiền, chờ đầy đồ phung phí ngốc xít (Gen lẩm bẩm rồi cười nham nhở)

- Jin, không sao chứ? Mặc kệ hắn ta đi, hôm nay hắn bị hâm hâm đó (Gen, Ella, và Sel lo lắng cho Jin)

- Uhm, Jin không sao, mà sao hình như mấy người đó không thích Jin phải không? (Jin làm vẻ mặt ái ngại nhưng trong bụng thì cười haha hihi hohô)

- Ui dào, lo chi mấy tên từng tưng ấy, mặc kệ bọn họ đi. (Ella chen ngang)

- “Cặp đôi này rắc rối đây, nhìn anh chàng đó kết đậm Nini rồi, thôi thì Jin đại gia đây làm thần tình yêu giúp họ vậy, nhưng mà, phải có chút rắc rối mới vui, đã lâu rồi không chọc phá ai, giờ có người chọc phá, ngu gì không chọc, hahaha hihihi hohôhohô, ta thiệt là thông minh” (ôi bó tay toàn tập) (Jin suy nghĩ)

Thế rồi 3 cô cứ vây lấy Jin mà hỏi chuyện, quên cả Be đang ngồi đó, Be đứng dậy bỏ đi họ cũng không hay biết gì. Be đi lang thang trong vườn trường, đến đây đã được 2 tuần, cô chưa đi tham quan bao giờ. Be đi xung quanh một lúc thì nghe thấy tiếng kêu cứu của con gái. Be chạy theo tiếng kêu, thì thấy một cô bé đang ôm lấy chú cún con bị bao vây bởi 4 tên mặc đồ vest đen to lớn. Không cần biết bọn chúng đang định làm gì, với tình hình hiện giờ thì không còn thời gian để đi gọi người. Be xông ra hét lớn

- Dừng tay lại!!!!!!

- Con bé lắm mồm, người chán sống rồi sao mà xen vào chuyện của người khác hả? (1 trong 4 tên lên tiếng)

- Tôi bảo các người dừng tay và thả cô bé ra, nếu không thì đừng trách (Be lạnh lùng trả lời)

- Để xem mày làm được gì nào??? (tên áo đen thứ 2)

Rồi bọn chúng 4 tên xông vào định bắt lấy Be, 1 trong 4 tên đâm thẳng vào Be, nhưng Be nhanh hơn, đã né tránh được, rồi cô dùng đòn bẻ khớp trong nhu đạo chop lấy tay hắn bẻ ngược ra sau

- Rắc (tiếng xương gãy của tên áo đen, hắn đau đớn rên la thảm thiết)

Rồi Be lần lượt đánh tới những tên khác

- Rầm (1 tên nữa bị Be dùng liên hoàn cước của taekwondo đá văng vào cây)

- Bốp .. Bốp .. (Be đâm thẳng vào mặt tên thứ 3 làm hắn diên đảo rồi té xū)

Còn tên cuối cùng, có vẻ như hắn chịu đòn giỏi nhất trong 4 tên, hắn rút trong người ra một con dao sáng bóng, hắn hét lên rồi lao thẳng vào Be. Đột nhiên Ar từ đâu chạy ra dùng cây đập vào tay của tên đó, làm hắn rớt con dao dưới đất, Be thấy thế liền tung 1 cước vào cằm hắn, làm hắn bay ngược ra phía sau và bất tỉnh nhân sự. Ar chạy nhanh tới ôm Be vào lòng, tim đập rất mạnh, rất lo lắng cho Be.

- Cô có sao không? Không bị thương chứ? Xin lỗi nha, tôi đến trễ (Ar toát mồ hôi lạnh thở hồng hộc)

- Tôi không sao, anh buông tôi ra được không? Nghẹt thở quá à (He bị Ar ôm cứng ngắt)

- Chết ... tôi quên, xin lỗi (Ar cười gượng)

- Bé cưng, em không sao chứ, đừng sợ nữa, anh cho em cái này nè (Ar dỗ dành đứa bé đang khóc và chìa tay đưa cho cô bé viên kẹo chocolate)

- Cám ơn anh chị đã giúp đỡ (cô bé vẫn còn sụt sùi)

- Em là ai, sao lại ở trong vườn của trường YUKI. (Be hỏi dịu dàng)

- Em là Tiểu Cin , vì ba cưới mẹ 2, nên chị 2 của em không về nhà nữa. Tiểu Cin muốn tìm chị 2, nên tới đây, chị 2 học ở đây. Bọn người hỏi nầy là người của mẹ 2, mẹ sợ em tới chỗ chị 2 rồi mách tội của mẹ 2, nên sai người bắt em về. (Tiểu Cin kể lại cho He và Ar nghe)

- Thế chị 2 em là ai, anh và chị xinh đẹp đây sẽ giúp em (Ar mỉm cười)

- Nói nhảm hoài ... Tiểu Cin nè, chị 2 em là ai, chị sẽ tìm chị ấy giúp em (He mắng Ar rồi nhỏ nhẹ với Tiểu Cin)

- Chị 2 em là NaNa Lin. Chị đang làm thủ quỹ hội học sinh đó, chị ấy rất tài, xinh đẹp và học rất giỏi. À, chị đây cũng xinh lắm, em gọi chị là gì đây? (Tiểu Cin nhìn Be mà nói)

- NaNa Lin ? (cả He và Ar cùng đồng thanh)

- Vâng ạ (Tiểu Cin mắt tròn xoe nhìn hai anh chị)

- Được rồi, theo chị nào, chị dẫn em tới chỗ chị của em (He nắm tay dẫn Tiểu Cin đi)

- Êh chờ tôi với (Ar nói to rồi chạy theo)

Vừa đi He vừa nghĩ

- Aaron Yan, bề ngoài nhí nhố, nhưng bên trong lại là một người khó đoán biết được anh ta nghĩ gì. Thật không thẹn làm người kế thừa nhà họ Yan. Nhưng anh ta cũng dũng cảm và đáng yêu lắm chứ. (ôi sis đã để ý tới anh Bu rồi)

- Cô ấy thật đặc biệt, giống như đóa hoa hồng bạch của khu vườn khi ấy. Vừa thanh cao lại dịu dàng, trong dịu dàng lại có sự cứng rắn quật cường. Không hổ danh là con gái nhà Tian. (không riêng gì He, Ar cũng đang suy nghĩ về cô).

Cuối cùng thì hai anh chị cũng đã dẫn Tiểu Cin đến phòng hội học sinh, nhưng tiếc thay NaNa Lin không có ở đó, cô đã đến lớp học của mình rồi. Nhìn lại đồng hồ Be mới biết là đã vào tiết rồi. Cô nhìn Tiểu Cin rồi nhìn qua Ar.

- Sao lại nhìn tôi, đừng nói cô giao tôi giữ bé con này nha (Ar lo sợ nhìn He, tuy anh thích con nít, nhưng anh sợ giữ con nít)

- Điên quá.... Tôi định nói mình đã lỡ tiết học, Tiểu Cin lại chưa gặp được chị của nó, tôi sợ đám người kia quay lại. Tôi chỉ định bỏ học hôm nay, chơi với con bé chờ chị nó tan học thôi. (He liếc xéo Ar rồi nói)

- Hihi vậy mà tôi cứ tưởng (Ar gãi đầu nói)

- Đi thôi nào (Tiểu Cin nắm tay hai anh chị lôi đi)

Zing party

14. Chương 14

Hai anh chị dẫn Tiểu Cin đi chơi khắp mọi nơi. Nào là đi công viên, ăn kem, chơi đủ các trò. Mặt He vẫn bình thường, nhưng thực sự thì cô rất mệt, tuy vậy, nhìn khuôn mặt tươi cười của Cin, nhìn tính cách nhí nhảnh của Ar, thì bỗng dưng mệt mỏi của cô lại biến thành năng lượng giúp cô khỏe lại. Ar thấy He trời nắng rất gắt, anh sợ Cin bị bệnh (sợ Cin bệnh hay sợ Be mệt đây) thì bảo ngồi nghỉ một 1 chút. Anh chạy đi mua kem, ở nơi đây, Cin hồn nhiên hỏi He

- Chị xinh đẹp ơi, chị có thấy chúng ta giống như 1 gia đình không?

- Hả? (He ngạc nhiên)

- Thì anh Aaron là bố, chị là mẹ, còn Cin là con, nhìn cứ như 1 gia đình ấy nhỉ.

- Đừng có trêu chị mà, chị với anh ấy chỉ là bạn học thôi. Với lại em cứ gọi chị là chị Hebe, đừng gọi chị xinh đẹp, nghe ghê quá (He xoa đầu Cin rồi nói)

- Dạ, chị Hebe, tí nữa mình đi đập vịt nhé (Cin hỏi He)

Chợt He im lặng 1 phút rồi trở lại bình thường, thôi, đừng đi đập vịt, nắng thế này, ra đây nước bốc hơi lên, nóng lắm. Với lại chị, chị bơi không được giỏi, chị dám ra nước.

- Hai chị em đang nói chuyện gì thế? (Ar tươi cười chìa hai cây kem ra cho hai người)

- Cin đang nói về việc nhìn nhìn hai anh chị rất giống bố mẹ của Cin (Cin vừa nói vừa ăn kem)

- Hả? (1 lần nữa Ar cũng ngạc nhiên như He)

Anh đưa mắt nhìn He và He thoáng ngại ngùng, cô quay mặt sang hướng khác, tránh ánh nhìn của Ar. Anh nở nụ cười vô cùng đều rồi qua sang nói với Cin

- Nếu em thích, thì cứ gọi như thế đi ^_____^
- Sặc (He đang ăn kem thì bị sặc) (ôi mắt hình tượng lạnh lùng rồi)
- Thật ạ (Cin vui mừng reo lên)
- Đương nhiên là thật (Ar cười tươi)
- Aaron Yan, anh (He đã bắt đầu nổi giận)
- Sao thế bà xã, em muốn ăn nữa hả? Đây, của anh nè, anh mới ăn có tí hà, nhường cho em nè. (Ar nói 1 hơi dài với chất giọng hơi lớn tiếng, làm mọi người quay lại nhìn rồi xầm xì to nhỏ)
- Ông xem, đôi vợ chồng đó đáng yêu chưa kìa, đứa con nữa, nhìn rất hạnh phúc. (1 người phụ nữ cũng đã cao tuổi nói với ông chồng)
- Ủ, nhìn bọn trẻ làm tôi nhớ lại những thời còn trẻ của chúng ta, nhưng cũng không hạnh phúc như họ bây giờ (ông chồng cũng lên tiếng)
- Anh hay lắm (He đứng dậy bỏ đi)
- Ấy... Ấy bà xã, đừng có giận, anh đùa tí thôi mà, chờ anh với (Ar chạy theo nhưng miệng vẫn tiếp tục í ới trên He)
- Vợ giận rồi kìa, đuổi theo nhanh đi anh bạn trẻ (mọi người cười rồi giục Ar)
- Áhh, bố mẹ, sao không chờ con với (Cin cũng lon ton chạy theo)

Đùa giỡn 1 lúc, He có vẻ vẫn còn giận, Ar và Cin lè lưỡi nhìn nhau, không ai dám tới gần để kêu He nữa. Chợt Cin nói nhỏ gì đó với Ar, anh thoáng ngạc nhiên rồi cười toe toét miệng. Rồi đột nhiên Cin òa lên khóc, khiến mọi người xung quanh nhìn chăm chú vào 3 người.

- HUHUUHUU mẹ à, mẹ đừng bỏ bố con con mà đi nha mẹ, mẹ hết thương Cin rồi sao? HUHUUHUU
- Cái gì thế? (He ngạc nhiên lên tiếng)
- Thôi Cin à, mẹ đã quyết định như thế thì bố con mình chấp nhận thôi con. Hãy tôn trọng mẹ con đi. (Ar che mặt sụt sùi, thật ra anh đang nín cười)
- Không, con không muốn bố mẹ phải xa nhau đâu (Cin nước mắt giàn giụa)
- Anh nói cái gì vậy Aaron Yan? (He vẫn không hiểu)
- Em à, em chọn con đường khác để đi và li hôn với anh, nhưng anh vẫn mãi yêu em. (Ar chảy nước mắt) (thật ra nín cười lâu quá làm chảy cả nước mắt đầy ảh)
- HẢAAAAAAA??? (He lại hét lên lần nữa)

Lúc này đây mọi người đã vây kín hết xung quanh, người này chỉ người kia, người kia chỉ người nọ, rồi nói nhỏ to.

- Ôi ông chồng đó thiệt chung tình. Vợ li hôn mà vẫn yêu vợ kìa (bà thím nào đó lên tiếng)
- Đúng thế, còn đứa nhỏ nữa, trông nó tội quá đi. (thêm 1 ông chú)
- Người vợ đó thiệt là vô tình mà, không nghĩ tới chồng thì phải thương con chứ, con bé khóc lóc thế kia mà không thèm ôm con luôn (bà thím thứ 2 nói lớn)

Đột nhiên Cin chạy lại ôm chầm lấy He, Cin nói nhỏ

- Chị diễn theo luôn đi, nếu không mọi người nói chị là độc ác thì em với anh Ar không cách nào giúp chị đâu, hehehe (nụ cười của ác quỷ)
- Các người giỏi lắm, dám chơi tôi (He nghiêng răng kèn kẹt)

- Nín đi Cin, Cin muốn gì, má mi cũng chịu (He nói nhưng phóng tia nhìn viên đạn về phía Ar đang đứng che mặt mà cười đến run người, ra cả nước mắt, mọi người cứ tưởng ông khóc)

- Vậy em đi đập vịt lần cuối cùng với bố con anh nhé (Ar mắt đỏ hoe, long lanh nhìn He)

- Được thôi (He đứng dậy nắm tay Cin dẫn đi)

Ar hí hửng chạy đi mua vé, mọi người xung quanh cũng dần tản đi. Vừa mua vé Ar vừa cười sặc sụa, người xung quanh hỏi

- Vợ anh li hôn với anh, sao anh vui như tết vậy?

- Oh không, tuy cô ấy chia tay với tôi, nhưng cô ấy chịu đi đập vịt cùng bố con tôi lần cuối là vui rồi (Ar vẫn còn tiếp tục diễn kịch)

Anh chạy thật nhanh đến chỗ He và Cin đang đứng, He giận đến xanh mặt, còn Cin thì cười tươi. Ar bế Cin lên con vịt, rồi đưa tay đỡ He xuống nhưng cô hất tay anh ra, rồi tự bò xuống 1 mình. Bé Cin ngồi giữa, He và Ar ngồi hai bên, He quay mặt ra ngoài không thèm nhìn Ar và Cin nữa. Cin đứng dậy nhảy tưng tưng trên thuyền, He vì mất thăng bằng nên té xuống hồ, cô ngoi lên ngoi xuống

- Cứu ... Tôi ... không ..biết...bơ....i (rồi chìm xuống)

- Đùng..... (Ar nhảy xuống hồ cứu He lên)

- Này Hebe Tian, tỉnh dậy, em có sao không, tỉnh dậy đi, Hebe Tian. (Ar vả vả vào mặt của He rồi làm các cách sơ cứu nhưng cô vẫn chưa tỉnh)

- (Cin đứng há hốc mồm miệng khi Ar dùng các hô hấp nhân tạo cho He)

- Ọc.... (cuối cùng He cũng phun hết nước ra, cô hỏi)

- Tôi đang ở đâu đây?

- Em không sao rồi. Hay quá!!!! (Ar mừng rỡ ôm chầm lấy He)

Lúc đó bảo vệ và người cứu hộ chạy đến, dẫn 3 người họ đi đến căn phòng trực ban của công viên. Hiện giờ He đang ngồi với thân hình ướt sũng, áo sơ mi đồng phục của cô bị ướt, áp sát vào người làm rõ lên những gì cô mặc bên trong, trong phòng trực ban lại có nhiều nam nhân, Ar thấy thế liền lấy áo khoác của mình khoác lên cho He (lúc này trước khi nhảy xuống anh cởi áo khoác ra rồi, nên áo không bị ướt). He ngạc nhiên nhìn anh, anh bảo

- Áo cô ướt hết rồi, khoác tạm cái áo này đi. (mặt đỏ ửng)

Nhìn xuống rồi khoác áo lên. Cin sụt sùi khóc

- ... Emxin lỗi, em không biết bị không biết bơi.

- Chị không sao, em nín đi, đừng khóc nữa (He vì sợ quá nên hét giận luôn)

Cin khóc đã rồi thấm mệt, cô bé lăn ra ngủ, Ar mon men tới gần xin lỗi He.

- Xin lỗi nha, tôi giận quá đáng. Cô đừng giận con bé, giận tôi đủ rồi (Ar vẻ hối lỗi, năn nỉ He)

- Không, tôi rất giận

- Xin lỗi (Ar buồn bã nói)

- Nhưng tôi sợ quá hết giận luôn rồi (He nở nụ cười thật tươi với Ar)

- Cô cô cười rồi, cô cười đẹp lắm cô biết không? (Ar hét lên sung sướng)

He giật mình quay mặt sang chỗ khác suy nghĩ

- “Sao mình lại cười, anh ấy chỉ xin lỗi có chút xịu sao mình lại làm thế.”

15. Chương 15

Đã đến giờ tan học, Ar công Cin trên lưng vì cô bé vẫn còn ngủ, He thì đi bên cạnh, đến trường ai cũng nhìn họ từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên, mắt mở to, miệng há rộng. S.E.G la toáng lên khi nhìn thấy He ướt sũng còn khoác áo của Ar, 3 cô chạy nhanh tới xoay He mấy vòng rồi hỏi liên tục

- Be, cậu sao thế? (Ella lạnh chanh hỏi trước)
- Minh..... (He đang nói thì bị Gen xen vào)
- Cậu ấy té xuống nước chứ bị sao, hỏi thừa. Mà sao cậu bị té xuống nước vậy? (Gen cốc đầu Ella rồi quay qua hỏi He)
- Minh..... (He định nói thì lại bị Sel nhảy vô miệng ngồi)
- Cậu không sao chứ Be? (Sel sụt sùi khóc)
- STOP.....Đừng khóc bà chằn ơi, không ai chịu nổi liên khúc con cá vàng của bà đâu. (Ji hét lên trước khi Sel bắt đầu liên khúc khóc của mình)
- Nay mọi người (Ar vừa lên tiếng thì Chun lại hỏi)
- Hai người làm sao thế? (Chun vừa dứt bím bím cho Ella vừa hỏi)
- Bọn mình vừa mới..... (Ar đang giải thích thì Cal chen ngang)
- Đứa trẻ này là ai? Con của cậu và hội trưởng hả Bu? (Cal hồn nhiên hỏi)
- HẢ ??? (He và Ar đồng thanh)
- Bốp.....nói nhảm vừa thôi cha, ăn nói phải biết lựa lời chứ (Gen đánh vô đầu Cal)
- Nói mau, anh đã làm gì Hebe của chúng tôi, tại sao nhỏ lại bị ướt thế kia, còn nữa, tại sao lại cúp học hôm nay hả? Hai người đã đi đâu? Làm gì? (S.E.G hét hết công sức)
- IM HẾT CHO TÔI NHỜ ... Achoo... o... o... oo (He bực mình và hét lên)
- Các người cứ hỏi chúng tôi tại sao, vì sao, nhưng có cho chúng tôi nói đâu. Toàn nhảy vô chen ngang lúc chúng tôi định nói không hà. Giờ chúng tôi đang ướt như chuột lột nè, muốn chúng tôi bị bệnh lắm hay sao mà cứ đứng đây hỏi hoài thế. (Ar thấy He bị hắt hơi, biết là cô bị cảm nên bực mình mắng mấy người kia té tát)

Mấy anh chị cứ ở đó mà cãi nhau, hỏi lí do tại sao, vì sao và làm sao. Cùng thời gian ấy, bên chỗ của Nana Lin thì nhận được cuộc điện thoại của Danson.

- Hello. Nana Lin xin nghe. (Nana nghe máy)
- Nana hả? Anh Danson đây. Bé Cin nó bỏ nhà đi rồi, nghe nói nó đến trường tìm em đó. (Dan nói nhanh vào điện thoại)
- Hả? Tại sao chứ? (Nana hốt hoảng)
- Anh cũng không rõ. Mau tìm con bé rồi tính sau. (Dan trấn an Nana)
- Vâng. (Nana chỉ có thể nói 1 lời rồi cúp máy)

Nana chạy khắp nơi tìm kiếm Cin, nhưng không thấy, cô thở thẩn bước ra cổng trường, chợt trông thấy Ar công Cin trên lưng cùng đám người kia cãi cộ gì đó, Nana chạy nhanh tới bên cạnh hỏi dồn dập

- Bé Cin, em gái tôi sao thế này, các người đã làm gì nó, có chuyện gì xảy ra vậy?
- Lin tiểu thư, con bé không sao, nó chỉ ngủ thôi. (He trấn an Nana)

Sau khi nghe He nói thế Nana mới thở phào nhẹ nhõm, Nana định dẫn họ về nhà mình để nói chuyện, nhưng He đã không chịu, cô kiên quyết cô phải tới nhà của He để nói chuyện. Cô không còn cách nào khác đành

phải nghe theo lời của He. Về đến nhà, He và Ar lên phòng tắm rửa sạch sẽ để tránh bị cảm, còn ở dưới này, Cin kể rõ mọi việc cho chị gái mình nghe, Nana đập bàn tức giận.

- Lão già ngu ngốc ấy, làm mẹ đau khổ chưa đủ hay sao, giờ còn muốn rước bà ta về nhà. (Nana giận đến run cả người)

- Nana à, đừng giận quá, cẩn thận cái bàn nhà tôi, nó mà sập là cô phải đền đó nha. (Ji nói mà không biết rằng Sel đang giơ đôi guốc cao 10 phân của mình lên đánh vào đầu anh)

Nana định dẫn Cin về nhà nói chuyện với ba của mình, nhưng Cin không chịu về, cô bé quần lầy He và Ar như sam. Nana đành ra về 1 mình. Về đến nhà, Nana xông thẳng vào phòng của ba mình, thì thấy ông đang nói chuyện tình tứ với người đàn bà mà ông định cưới về làm má 2 của cô. Nhìn thấy Nana, ông Lin lập tức đẩy người phụ nữ kia ra và niềm nở đón con gái

- Ôi Nana yêu quý của, con đã về rồi đó à? (chạy tới ôm con gái nhưng bị cô né sang 1 bên làm ông hun tưng)

- Con muốn nói chuyện riêng với ba, chuyện này quan trọng, còn chỉ muốn chỉ 2 người chúng ta ở trong này thôi (Nana vừa nói vừa liếc xéo người phụ nữ kia)

- Anh yêu à, đây là Nana phải không? Ôi con bé thật xinh đẹp (người phụ nữ kia nũng nịu)

- Ồ ... nhưng Nana này, ba sẽ cưới dì này, con cứ nói đi, sau này dì này sẽ là má 2 của con. (ba Nana vừa cười vừa nói)

- Thế thì con nói luôn. Con không đồng ý cho ba có thêm vợ kế. Mẹ đã mất lúc Cin chỉ mới 3t, giờ đây thời gian đã trôi qua 5 năm rồi, ba có bao giờ nhớ tới ngày giỗ của mẹ không? Lúc còn sống, ba đã làm khổ mẹ lắm rồi, giờ bé Cin chỉ mới 8t thôi, thế mà người phụ nữ này đã cho 4 tên cao to đến bắt nạt Cin, nếu bạn con không ra tay cứu Cin, giờ này ba đã mất đi 1 đứa con gái đó.

- O không phải đâu, là ba sai người đi bắt con bé về đó (ông cố chống chèo cho người phụ nữ kia)

- Thế thì con phải nói sao nhỉ, nếu ba muốn cưới bà ta về thì Cin sẽ dọn ra ngoài ở với con, và từ nay trở về sau bọn con sẽ không trở về ngôi nhà này nữa đâu. Chào ba (Nana nói xong rồi bỏ đi)

- Nana Nana (ba của Nana í ới gọi theo)

Thế rồi từ đó Nana đã dẫn Cin dọn ra khỏi nhà, cô đã thuê nguyên 1 căn hộ ngay bên cạnh nhà của He để ở cạnh em gái mình, vì Cin cứ quần lầy He và Ar không rời, cô bé năn nỉ He cho cô ở cùng nhà với He và Ar. Mọi người đành phải nhượng bộ cho Cin, vì cô nhóc quá đáng yêu, riêng Nana thì đành phải chào thua cô em gái của mình, cô luôn yêu thương và bù đắp cho Cin, vì từ bé Cin đã không có mẹ bên cạnh, cô lo sợ người mẹ kế kia sẽ gây hại cho Cin, bởi vì Cin là người kế thừa của nhà họ Lin.

- Sel, cậu cho con bé ở phòng cậu được không? (He hỏi)

- Phòng mình (Sel nhìn He)

- Không, tôi không thích con nít, nó rắc rối lắm. (Sel chưa kịp trả lời thì Ji chen ngang)

- Thế còn cậu thì sao Gen? (He bỏ qua Ji và Sel)

- Mình thì không sao, nhưng tên phung phí thì (Gen ngáp ngừng nhìn Cal)

Cal đang suy nghĩ lắm bầm gì đó, không biết mọi người đang bàn bạc chuyện của Cin, thấy thế Gen đến bên và hét lên

- Đây tên phung phí kia, có đồng ý không hả????

- KHÔNGGGGG (Cal hét hoảng hét lên nhưng có biết mô tê gì đâu)

- Thế còn hai người? (Ar ngán ngẩm hỏi luôn Chun và Ella)

- Yes/No (Ella/Chun)

- Lại chọc giận Be của chúng tôi chứ gì (Selina lạnh nhạt vừa soi gương vừa nói)
- Im đi bà điệu, ai biết được khi Be nhà bà nổi điên đánh Bu nhà tôi, nói chung các cô ai cũng có máu điên mà. (Jiro tức khi Selina nói Aaron như thế)
- Này, anh bảo ai điên hả?? (Ella cũng nổi máu khi Jiro bảo Hebe điên)
- Phải đó Ro à, cậu đừng có nói Bảo Bối của mình bị điên chứ (Chun vừa ăn vừa nói)
- Bốp lo ăn đồ ăn của cậu/anh đi (Jiro/Ella đánh vô đầu Chun làm anh té bật gọng luôn)
- Thôi nào mọi người, ăn sáng thôi, chúng ta còn phải tới trường nữa (Nana lên tiếng)
- Phải rồi, ăn sáng thôi, còn Aaron, tới đây tôi sửa cái cổ giùm cậu (Danson cũng buồn cười khi thấy điệu bộ của Aaron)

Thế rồi buổi sáng của các anh chị cũng trôi qua. Hằng ngày đến trường, những hiện tượng nam sinh nữ sinh hâm mộ họ là chuyện quá đỗi bình thường, riết rồi cũng quen. Nhưng chuyện làm Hebe không quen đó là GuiGui, đã 2 tuần trôi qua rồi, cô ấy không đi học, Hebe rất lo lắng cho GuiGui nhưng cô không nói ra. Ra chơi Hebe đi tìm Nana Lin để hỏi về chuyện của GuiGui nhưng Nana không có ở đó, chỉ có WangZi.

- Hebe, em đến đây làm gì? (WangZi hơi ngại nhìn Hebe và hỏi)
- Em muốn tìm Nana, không thấy Nana, thôi em về lớp đây. (Hebe định bỏ đi)
- Em tìm Nana làm gì, có việc gì cần hội học sinh giúp đỡ à. -(WangZi gọi lại)
- Uhm, không, em chỉ muốn hỏi về GuiGui. (Hebe trả lời nhưng rất nhỏ)
- GuiGui, cô ấy lại làm gì em sao, cô ấy đến gặp em à? (WangZi hỏi ngược lại với nét lo lắng thấy rõ)
- Không, đâu có gì, thấy bạn ấy không đi học, em thấy hơi lạ thôi. (Hebe vội đính chính)
- May quá (WangZi thở phào nhẹ nhõm)
- Có chuyện gì hả? (Hebe liền hỏi)
- Không, không có gì đâu, GuiGui chỉ bị bệnh thôi, vài hôm sẽ đi học lại ấy mà (WangZi nói vội)
- Thôi em về lớp (Hebe chào WangZi)
- Ủ, chào em (WangZi chào Hebe rồi cũng bước ra khỏi phòng hội học sinh)

Hebe đã biết GuiGui có chuyện, WangZi lại giấu cô việc gì đó, nhưng cô đã không hỏi thêm, vì cô biết rằng giữa cô và hai người họ đã không còn quan hệ gì nữa. Hebe đi dạo quanh vườn hoa của trường, đột nhiên cô nghe thấy 2 nữ sinh đang nói chuyện với nhau

- Thật không ngờ nha, nhà của GuiGui sắp phá sản rồi (nữ sinh 1)
- Phải đó, mình không ngờ luôn, 2 tuần trước đọc báo thấy hình ảnh nhà cô ấy bị niêm phong, ba thì bị bắt bỏ tù làm mình giật mình. (nữ sinh 2)
- Hihi chắc xấu hổ quá nên bỏ học 2 tuần rồi, mình nghe nhà trường nói sẽ đuổi học cô ta đó, giờ cô ta đâu có thân phận gì mà vào học trường quý tộc nữa. (nữ sinh 1 cười khúc khích)
- Hihi, chắc hội trưởng sẽ bỏ cô ta thôi, nghe báo chí nói nhà họ Wang đâu thềm ngó ngang gì tới việc này đâu. (nữ sinh 2 cũng cười)

Hebe nghe tới đó liền bỏ đi, cô bước lên phòng hiệu trưởng thì thấy ông đang kí giấy gì đó, Hebe giật lấy tờ giấy thì thấy dòng chữ đình chỉ học GuiGui Guo. Hebe định xé bỏ tờ giấy thì bị hiệu trưởng giật lại, ông cười giả lả

- Tian tiểu thư à, cô bé này không còn là học sinh trường ta nữa đâu, em mà xé là làm khó cho tôi đó.
- Được, ông kí đi, rồi ông cũng đi theo cậu ấy ra khỏi trường luôn. (Hebe nói với khuôn mặt lạnh như băng)

- Hebe à, cứ để ông ta kí đi, GuiGui không thể tới trường được nữa, cô ấy đã bỏ đi đâu suốt 2 tuần nay rồi. (WangZi từ ngoài bước vào)

- Anh còn nói sao, tuy chúng ta không còn quan hệ gì hết, nhưng tôi vẫn còn quý mến GuiGui, nhà anh lại chẳng ngó ngàng gì tới việc của ba cô ấy, còn anh, vị hôn phu như anh thì sao, cô ấy bỏ đi suốt 2 tuần mà anh làm như không có chuyện gì là sao hả? (Hebe đã thực sự tức giận)

- Cứ để ông ấy kí đi Be (Gen từ ngoài bước vào)

- Phải đó, cứ để ông ấy làm gì ông ấy muốn (tiếp đến là Ella và các anh chị còn lại)

- Tại sao, Gui sẽ nghỉ học đó. (Danson thắc mắc)

- Cô ấy không học ở YUKI, thì trường Thánh Nam sẽ thu nhận cô ấy (Selina mỉm cười nhìn Hebe)

Hebe như hiểu ra mọi chuyện, liền quay qua giục ông hiệu trưởng kí vào tờ đơn. Cô giật phắt tờ đơn trong tay bảo Gen gửi về trường để làm thủ tục cho GuiGui. Trước khi đi Hebe quay qua liếc xéo WangZi 1 cái rồi nở nụ cười mỉm chi

- Anh diễn hay lắm, gia đình anh cũng thế, mau đưa em tới chỗ của Gui đi

- Chúng ta đi thôi (WangZi nở nụ cười thật tươi)

Aaron, Jiro, Calvin, Chun, Nana, Danson, và ông hiệu trưởng ngạc nhiên hết sức, họ không hiểu Hebe và WangZi đang làm gì, thấy thế Selina liền giải thích

- Nếu WangZi và gia đình của anh ấy không làm như thế thì giới báo chí sẽ tới nhà anh ấy mà phiền, như vậy sẽ rất khó khăn để bảo vệ Gui khỏi những sự việc của giới nhà báo.

Mọi người như hiểu ra mọi chuyện, họ cùng nhau tới nhà của WangZi, nhưng vừa bước vào nhà quản gia nói là GuiGui đã bỏ đi. WangZi như sụp đổ, anh ngồi xuống thất thần, anh rất lo lắng cho GuiGui. Hebe đến bên cạnh WangZi an ủi

- Đừng lo lắng, Gui rất mạnh mẽ, em tin chắc cô ấy đi đâu đó cho khuây khỏa đầu óc thôi.

- Chúng ta chia nhau tìm nha (Selina lên tiếng)

Thế rồi các anh chị chia nhau đi tìm, Jiro đi với Selina, Chun đi với Ella, Gen thì lôi cổ Calvin dẫn đi, chỉ còn lại Aaron, WangZi và Hebe, Hebe muốn đi 1 mình, liền đẩy Aaron và WangZi đi chung. Hebe không chạy khắp nơi như WangZi hay những người khác, cô lên xe đi thẳng đến 1 ngôi nhà ở ngoại ô thành phố. Bước vào nhà, Hebe đã thấy GuiGui nằm ngủ với những vỏ lon bia rải rác khắp nơi. Hebe đến bên cạnh đỡ GuiGui lên ghế nằm ngủ, cô dọn dẹp xung quanh rồi bước đến bên cạnh GuiGui mà thì thầm.

- Cậu ngốc lắm, dù ghét mình thì gia tộc Tian vẫn giúp cậu mà, sao lại làm mọi người lo lắng như vậy chứ.

Rồi Hebe cứ ở đó mà chăm sóc cho GuiGui, cùng lúc đó, ở những nơi khác nhau, Selina/Ella/Genie và WangZi chợt nhớ ra điều gì đó, tức tốc lôi mấy người kia chạy theo mình, họ chạy nhanh tới căn nhà mà Hebe đã tới, định bước vào nhà thì họ nghe tiếng của GuiGui hét to

- Tại sao, tại sao cậu lại tốt với mình như thế, mình đã hại cậu phải đau lòng, mình đã phản bạn bè, thế thì tại sao, tại sao còn coi mình là bạn

- Đơn giản chỉ vì mình luôn xem cậu là bạn, bạn bè sẽ tha thứ và quan tâm lẫn nhau, mình không trách cậu vì những chuyện cậu làm với mình, mình chỉ trách cậu là tại sao cậu ngốc nghếch, trốn chạy khi sự việc xảy ra, cậu cũng biết rõ là nhà họ Guo cũng là 1 trong các cổ đông của tập đoàn Tian, tại sao cậu không đến đó mà nhờ sự giúp đỡ, cậu ghét mình nhưng cậu cần có ba, cần phải giúp nhà họ Guo trở về như xưa chứ. (Hebe nhẹ nhàng nói)

- Mình xin lỗi, mình không ghét cậu, mình chỉ ganh tị với cậu thôi, mình ganh tị với sự vui vẻ hoạt bát của cậu, mình ganh với lòng vị tha nhân hậu của cậu. Cậu cũng biết là mình rất ghét thua ai, nhưng kể từ khi cậu xuất hiện, mình đã thua cậu hoàn toàn, từ gia thế, đến con người. (GuiGui ôm chặt Hebe khóc nức nở)

- Ngoan nào, nín đi, ai cũng có lòng ganh tị, mình cũng ganh với cậu nữa đó, mình ganh tị với cậu suốt 2 năm nay, tại sao cậu được bên cạnh WangZi mà không phải là mình. Nhưng mình đã hiểu tại sao rồi, thực

sự WangZi không hợp với mình, anh ấy là của cậu, là của riêng cậu, nhớ giữ chặt và đừng làm anh ấy lo lắng nữa. Cậu bỏ đi, người lo lắng và hoang mang nhất là WangZi đó. (Hebe nhỏ nhẹ thì thầm vào tai của GuiGui)

Lúc này các chị ở ngoài cũng sục sùi tựa vào các anh, WangZi mở cửa bước vào, ôm chầm lấy GuiGui mà thở phào. Các chị cũng chạy lại ôm chầm lấy GuiGui và nói

- Cậu khờ quá, bỏ đi như thế làm bọn này lo chết đi được (Gen cốc nhẹ vào đầu của GuiGui)
- Các cậu(GuiGui ngạc nhiên không nói nên lời)
- Chỉ giận khi cậu làm Be buồn, chứ có ghét bỏ gì cậu đâu (Ella dí tay lên trán của GuiGui)
- Chúng ta là bạn tốt của nhau mà (Selina cười tươi lau nước mắt cho GuiGui)

Thế rồi các anh chị lên xe trở về nhà, lúc này thì Aaron sang đi với Hebe vì phải để cho WangZi và GuiGui bên nhau. Trên đường đi Aaron cứ luôn muốn hỏi Hebe về chuyện của cô với WangZi và GuiGui. Hebe biết anh thắc mắc nên nói

- Khi thời gian thích hợp, tôi sẽ nói cho anh biết, đừng nhìn tôi với anh mắt thắc mắc đó, lo mà chạy xe đi (Hebe trêu Aaron)
- Tuân lệnh đại tiểu thư (Aaron mỉm cười rồi trêu lại Hebe)

Bình thường Hebe không chú ý tới Aaron, nhưng ngồi trên xe, cô ngấm nhìn Aaron và chợt phát hiện ra anh không nhí nhảnh như vẻ bề ngoài của mình. Nhìn vào mắt anh, Hebe biết rằng anh là người chín chắn, tài giỏi, sự nhí nhảnh nhố đó chỉ là vẻ bề ngoài anh tạo nên để hòa đồng với mọi người. Cô khẽ mỉm cười rồi cô thiếp đi. Aaron thấy cô ngủ thì mở nhạc nhẹ nhàng để cô ngủ được ngon hơn. Aaron mong sao đường về nhà thật xa, thật xa, để phút giây này được lâu hơn một chút.

17. Chương 17

Nhờ sự giúp đỡ của các bạn và bát đại gia tộc, gia đình của GuiGui đã trở lại như xưa, còn hơn thế nữa, gia đình Gui và Wang đã hợp lại làm 1, tạo thành 1 tập đoàn lớn mạnh của Taiwan. GuiGui cũng đã trở về với GuiGui nhí nhảnh và đáng yêu như hôm nào, không còn là người có tâm địa độc ác nữa. Các cô gái giờ đây đã trở thành bạn tốt của nhau. GuiGui và WangZi đã dọn đến căn nhà của Nana để ở. Vậy là giờ đây, 1 nhà có 8 người 1 đứa bé, nhà bên kia thì có 4 người. Và hôm nay, là chủ nhật, ai cũng có việc riêng để làm, người này có hẹn, thì người kia bận đi dự tiệc. Aaron nhận được điện thoại của chị gái mình nên đã ra ngoài từ sớm, Hebe thì phải dẫn Cin đi chơi, Chun và Ella thì chờ nhau đi ăn, Jiro và Selina thì dắt nhau đi mua sắm, chỉ còn mỗi Calvin và Genie, Calvin đang nghe điện thoại của em yêu thì

- Ding Dong (tiếng chuông cửa vang lên)
- Cửa tôi đó phung phí, không cần anh mở cửa đâu (Genie từ trên lầu bay xuống và hét to)
- Xí, ai thèm mở cửa chứ, đồ háms tiền, keo kiệt, ki bo (Calvin lăm bắm)
- Ôi Jin, nhớ Jin lắm, vào nhà đi, chờ Ni 1 tí, Ni lên thay quần áo rồi xuống ngay (Genie ôm chầm lấy Jin)
- Xí, gặp trai là tươt tươt, mà trai đẹp không nói, nhìn mặt búng ra sữa thế kia thì đẹp nỗi gì (Calvin nói xéo Genie và Jin)
- Ni à, đây là ai, sao ở đây, người làm của các người hả (Jin không vừa đáp lại với nụ cười vô cùng shock)
- Cái gì, ta mà là người làm ư (Calvin tức khí)
- Mặc kệ hấn Jin à, hấn bị điên ấy mà, thôi chờ Ni 1 chút nhé (Genie liếc Calvin rồi quay qua cười nói với Jin)

Khi Genie lên lầu thay quần áo, thì ở dưới này trời đất như sụp đổ, Jin ngồi đó xem báo, Calvin thì nói điện thoại với em yêu, nhưng mắt hai người cứ lườm nhau như kẻ thù (thế thì còn xem báo với nói chuyện

sao được). Chẳng qua là 3 hôm trước, Jin gọi điện hẹn Genie chủ nhật đi công viên chơi, nên hôm nay cậu đã đến sớm để đón Genie.

- Jin à, Ni xong rồi, chúng ta đi thôi (Genie bước xuống với bộ váy áo thật dễ thương)

Calvin ngẩng Genie mà mặt anh thoáng đỏ, anh lập tức quay đi chỗ khác, để đầu dây điện thoại bên kia la lên í ới. Jin nở nụ cười gian tà, cậu bước đến ôm lấy eo Genie rồi nói

- Đi nào bé cưng (đưa mắt nhìn Calvin)

- Uhm (Genie cười tươi)

- Khoan đã, các người đi đâu (Calvin mặt nóng bừng hỏi)

- Đi đâu kệ tôi, hỏi làm gì, đồ phung phí, không có gì làm gì ở nhà coi nhà đi. (Genie tuông nguyên 1 tràn rồi lôi Jin đi)

- A lô, em yêu hả, hôm nay anh bận, má anh có việc tìm anh, anh không thể đi chơi với em được, lần sau anh đi với em nhé (Calvin quay sang nói nhanh vào điện thoại rồi cúp máy cái rụp)

- Đi với tên đó à, không để cô toại nguyện đâu (Calvin cười nham hiểm)

Thế rồi Calvin đi theo dõi Jin và Genie. Trong thời gian đó thì bên Jiro và Selina có vẻ không ổn cho lắm. Selina đi trên đường mà cứ mơ màng đầu đầu, gặp anh nào hơi đẹp trai chút là la lên oai oái, làm Jiro rất bực mình nhưng đành chịu.

- Ôi anh này đẹp trai quá (Selina chỉ vào anh tiếp viên của siêu thị)

- Hứ, sao đẹp bằng mình (Jiro ngó chỗ khác tự tin)

- Ôi anh kia men quá (lại chỉ qua anh chàng vệ sĩ của siêu thị)

- Hứ, sao bằng Jiro thiếu gia ta đây (Jiro tức giận nhưng vẫn tự tin)

- Này khỉ vàng leo cây, sao tôi khen ai ông cũng chen vào thế hả? (Selina tức khí quay qua mắng Jiro)

- Này hậu đậu, tôi có chen vào đâu, tôi có bảo là mấy người cô khen xấu xí đâu, chỉ là không bằng tôi thôi (Jiro cãi lại)

- Hứ, không thèm nói với anh (Selina hùng hùng bỏ đi)

- Này, chờ với coi, đồng hồ của cô thì sao (Jiro giơ 2 tay lên với 10 túi đồ của Selina)

Selina quay lưng lại lè lưỡi cố ý trêu Jiro, nhưng cô không ngờ là có người sau lưng mình, Jiro hốt hoảng la lên

- Này, cẩn thận đó

- Rầm (Selina đâm đầu vào 1 đám người mặt mày bặm trợn)

- Này con bé kia, chán sống hay sao mà dám đụng ông thế hả? (tên bị Selina đụng trúng la lên)

- Gì chứ, cùng lắm là tôi xin lỗi thôi, chưa chi đã hét lên rồi, anh họ hàng nhà heo đấy à, suốt ngày cứ la chí chọe (Selina gân cổ lên cãi)

- Mày dám nói ông là heo hả? Mày chán sống rồi hả con nhỏ vệt đẹt kia? (tên này định giơ tay lên tát vào mặt Selina)

- Dừng tay lại, cô ấy đâu cố ý đụng trúng mấy người, tôi xin lỗi thay cô ấy, nhưng anh là đàn ông con trai, lại đi đánh 1 cô gái sao? Như thế hình như không đúng đó (Jiro chụp tay tên đó lại và nói)

- Kệ tao, thằng oắt con, tao đánh luôn cả mày đó (tên đó hất tay Jiro rồi nói)

- Cứ thử xem (Jiro hất mặt nhìn bọn chúng)

- Mày hay lắm, anh em, đánh hấn cho tao (tên kia ra lệnh cho mấy tên đi theo hấn)

Rồi chúng lao vào đánh nhau với Jiro, Jiro tuy là con nhà giàu nhưng anh cũng là 1 tay đánh đấm có hạng, bọn tép rêu này đâu làm gì được anh. Chỉ sau 5 phút, Jiro đã đồn ngã hết bọn chúng, anh nắm tay Selina dẫn đi, 1 tên trong số bọn chúng rút ra 1 con dao nhỏ lao vào định đâm Jiro, Selina thấy thế liền hét lên

- Chảnh chệ, coi chừng (Selina vừa hét vừa chạy đến đỡ cho Jiro)

Lúc đó thời gian như ngừng quay, Selina đẩy Jiro té sang 1 bên, tên côn đồ xăm xoi con dao về phía Selina, và rồi

- Phập (con dao cắm thẳng vào bụng của Selina)

- Mày dám làm cô ấy bị thương, mày phải đền tội (Jiro hét lên rồi đá cho tên côn đồ đó té xū)

- Mau gọi cấp cứu đi, nhanh lên (Jiro quay qua hét lên với mọi người)

- Selina Ren, cô tỉnh lại đi, đừng làm tôi sợ mà, đừng có chuyện gì nhé, tôi chưa nói cho cô biết là tôi yêu cô mà, Selina Ren (Jiro ôm Selina vào lòng và hét ầm lên)

Xe cấp cứu đến đưa Selina vào bệnh viện, và cả cảnh sát cũng đã đến để bắt bọn côn đồ.

- Wang thiếu gia, chúng tôi sẽ dẫn bọn chúng về đồn, xin cậu bớt giận ạ (ông giám đốc sở cảnh sát năn nỉ Jiro)

- Tôi nói cho ông biết, nếu bọn chúng không bị trừng trị thích đáng, thì ông hãy chuẩn bị rời khỏi cái ghế giám đốc sở cảnh sát của ông đi. (Jiro quát lớn rồi chạy theo xe cấp cứu)

Ngòai phòng cấp cứu, Jiro luôn thầm cầu nguyện là Selina sẽ không sao, anh cứ đi qua đi lại, Selina ở bên trong, còn anh ở ngoài bị lửa thiêu cháy. Anh ước gì người bị thương đó là anh chứ không phải Selina. Khoảng 15 phút sau, tất cả mọi người chạy nhanh tới bệnh viện, thấy Jiro như người mất hồn, họ càng hốt hoảng hơn vì tưởng Selina xảy ra chuyện gì.

- Selina sao rồi, anh nói đi, tên khỉ vàng kia, nói mau (Ella nắm cổ áo Jiro mà hét)

- Ella, bình tĩnh lại đi (Chun ôm lấy Ella)

- Cậu ấy sẽ không sao đâu, đừng quá lo lắng (Genie nói và gục đầu vào vai Jin)

- Phải đó, cậu ấy sẽ không sao đâu, người tốt sẽ không gặp chuyện gì đâu (GuiGui trấn an mọi người)

- Chuyện gì xảy ra vậy, tại sao Selina lại bị như thế (Aaron lên tiếng hỏi)

- Chuyện là thế này (Jiro kể lại tất cả mọi chuyện)

- Mấy tên đó, tôi sẽ cho chúng biết tay (Ella tức giận hét lên)

- Ella, bình tĩnh lại, cậu còn như thế thì tớ bảo Chun đưa cậu về nhà đó, đây là bệnh viện chứ không phải cái chợ (Hebe bực mình lên tiếng)

- Mình xin lỗi, mình lo cho Selina nên mình (Ella nhìn thấy ánh mắt sắc lạnh của Hebe liền nhỏ tiếng lại)

- Thôi nào, cậu ấy sẽ không sao mà, Selina tuy mỏng manh nhưng cậu ấy không yếu đuối, mọi người hiểu cảm giác của cậu, nhưng đừng mất tự chủ (Hebe thấy mình hơi quá đáng nên cũng nhỏ nhẹ ôm lấy Ella)

Mọi người ngồi chờ được 1 chút thì có người đến nói là cần làm thủ tục nhập viện, ai cũng lo lắng cho Selina nên họ không để ý tới, ai cũng bị mất tinh thần, chỉ còn mỗi Calvin là bình tĩnh nhất.

- Mọi người cứ ở đây, tôi đi làm thủ tục nhập viện cho cô ấy (Calvin bước nhanh qua Genie và Jin)

Calvin đi được 1 lúc thì bác sĩ mở cửa bước ra, Jiro lao vào nắm chặt lấy bác sĩ và hỏi

- Cô ấy sao rồi, cô ấy không sao chứ ? (sự lo lắng hiện rõ trên khuôn mặt Jiro)

- Cô ấy không sao, vết thương tuy lớn nhưng không sâu. Tôi đã giúp cô ấy may lại vết thương rồi, tuy nhiên, cần phải nghỉ ngơi nhiều để tránh vết thương trở nặng. (bác sĩ mở hồi đàm địa vì gương mặt Jiro quá đáng sợ)

- Chúng tôi vào thăm cô ấy được chứ (GuiGui hỏi)
- Cũng được nhưng cô ấy bị hốt hoảng quá độ, nên cần yên tĩnh, chỉ 1 người có thể vào thăm cô ấy thôi (ông bác sĩ nói tiếp)
- Jiro, anh vào thăm cậu ấy đi (Hebe lên tiếng)

-

Mọi người nhạc nhiên đổ dồn ánh mắt về phía Hebe, họ ngạc nhiên tại sao Hebe lại để Jiro vào thăm Selina, mà không phải là ai trong số các cô gái ở đây. Calvin vừa đi tới cũng lấy làm ngạc nhiên không kém.

- Gì mà ngạc nhiên thế, tôi chưa hỏi tội anh đâu, dù sao anh cũng đi chung Selina, chứng kiến cậu ấy bị thương, giờ anh vào thăm đi cho khỏi lo lắng, rồi về nhà tôi xử lý anh sau (Hebe nói rồi đến ghế ngồi xuống)
- Vào đi (Aaron đẩy Jiro vào trong)

Jiro vào thấy Selina 1 tay thì đang đo huyết áp, tay kia thì đang truyền dịch, anh rất đau lòng, chỉ mới 2 tiếng đồng hồ mà nhìn cô phờ phạc thấy rõ. Anh đến bên giường và thì thầm

- Mau tỉnh lại nhé hậu đậu, anh vẫn chưa nói em biết là anh yêu em lắm. Đừng rời xa anh chỉ vì vết thương này nha, anh vẫn còn muốn cãi nhau với em đó. Anh cũng không biết rằng anh yêu em từ khi nào, lúc mới gặp em anh cực kì ghét em, vừa hậu đậu lại lạnh chanh, nhưng những lúc em như thế, mắt anh không thể nào rời khỏi em. Mỗi tối anh làm bộ rằng anh đi ngủ trước em, nhưng không đúng, anh lên giường và lén nhìn em đó. Còn nữa nha, mỗi lần em bị té là do anh cố ý hét lên làm em té đó. Thôi nói tóm lại là mau tỉnh lại đi. (Jiro nói rồi hôn nhẹ lên môi của Selina)

Anh mở cửa bước ra ngoài thì thấy mọi người nhìn anh với ánh mắt cực kì nham hiểm. Jin đến bên khoác vai anh mà nói

- Yêu Na thì phải hỏi ý của chúng tôi đó nhé, không thì sẽ không được đâu (nháy mắt với 4 cô chị gái của mình)
- Phải đó, đưa tiền đây tôi giúp anh (Gen bon chen đòi tiền)
- Muốn quen Na, coi bộ hơi khó đó nha (Hebe bồi thêm 1 câu)
- Phải lấy lòng bọn này mới đến được với Na đó anh chàng thiếu gia nhà họ Wang ạ (GuiGui vỗ vai Jiro rồi nhướn miệng cười)
- Này khỉ vàng, đừng có mà chọc Na khóc đó, nếu nó khóc, tôi sẽ xé xác anh đó (Ella giơ nắm đấm hù dọa)
- Hahahahaha (mọi người cười trước sự tấn công của 5 người dành cho Jiro)

Thế rồi mọi người trở về nhà, để lại 1 người để canh chừng Selina, Jiro được giao nhiệm vụ cao cả này. Khởi cần nói thì chàng nhà ta mừng phải biết. Về đến nhà mọi người đều mệt mỏi rã rời, ai cũng ngồi phịch xuống ghế, Cin thấy mọi người mệt, chả hiểu mô tê gì nhưng vẫn chạy vào lấy nước đưa cho từng người. Mọi người tuy mệt nhưng thấy bé Cin còn nhỏ mà đã biết quan tâm và trấn an mọi người bằng nụ cười thật tươi khiến mọi người quên đi hết mệt mỏi.

18. Chương 18

Vì nhiều chuyện xảy ra ngày hôm qua, mọi người đều mệt mỏi rã rời, cho nên hôm nay ai cũng ngủ say như chết, ngay cả Hebe là người thức sớm nhất nhà cũng đến 9 giờ mới bước chân xuống giường. Ngược nhìn chiếc đồng hồ đã quá giờ đi học, mọi người đành cúp học hôm nay, tất cả chuẩn bị đầu đó xong xuôi rồi cùng nhau vào bệnh viện thăm Selina và đem đồ ăn sáng đến cho Jiro. Sau khi Selina tỉnh dậy thì ai nấy đều vui mừng, nhưng Calvin thì khác, anh không cười, cũng chẳng nói gì, cứ suốt ngày ngồi đó lảm bảm. Thật ra anh cũng rất mừng vì Selina đã tỉnh lại, mừng vì Jiro và Selina đang có tiến triển tốt, chỉ có điều kể từ khi đi theo dõi lần đi chơi của Jin và Gen thì anh đã trở nên kì lạ. Jin đã biết chuyện gì xảy ra, anh cũng chỉ mỉm cười rồi vẫn cứ thân mật với Gen trước mặt Calvin, cố ý chọc tức anh, nhưng anh chàng Calvin này

thiệt là cứ như tên ngốc, suốt ngày chọc giận Gen. Đây, nói có sách, mách có chứng, cũng như hôm nay, đến lượt Calvin và Gen làm tổng vệ sinh nhà cửa. Calvin đang trong nhà bếp vật lộn với bộ bát đĩa của Gen.

- Xoảng (tiếng bát đĩa bị rớt xuống nền nhà và vỡ tan tành)

- Anh làm gì thế, anh có biết bộ bát đĩa này nó quý giá cỡ nào không hả, sao lại làm bể chứ? À mà anh có sao không, không bị mảnh chai cắt trúng chứ? (Gen tuy la lên nhưng vẫn quan tâm đến Calvin)

- Xin lỗi, tôi không cố ý (Calvin vẻ mặt hối lỗi)

- Thôi không sao (Gen nói nhưng mặt rất buồn)

Mặc dù nói không sao nhưng trong lòng Gen rất đau, bộ bát đĩa đó là do Hebe tặng khi cô tròn 10 tuổi. Hebe tặng Gen vì biết Gen rất thích nấu ăn, nhưng Gen đã không dám dùng đến bộ bát đĩa này chỉ vì nó vô cùng quý giá đối với cô. Đang đau lòng vì bộ bát đĩa Gen vô tình quơ tay trúng phải 1 chiếc cốc để trên bàn của Calvin, làm nó rớt xuống sàn vỡ tan tành. Cô khom xuống nhặt từng mảnh vỡ lên nhưng vô ý bị đứt tay

- Áh (Gen đau quá hét lớn)

Máu chảy rất nhiều, Gen không biết làm sao đành lấy tay kia nắm chặt vết thương của mình lại. Từ trong phòng bên cạnh, Calvin nghe thấy tiếng động, Calvin chạy như bay lên phòng của mình thì hết hoảng hết lên, còn to hơn cả tiếng hét của Gen khi nãy

- Cô làm cái quái gì vậy hả bà chằn ki bo, tôi cứ tưởng mỗi mình Selina hậu đậu, ai ngờ cô cũng thế, cô cố ý trả thù tôi hả. (Calvin quát thẳng vào mặt của Gen)

- Tôi ... Tôi (Gen ôm tay ấp úng)

- Cô có biết đây là món quà sinh nhật mà tôi yêu quý nhất không hả? (Calvin tiếp tục quát Gen)

- Gì chứ, anh làm bể hết bát đĩa của tôi thì được, còn tôi làm bể lại cái cốc nhỏ xíu của anh thì không được hả? (Gen ức chế hét lại)

- Nhưng tôi đã xin lỗi cô rồi ấy thôi, sao cô thù dai vậy, cô còn vào phòng tôi phá đồ của tôi nữa. (Calvin mắt long lên giận dữ)

- Bộp (Gen tát Calvin 1 cái) Bộ tưởng xin lỗi là xong sao, bộ bát đĩa ấy cũng rất quý đối với tôi anh biết không, nó là do Be đã tặng tôi đó, nó cũng quý giá ngang bằng với cái cốc của anh đó thôi. Thậm chí đối với tôi, nó là vô giá, đối với tôi nó còn quý giá hơn cả mạng sống mình đó (Gen nước mắt chảy dài chạy ra khỏi phòng)

Sau khi Gen bỏ đi, Calvin gom những mảnh vụn bỏ vào sọt rác, anh vào nhà vệ sinh rửa tay thì thấy mặt mình dính đầy máu, anh chợt nhớ lại cái tát của Gen khi nãy không có đau, mà nó còn mát mát lạnh lạnh. Anh vội chạy ra khắp nhà tìm kiếm cô nhưng không thấy, anh chạy ra đến công viên gần nhà thì thấy Gen đang ngồi khóc thút thít ở 1 băng ghế. Anh định chạy đến xin lỗi và an ủi nhưng chợt nhìn thấy Jin, Calvin vội nép lại sau lưng 1 cái cây ở gần đấy. Jin vừa chạy đến thì Ni ôm chầm lấy Jin mà khóc nức nở.

- Huhuhu Jin ơi, làm sao đây, làm sao đây (Gen vừa khóc vừa nói)

- Ngoan nào, nín đi, có chuyện gì mà Ni khóc nhiều thế (Jin dỗ dành Gen)

- Bộ bát đĩa của Be, bị bể rồi, huhuhu, Ni phải làm sao đây, chắc Be buồn lắm, sẽ trách Ni giữ quà của Be không cẩn thận (Gen càng khóc nhiều hơn)

- Không sao đâu mà, Be sẽ không giận đâu, mà sao lại bể vậy (Jin an ủi Gen)

- Thì là vậy nè (Gen sụt sùi kể lại cho Jin nghe)

Sau gốc cây kia Calvin đang rất tức giận, Calvin nắm chặt tay nắm thật mạnh vào thân cây rồi bỏ đi. Về phần Gen thì khóc 1 hồi cũng nín, cô không muốn về nhà 1 phần vì không dám gặp Hebe, và cũng đang muốn tránh mặt Calvin. Thế là Jin đành đưa cô đến nhà của Jin. Calvin trên đường về nhà thì như người mất hồn, cứ lơ đãng đâu đâu, anh nhớ lại lúc anh mắng Gen, rồi đến lúc Jin và Gen ôm nhau ngoài công viên, mọi thứ cứ như quay cuồng trong đầu anh. Khoảng 6 giờ tối, mọi người trở về nhà thì hết hoảng lo

sợ khi cửa trước mở tung, trong nhà thì không có mở đèn, dưới bếp thì bát đĩa bể tùm lum, lại còn 1 bóng đèn đang ngồi 1 đồng thù lù ngay ở sa-lon nữa chứ. Ella nhanh tay mở đèn lên thì mọi người đồng thanh hét lên

- CALVINNNNNNNN

- (Calvin không thèm trả lời lấy 1 câu)

- Cậu sao thế, bị bồ đá hả? (Aaron trêu Calvin)

- Tệ hơn thế (Calvin trả lời 1 cách bí ẩn)

- Hả? Vậy là sao, hay cậu làm con gái nhà người ta phải có bầu, giờ cậu phải chịu trách nhiệm hả? (Chun bon chen)

- Không..... (Calvin đáp lại mà không thèm nhìn lấy Chun)

- Genie đâu rồi, sao từ hồi về đến giờ không gặp cô ấy vậy? (Ella hỏi)

- Đi rồi..... (Calvin)

- Tất cả im lặng, giờ tới lượt tôi hỏi, thiếu gia Chen, tôi nghĩ chúng ta cần nói chuyện (Hebe nãy giờ quan sát căn nhà và lắng nghe sự việc khó hiểu này rồi mới lên tiếng)

- Thứ 1, Genie đã đi đâu? (Hebe bắt đầu hỏi)

- Đi với bạn trai của cô ấy rồi (Calvin tuy thất thần nhưng vẫn sợ khí lạnh của Hebe)

- Hả ??? (Chun và Ella ngạc nhiên)

- Vậy thì mặt anh sao lại có máu, tay anh tại sao bị thương (Hebe vẫn bình tĩnh hỏi)

- Là máu của Genie, máu của cô ấy, còn tay thì là do tôi tự làm mình bị thương (Calvin sờ lên mặt mà nói)

- Cái gì ??? (Ella lao tới nắm chặt lấy hai cánh tay của Calvin)

- Ella (Hebe trừng mắt nhìn Ella, cô cũng đang rất giận nhưng không nóng nảy như Ella)

- Sự thật là sao? Nói rõ ra nào (Hebe nhấn mạnh từng tiếng)

- Sự thật là (Calvin bắt đầu kể lại mọi sự việc)

Nhưng Calvin đã không nói với mọi người Gen đi đâu, và đi với ai, anh chỉ kể lại sự việc cãi nhau của anh và Gen cho mọi người nghe. Nghe xong câu chuyện, Ella nhìn Hebe rồi nở nụ cười nham hiểm, còn Hebe thì im lặng và bước về phòng, trước khi đi cô có nói

- Đừng lo lắng nữa, băng bó vết thương đi, hôm sau Gen sẽ về

Nói xong cô và Ella bước đi, để lại 1 dấu hỏi to đùng với 3 chàng trai ngơ ngác nhìn nhau. Tối hôm đó, có 2 người không ngủ được, 1 người thơ thẩn thẫn thờ như kẻ ngốc, lo lắng và ghen tức. Còn người kia thì không hiểu tại sao mình lại đau lòng khi bị người đó quát, không hiểu tại sao mình lại lo lắng và không dám gặp mặt người đó.

19. Chương 19

6 giờ sáng hôm sau, khi Jin đưa Gen về nhà, thì thấy Calvin đang ngồi ngủ gục ở bậc thềm trước cửa. Gen tuy còn giận việc hôm qua, nhưng nhìn thấy vẻ mặt đáng yêu của Calvin thì cơn giận cũng đã vơi đi phần nào. Cùng lúc đó Hebe mở cửa ra ngoài lấy báo buổi sáng, Jin nhảy bổ vô ôm lấy Hebe hôn lấy hôn để vào má cô, vừa hôn vừa nói

- Ôi Bebe bé bỏng của Jin, nhớ Bebe quá, nhớ phát điên luôn nè, muahhhhhh

- Bốp bỏ ra coi Jin ngốc (Hebe nhăn nhó)

- Này, Chen thiếu gia, sao anh ngủ ngoài này?? (Jin lay lay Calvin rồi hỏi)

- Bích

Đột nhiên Calvin té xuống đất và bất tỉnh, người sốt cao, mồ hôi nhễ nhại, miệng luôn lẩm bẩm và trong tay vẫn giữ mãi chiếc điện thoại. Mọi người đưa anh vào nhà, thay phiên nhau chăm sóc cho anh. Đến khi ánh nắng chiều tà xen qua khung cửa sổ rọi thẳng vào mặt làm anh tỉnh giấc, anh vội đưa tay lên che nắng nhưng dường như có cái gì đó giữ tay anh lại, nhìn xuống mới biết Gen đang nắm chặt lấy tay anh mà ngủ (chăm sóc bệnh nhân mà ngủ hả trời). Bất giác Calvin nở nụ cười dịu dàng nhìn Gen, anh khẽ lấy tay vuốt mái tóc mượt mà của cô, cô giật mình tỉnh giấc

- Anh tỉnh rồi hả, khỏe hơn chưa, có thấy khó chịu chỗ nào không, để tôi xem anh bớt sốt chưa nào? (Gen cuống lên khi Calvin cứ im lặng)

- Tôi ... không sao, mà sao tôi lại ở đây (Calvin nãy giờ mới chịu lên tiếng)

- Anh còn nói nữa, tự nhiên ra ngoài ngủ làm gì, có biết thời tiết dạo này rất bất thường không hả, bộ khỏe khoản không muốn, muốn bệnh hoạn à, báo hại mọi người lo lắng (Gen bực tức khi Calvin không trân trọng bản thân)

- (Calvin im lặng ko lên tiếng, nhưng trong lòng anh đang suy nghĩ)

- “Mọi người lo lắng, vậy còn em thì sao, em có lo lắng cho tôi không?”

- 38.7 độ, vẫn còn sốt nhưng đã giảm phần nào, anh nghỉ ngơi đi, tôi đi lấy cháo cho anh. (Gen đo lấy nhiệt kế của Calvin)

Sau khi Gen bước ra ngoài, Calvin cũng thay quần áo vì trong lúc ngủ, mồ hôi đổ ra làm anh rất khó chịu. Anh bước vào phòng tắm, đứng dưới vòi sen anh suy nghĩ

- “Tại sao mình cứ khó chịu khi nhìn thấy Jin và Gen bên nhau, tại sao mình lại đau lòng khi cô ấy khóc, tại sao lại lo lắng khi cô ấy qua đêm ở ngoài, lại càng bất an và nhưng nhớ mỗi khi không gặp cô ấy?”

- Một hoàng tử đào hoa như mình mà phải khó khăn với những điều này sao, ôi Calvin ơi, mày điên rồi. (Calvin vội xua đi những ý nghĩ trong đầu và nói)

Phòng khách

- Anh ta tỉnh chưa? (Hebe bỏ quyển sách xuống và hỏi khi Gen vừa bước xuống)

- Tỉnh rồi, đang nghỉ ngơi ^^ (Gen cười đáp lại)

- Cậu ấy có hạ sốt chưa? (Aaron mắt dán vào TV và hỏi)

- Chắc chưa chết đâu nhỉ? (Ella đang đánh Chun cũng chen vào)

- Cậu ấy sống dai lắm, không chết đâu Bảo Bối à (Chun vừa bị đánh cũng chạy lại ôm Ella mà nói)

- Mệt quá, muốn biết sao không lên mà thăm hấn, bắt tôi chăm sóc hấn từ sáng tới giờ, mệt đờ người đây này (Gen bực tức khi mọi người cứ mỗi người 1 câu)

- TẠI VÌ CẬU/CÔ LÀ NGUYÊN NHÂN LÀM HẤN NGẢ BỆNH (các anh chị đồng thanh làm Gen im bật)

Hậm hực bê tô cháo lên phòng, Genie tưởng Calvin còn nằm trên giường nên cô đẩy cửa đi vào, không thấy Calvin đâu cô để tô cháo lên bàn rồi đi kiểm, nghe tiếng nước chảy trong nhà tắm, cô thấy anh còn sốt mà đã đi tắm, chẳng suy nghĩ gì đã lao ngay vào nhà tắm lôi anh ra mắng cho 1 trận

- Anh điên đấy à, còn sốt mà lại đi ngâm nước thế kia hả, muốn chết lắm sao?

- Cô (Calvin quá bất ngờ không nói nên lời)

- Cô cô gì ở đây, đã bảo nghỉ ngơi còn cãi bướng đi tắm, anh hết thuốc chữa rồi (Genie tiếp tục mắng Calvin)

- Cô có biết mình đang ở trong tình trạng nào không hả? (Calvin mặt đỏ như ăn ớt lên tiếng hỏi)

Gen giật mình nhìn Calvin từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên, rồi nhìn thẳng vào mặt đỏ như gấc của Calvin, mặt cô cũng chuyển dần từ trắng sang hồng, hồng sang đỏ, sau đó là bốc khói và

- ÁHHHHHHHHHHHHH (tiếng thét kinh hoàng được phát ra từ Genie)
 - Anh là đồ dê xồm, xấu xa, sao anh ăn mặc như thế hả, mau biến ngay cho tôi (Genie nhấn mắt đánh tới tấp vào người Calvin)
 - Dừng lại (Calvin nắm chặt tay Genie lại) Cô nên nhớ cô là người lôi tôi ra khỏi nhà tắm đấy nhé, cô mới là dê xồm, giờ thì mau ra kia cho tôi thay quần áo (mặt đỏ cả chua nhưng anh vẫn còn bình tĩnh)
- Genie mặt đỏ chạy ra ngoài để cho Calvin thay quần áo, sau khi thay xong, Calvin chậm rãi bước ra và nói
- Xin lỗi, quên đóng cửa nên (Calvin ngập ngừng)
 - Không sao, lỗi của tôi. Mà cho hỏi nha, sao tối qua anh lại ngủ ngoài kia? (Genie cười lém lỉnh)
 - “Không xong rồi, chẳng lẽ mình nói là mình đợi cô ấy sao, không được, hoàng tử đào hoa như mình đâu thể mất mặt như thế được” (Calvin suy nghĩ)
 - Weyyy, tôi hỏi anh đó, sao không trả lời (Genie giục Calvin trả lời)
 - Ờ thì tôi nói chuyện điện thoại với bạn gái tới gần sáng, rồi ngồi ngủ gục ở ngoài đó luôn (Calvin vì sĩ diện nên nói thế)
 - Thế chiếc cốc tôi làm bể, là do bạn gái anh tặng (Genie tức giận như cổ kiềng ché)
 - Phải, là do cô ấy tặng, nhưng (Calvin nói với chất giọng dụi dằng như đau khổ)
 - Tôi hiểu rồi, anh không cần nói nữa, anh ăn cháo đi, tôi có việc, tôi đi trước (Genie ngắt lời Cal sau đó đi ra khỏi phòng, cổ che đi giọt nước mắt của mình)

Genie đi lang thang trên đường từ khi ra khỏi nhà cho đến tối, cô có cảm giác nhói đau khi Calvin trở nên dụi dằng khi nhắc về cô bạn gái đó, Genie cảm giác như mình là kẻ đến sau, người thua cuộc, đưa tay lên quệt nước mắt, Gen cố nở nụ cười đau khổ. Bước chân vào bệnh viện, Genie muốn đến thăm Selina nhưng khi bước trên trước cửa thì Genie lại quay lưng ra đi, vì bên trong Jiro và Selina đang tình cảm trao nhau nụ hôn nồng nàn đắm đuối. Sau khi rời khỏi bệnh viện, Genie lang thang ngắm cảnh đêm đường phố, chợt có 1 đám lưu manh đến phá rối Genie, đang không được vui, lại còn bị làm phiền, Genie rất tức giận, đánh đám lưu manh tới bởi hoa lá, vừa đánh vừa lôi tên Calvin ra mà mắng

- Calvin Chen, anh là tên phung phí đáng ghét
- Calvin Chen, anh là kẻ đào hoa đáng chết
- Tôi sẽ không yêu anh nữa, đi chết đi đồ kẻ trắng hoa

Cứ mỗi câu mắng chửi, là 1 tên lưu manh ngã xuống, đến khi Genie lấy lại bình tĩnh thì bọn lưu manh đã nằm dài dưới đất, lăn qua lộn lại rên la thảm thiết. Chợt điện thoại của Genie reo lên

- Hello, Ella, có chuyện gì thế? (Genie hỏi)
- Này cô bạn thân mến, hiện giờ là 8 giờ 30 tối, cậu đang ở đâu thì mau về nhà, Hebe đã nói ai trễ giờ cho ngủ ở ngoài đó. (Ella hét lên trong điện thoại)
- Okay, mình về ngay (Genie đáp lại mệt mỏi)

Genie về nhà trong bộ dạng mệt mỏi, cô chẳng thèm ngó ngang gì đến ai, đi thẳng lên phòng và ngủ 1 giấc đến sáng. Hebe thấy lạ nhưng cũng chẳng thèm hỏi han gì, vì cô ít khi xen vào chuyện của người khác, dù đó có là bạn thân hay ai đi chăng nữa (ôi trời, bạn bè gì kiểu này). Còn Ella thì cứ vô tư giành thức ăn với Chun, hết đánh rồi đấm Chun (lại thêm nàng này vô tư quá trời), Aaron thì cứ nhí nhố cười hô hô xem phim Tom and Jerry. Riêng chỉ có Calvin là để ý đến việc này, nhưng giữa họ đang có chuyện nên anh đành im lặng mà cho qua.

Thế là qua hết 1 ngày nữa rồi, Genie và Calvin tiếp tục giằng co với tình cảm của mình. Jiro và Selina liệu có yên bình với tình cảm hiện giờ? Aaron và Hebe sẽ ra sao? Còn Ella, liệu cô có thôi không ăn hiếp Chun nữa, và có chấp nhận tình cảm của anh?

20. Chương 20

Sáng hôm sau, Genie thức rất sớm. Genie vừa gấp chăn màn vừa cười vừa hát rất vui vẻ, nhìn cô bây giờ khác hẳn với vẻ đau buồn của hôm qua. Genie tung tăng nhảy chân sáo xuống dưới nhà thì gặp Hebe

- Chào Be, buổi sáng tốt lành nhé ^ _____ ^ (Genie miệng cười toe toét)

- Uhm, chào Ni, bữa sáng sắp xong rồi, cậu chờ 1 lát nhé (Hebe dọn bữa sáng đáp lại)

Rồi cứ thế lần lượt mọi người đi xuống nhà ăn, dường như tất cả đều sợ Hebe, cô đã ra quy định 6 giờ sáng phải có mặt tại nhà ăn, ai xuống trễ sẽ bị phạt. Mọi người đã có mặt đông đủ nhưng chỉ có Calvin là không thấy đâu hết.

- Cal đâu rồi? Sao cậu ấy không xuống ăn sáng? (Ella hỏi với vẻ quan tâm xen lẫn dịu dàng)

- (Genie im lặng)

- Em có cần phải hỏi về cậu ấy dịu dàng như thế không? (Chun ghen nhưng chỉ làm bầm)

- À, anh ấy ra ngoài từ sớm rồi, lúc 4 giờ em thức đi vệ sinh thì thấy anh ấy nói điện thoại với ai đó trông vui lắm, nghe như là giọng nữ đó, nghe xong anh ấy chạy đi ngay, còn va vào em nữa nè, đau muốn chết luôn (Cin nói rồi quay sang nhõng nhẽo với Hebe và Aaron)

- Mình ăn xong rồi, mình đi trước đây, hôm nay mình trực lớp (Genie buông đũa rời bàn ăn)

Genie vừa đi khỏi thì tất cả liền chụm nhum lại nhiều chuyện

- Chắc chắn là có chuyện gì rồi? (Aaron lên tiếng)

- Chuyện này nhất định rất to lớn (Ella bon chen)

- Đúng vậy, rất to lớn (Chun hòa theo)

- Ủa nhưng mà chuyện gì mới được (Cin hỏi)

- AI MÀ BIẾT ĐƯỢC CHỨ (mấy anh chị đồng thanh nói)

Lắc đầu chịu thua với sự nhiều chuyện của mọi người, Hebe dọn dẹp chén bát vào bồn rửa rồi nói

- Đi học nhanh lên, sắp trễ rồi, chiều nay còn phải đi đón Selina xuất viện nữa đó

- TUẦN LỆNH (tất cả đồng thanh giơ tay như kiểu chào cờ)

Đến trường, mọi chuyện cũng xảy ra như bình thường, WangZi, Danson và Nana Lin (chị của Cin) đứng chờ mọi người ở trước cổng.

(Chú thích: GuiGui hiện giờ đã chuyển sang trường Thánh Nam , cô giúp đỡ cho hội học sinh rất và trở thành 1 trong Thập Đại Mỹ Nhân của trường.)

Quay trở lại bên đây, vô lớp học, Genie dường như không nghe giảng gì cả, cô ngồi suy nghĩ lung tung, lảm bả lảm bầm 1 mình. Đối với Genie hôm nay từng tiết học trôi qua chán ngắt, đến giờ nghỉ trưa, Genie lững thững bước vào can-teen, đột nhiên cô va vào 1 người con trai nào đó

- Ôi tôi xin lỗi, bạn có sao không? (Genie rớt rít xin lỗi)

- Đồ gái hám tiền, sao hôm nay hiền vậy? (??? lên tiếng)

- Ô... giọng nói này quen quá (Genie thắc mắc)

- AHHHH tên phung phí đáng ghét (Genie hoét toáng lên) (vâng, ??? chính là Calvin đó ạ)

- Tôi thì sao nào, vừa nãy còn xin lỗi giờ lại giở giọng chua ngoa (Calvin nói shock)

- Hi hi, phải rồi, đồ gái hám tiền, hi hi, tôi sẽ cho anh biết thế nào là gái hám tiền, ha ha ha (Genie vừa nói vừa cười rất chi là đều)

Calvin ớn lạnh với giọng cười của Genie, rùng mình 1 cái rồi anh bỏ đi, anh thực sự chưa biết chuyện gì sắp xảy ra với anh. Hôm ấy Genie nghỉ học 3 tiết cuối, cô đi thẳng về nhà, trong đầu cô đang sắp xếp kế hoạch trả thù Calvin, cô đã quyết tâm cho Calvin biết thế nào là chọc giận cô.

— Khuya xuống —

Trong căn nhà của 8 người, à không, phải nói 8 người và 1 đứa bé, có 1 bóng đèn đang loay hoay trong tủ quần áo, người đó gom tất tần tât quần áo có trong tủ, từ quần dài tới quần đùi, từ áo dài, áo ngắn tới áo thun ba lỗ, rồi ngay cả những cái underwear (eo ơi, gì mà kinh thể). Hình như như thế vẫn chưa đủ, người đó còn lấy máy chụp ảnh chụp lung tung nhưng vẫn không biết chụp gì, chỉ biết là ánh đèn của máy ảnh cứ nhấp nháy liên tục. Vẫn chưa thỏa mãn, người đó còn lấy 1 cây viết (loại mực lâu phai) vẽ vẽ tô tô lên cái gì đó rồi ngất mặt lên trần nhà cười ha hả (nhưng không thành tiếng đâu nhé). Sau đó người ấy vác những thứ mình vừa chôm được lên vai rồi len lén chuồn ra khỏi phòng, đi đến hành lang thì người ấy bị bắt gặp bởi 1 cô bé

- Chị đi đâu vậy chị Nini? (Cin đứng sau lưng Genie hỏi)

- Áhhhhh (Genie giật mình)

- Chị đi đâu vào đêm khuya thế này vậy ạ? (Cin hỏi lại lần nữa với giọng nghi ngờ)

- Chị định đi ... đi ... ah, chị đi ngắm mặt trời mọc, phải ... phải, đi ngắm mặt trời mọc (Genie bí quá đành nói bừa)

- Hả? Nhắm mặt trời mọc vào 12 giờ khuya hả? Cho em theo với ^ _____ ^ (Cin toe toét miệng cười)

- Không được, ủa mà sao giờ này em ở đây, không đi ngủ đi? (Genie vội từ chối và hỏi)

- Em thức khuya đọc kịch bản cho bộ phim mới của em vào ngày mai, chị đi đâu cho em theo với, không thôi em la lên cho cả nhà thức đó, chị nên nhớ chị Selina ghét nhất là mất giấc ngủ nhé với lại chị ấy mới xuất viện, còn chưa khỏe, bây giờ mà (Cin đe dọa)

- Haizzz Yahhh, thôi được rồi, theo chị nhanh lên (Genie đành chịu thua Cin bởi vì kế hoạch cao cả của mình)

Genie nắm tay Cin dắt ra xe để đi làm kế hoạch của mình, và trước khi đi Genie không quên để lại 1 tờ giấy với vài dòng chữ.

Và thế là có 1 người lớn và 1 đứa bé tay xách nách mang ra xe rồi vọt mất hút trong màn đêm tĩnh mịch, những người còn lại vẫn không hay biết gì mà chìm vào giấc mộng đẹp của riêng mình. Bây giờ để các anh chị ấy ngủ, còn chúng ta theo dõi chị Genie và bé Cin sẽ làm gì nhé.

Hiện giờ là 1 giờ 30 phút sáng, trên con đường XX ở quốc lộ YY, có một chiếc xe đang bon bon trên đường với vận tốc 100 km/h, chiếc xe chạy đến một khu chợ thật là náo nhiệt. Khu chợ này có tên là Overnight Market (khu chợ suốt đêm), chỉ bán từ 6 giờ chiều đến 6 giờ sáng, chợ này bán đủ thứ, từ quần áo đến thức ăn, từ súng đạn đến dao kéo. Những người đến chợ này có đủ các thành phần, những người ngoại quốc, rồi đến người dân bản địa, đều đổ nhau về khu chợ này. Genie thắng gấp và dừng xe ngay cửa chợ, cô cùng Cin mang những món đồ cô đã chôm chĩa được đem đến 1 quầy hàng nhỏ, hai người bắt đầu dọn hàng ra. Genie cầm 1 cái loa mini nhỏ và bắt đầu rao hàng.

- Loa Loa Loa Xin mời tất cả mọi người đến đây xem hàng nào? Những ai yêu thích Calvin Chen, cậu con trai độc nhất của nữ diễn viên nổi tiếng châu Á cùng với ông hoàng ngành điện ảnh thì xin mời đến xem. Có tất cả những vật dụng hàng ngày của anh ta, từ quần dài cho đến quần đùi, từ áo dài đến áo ba lỗ, giày đi chơi đến dép mang trong nhà, và còn có cả những tấm ảnh khi anh ta đang ngủ, ăn, uống và chơi đùa mà kể cả phóng viên chuyên nghiệp cũng không chụp được. Mọi vô ... Mọi vô....

Mọi người như dừng hoạt động khi nghe tiếng rao của Genie. Tất cả những người phụ nữ xung quanh đó liền tức tốc quăng hết những thứ đang cầm trên tay mà lao vào quầy hàng của Genie và Cin. Từ bà già cho tới những cô gái trẻ đều chen lấn tưởng chừng như sắp luôn cái quầy hàng bé nhỏ của Genie

- Ấy ấy, mọi người bình tĩnh ạ, chị cháu nói còn thiếu. Nếu ai mua trên 10 món đồ, sẽ đc tặng miễn phí số điện thoại cầm tay của Calvin. (Cin nhanh trí rao thêm)

- Làm sao chúng tôi tin các cô có phải bị bịp bợm hay không, biết đâu đây không phải là Calvin thật sự (1 cô gái lên tiếng)
- Vậy cô xem đây có phải là Calvin Chen không? (Genie cười nửa miệng giờ 1 tấm hình ra)
- Mà tại sao cô có được mấy tấm này hả? (1 người khác hỏi)
- Chị tôi là người hầu nhà đó, mấy món này là do cậu chủ cho chúng tôi bảo đem bán để kiếm tiền ăn quà vặt, còn hình thì do chúng tôi lên chụp đó mà ^____^ (Cin thao thao bất tuyệt)

Thế là mọi người tin lời nói của Genie và Cin, họ giành nhau mua hết món này đến món kia, ai ai cũng mua hơn 10 món để được số điện thoại của Calvin. Có người còn giành tới nỗi xé toạt cái quần đùi của Calvin luôn, Genie và Cin thì cứ cười hí ha hí hửng mà đếm tiền. Hai người còn đập tay với nhau ra hiệu chiến thắng. Bán hết quần áo giày dép và hình, hai người thẳng tiến đến nhà hàng đánh chén 1 bữa no say, và trời cũng đã sáng, Genie đưa Cin đến trường quay phim còn cô nàng thì tung tăng trên phố vì chưa đến giờ đi học.

21. Chương 21

Sau khi đi dạo tung tăng trên phố vào sáng sớm, Genie đến thẳng trường học, còn các anh chị ở nhà cũng chuẩn bị đến trường thì đột nhiên Calvin la lên như bị người ta giết chết.

- ÁHHHHHHHHHHHHHHHHHH CỨU TÔI VỚI TRỜI OIIII (Calvin la lên làm căn nhà rung chuyển)

Dù là nhà có phòng cách âm vẫn nghe thấy tiếng Calvin la, cả nhà lập tức chạy lên xem có chuyện gì, Jiro nhanh chân chạy lên trước, anh tông cửa vào rồi lập tức ra ngoài che mắt Selina lại, tiếp đến là Chun cũng che mắt Ella lại, Aaron cũng muốn che mắt Hebe nhưng không kịp vì Hebe đã bước vào trong phòng rồi. Cảnh tượng hiện giờ thật sự rất buồn cười, Calvin mặt mày như mèo, những vết vẽ nguệch ngoạc đầy trên mặt, chân thì mang vớ chân thì không, mặc 1 cái quần đùi màu đỏ, đang lấy tay che thân. Jiro và Chun 1 tay bịt miệng cười tay kia che mắt Selina và Ella. Aaron thì bò lẩn ra đất mà cười, anh cười chảy cả nước mắt, Hebe hơi choáng khi nhìn thấy cảnh này nhưng với tính cách lạnh lùng cô đã lấy lại bình tĩnh tuy nhiên mặt Hebe có hơi đỏ 1 chút ^_____. (tội lỗi , tội lỗi quá)

- Cậu làm gì vậy NhoNho, sao mà ăn mặc kì cục vậy, hihi nhìn buồn cười quá hahahahah hô hô hô (Aaron nhí nhố vừa hỏi vừa cười)
- Cậu im ngay cho mình, cậu muốn chết phải không? (Calvin nghiêng răng ken két)
- Thôi nào BuBu, đừng chọc cậu ấy nữa, mà sao cậu không mặc quần áo vào và rửa mặt ra đi (Jiro ra giọng nhưng vẫn cười khúc khích)
- Tớ cũng muốn thay quần áo, muốn rửa mặt, nhưng (Calvin méo máo)
- Quần áo mất hết, loại mực này rửa không ra đúng không? (Hebe nãy giờ mới lên tiếng)
- HẢ???????????? (Selina và Ella đồng thanh)

Tất cả mọi người nhìn xung quanh căn phòng thì quả đúng sự thật, đồ dùng cá nhân của Calvin quả thật không còn 1 món gì, mọi người cứ lo lắng là có trộm, mà trên trộm này biến thái hay sao chỉ trộm mỗi đồ đạc của Calvin.

- Không lẽ là trộm? (Selina hỏi)
- Mình đoán là 1 fan cuồng nhiệt đến từng từng của hần ta (Ella nói và ám chỉ Calvin)
- (Hebe im lặng, cô giấu đi tờ giấy Genie để lại)
- Ủa nhưng mà Genie đâu, và cả Cin, sáng giờ không thấy hai người họ (Chun hỏi)
- Genie đưa Cin đến trường quay rồi, còn bảo là hôm nay cô ấy đến lớp sớm rồi (Hebe đành nói dối)

Sau đó Calvin mượn đỡ quần áo của Chun và Jiro để mặc, bởi vì chiều cao của hai người họ cũng xấp xỉ bằng anh, chỉ mỗi Aaron là thấp hơn nên ko có cho mượn, tuy nhiên Aaron giúp Calvin lau hết những vết vẽ trên mặt.

- Cậu phải cảm ơn Hebe đấy nhé, cô ấy mà không đưa chai nước tẩy của loại mực này thì cậu khỏi ra đường nhé (Aaron nói)
- Gì kì vậy, bọn mình cho mượn quần áo sao không cảm ơn bọn mình mà cậu bảo cậu ấy phải cảm ơn bà chị bằng đá kia hả (Chun và Jiro đồng thanh)
- Ờ thì, thì mình phải ưu tiên phái nữ trước chứ, với lại chúng ta là bạn thân, nói cảm ơn có khách sáo quá không? (Aaron biết mình lỡ lời nên tìm lí do chống chế)
- Thôi được rồi, đừng cãi nhau nữa, mình đang bận bịu nè. (Calvin nổi quạu)
- Mình nghĩ hôm nay cậu ấy không có tâm trí tới lớp đâu (Chun xì xào)
- Bọn mình cũng đoán thế (hai người còn lại gật gù)
- Tên trộm kia, ta, Calvin Chen xin thề, ta sẽ bắt mi trả giá cho hành động điên cuồng của nhà ngươi (Calvin tức tối hét lên)

Cuối cùng thì các anh chị cũng đến trường, duy chỉ có Calvin là ở nhà và gọi người đem đồ đạc đến để thay thế cho những thứ bị mất đi. Khi mấy anh chị bước ra khỏi nhà, mọi người quay đầu lại nhìn thì thấy Calvin đang nắm chặt tay lại mà lẩm bẩm, mấy anh chị che miệng cười khúc khích rồi bước ra ngoài.

Khi vừa đến trường Hebe lập tức đi tìm Genie để nói chuyện, Genie đang ngồi nghe nhạc trong lớp, Hebe bước đến và kêu Genie lên sân thượng. Hebe rất thông minh, sau mọi việc xảy ra như thế, cô ấy đã đoán ra được phần nào rồi, nhưng để cho chắc chắn hơn, cô cần gặp Genie để hỏi rõ mọi chuyện.

- (Hebe im lặng nhìn Genie)
- Haizz, đúng là không thể giấu cậu chuyện gì mà (Genie lắc đầu cười)
- Mình kể cậu nghe nhé (Genie mỉm cười)
- (Hebe không nói gì chỉ gật đầu)
- Từ nhỏ đến lớn, mình đều có tất cả, từ tiền tài đến danh vọng, tình thân và cả tình bạn, duy chỉ có 1 thứ là mình không có, đó là (Genie lấp lửng)
- Tình yêu (Hebe chen ngang)
- Đúng vậy, tuy mình có rất nhiều người theo đuổi, 1 tuần mình có thể quen 7 anh chàng, nhưng mình không tìm được người nào thật sự hợp với mình, sau khi đụng độ anh ấy ở phòng hiệu trưởng, rồi dọn vào ở chung 1 thời gian, mình cảm giác như anh ấy là 1 nửa của mình. Tiếc thay đã có 1 người con gái chiếm lấy trái tim anh ấy rồi. Bebe biết không, khi nhắc lại cô ấy, anh ấy rất dịu dàng, không giống với vẻ mặt tự tin, đào hoa hằng ngày đâu. Có lần mình vô ý đã làm bể cái cốc cô ấy tặng, anh ấy rất giận, còn mắng mình nữa, lúc đó mình đau lắm, như có ngàn mũi kim đâm vào tim mình vậy. Và vừa rồi, anh ấy bệnh, mình rất lo lắng cho anh ấy, nhưng anh ấy lại nói chuyện điện thoại với bạn gái đến sáng nên mới bệnh, mình tức lắm, anh ấy không biết quý trọng bản thân, nên mình (nói đến đây Genie ngược nhìn Hebe)
- Nên cậu mới lấy hết quần áo của anh ta, rồi còn làm nên biết bao nhiêu là chuyện để chọc tức anh ta. Đúng không? (Hebe hỏi)
- Hi hi, cậu đúng là bạn thân của mình (Genie cười)
- Biết làm sao đây, lúc ở nhà anh ta rất giận, cậu lo mà giải quyết đi, lần này vì chuyện tình cảm của cậu, mình mắt nhắm mắt mở cho qua vậy (Hebe thở dài)
- Cảm ơn cậu. Chuông reng rồi, chúng ta vào học thôi (Genie khoác tay Hebe bước đi)

Khi hai người vừa đi khỏi, ở 1 góc khuất trên sân thượng có 1 người con gái bước ra với khuôn mặt cực kì nham hiểm, trên tay cô ấy còn có những tấm ảnh mà Genie đã bán ở chợ tối qua. Cô ta cười nửa miệng và nói

- Genie Zhou, cô đừng tưởng là người giàu có và được 1 tí xinh đẹp thì hay nhé, tôi không cho cô có cơ hội được gần gũi Calvin đâu. (mụ này vô duyên lắm nè)

Sau đó cô ta lấy điện thoại gọi cho ai đó, với giọng hết sức ngọt ngào (giọng quý dữ thì có)

- Anh yêu, em có tin này hay lắm nè (bà này thuộc dạng miệng đường cát bụng dao găm)

- Chuyện gì thế em yêu (chàng trai)

- Thì hình ảnh của anh, quần áo của anh, nói chung mọi thứ của anh bị mất đều

do cô nàng Genie Zhou đem bán hết rồi (cô ta nói với vẻ tội nghiệp)

- Là cô ta thật sao, tại sao chứ, tại sao lại làm thế với Calvin Chen này (thì ra chàng trai đó là Calvin)

Nói rồi Calvin nổi giận và cúp máy. Chiều hôm đó trời mưa rất to, còn có cả sấm sét nữa, Genie về nhà định xin lỗi và trả lại số tiền đã bán được cho Calvin, nhưng anh ấy không nhận và còn to tiếng với Genie. Genie kiểm chế không nổi đã khóc và tát Calvin 1 cái (ôi trời, ông này khóai bị đánh, sis Gen đánh lần này là lần thứ 2 rồi nhé) rồi vụt chạy ra khỏi nhà.

- Đồ ngốc, hằng ngày nói nhiều câu văn chương của Shakespear lắm mà, sao giờ lại trở thành tên ngốc, đầu óc bả đậu vậy hả? (Hebe tức giận) (Sorry fan anh Cal, không cố ý nói anh ấy như thế)

- Tên đàn kia, tại sao làm NiNi khóc hả, có biết là cô ấy rất sợ sấm sét không hả, bây giờ đang mưa đó, chạy ra ngoài rất nguy hiểm cho cô ấy, có biết không hả, tên đàn chết tiệt (Ella toan đánh Calvin)

- Bỏ đi LaLa, giờ chúng ta đi tìm NiNi trước đã, chuyện này từ từ tính sau, hấn ta sẽ không sống nổi để gặp ba mẹ sau khi chúng ta tìm ra NiNi (Selina khuyên Ella đồng thời cảnh cáo Calvin)

Nói xong cả 3 cô gái đều chạy vèo ra ngoài tìm Genie trong cơn mưa to gió lớn. Trong nhà hiện giờ chỉ còn có 4 chàng trai, Calvin thì vừa giận vừa hối lỗi ngồi thừ ra như tượng ở ghế, 3 anh chàng còn lại cũng bực tức thay cho các cô gái

- Cậu quá đáng đó NhoNho (Chun lên tiếng)

- Tuy cô ấy bán đồ đạc của cậu là không đúng, nhưng người ta là con gái, với lại người ta đã nhận lỗi rồi, cậu còn muốn gì nữa, vả lại số tiền bán được có xút mẻ của cậu đồng nào đâu. (Jiro thuyết giáo)

- Tổ bố tay với cậu (Aaron không biết nói gì hơn)

Thuyết giáo xong, 3 anh cũng chạy ra ngoài giúp các cô tìm Genie, nhưng dường như vô vọng, không ai tìm ra Genie cả. Trời mỗi lúc mưa càng thêm nặng hạt, sấm sét càng to hơn, những tiếng gầm liên tục phát ra, những tia sáng của sét không ngừng sáng lên. Genie ngồi co rút bên dưới chiếc cầu trượt trong công viên trò chơi. Cô sợ, vừa sợ vừa đau lòng, mặt Genie trở nên tái nhợt, toàn thân đang run lên bần bật, chợt 1 tiếng gầm nổ lên làm Genie phát hoảng và ngất đi. Lúc ngất đi, trong tiềm thức của Genie thấy 1 người con trai đang bế mình chạy đi trong cơn mưa gió, Genie mơ hồ đó là Calvin, nhưng vì quá mệt mỏi, cô đã ngất đi.

22. Chương 22

Lúc ngất đi, trong tiềm thức của Genie thấy 1 người con trai đang bế mình chạy đi trong cơn mưa gió, Genie mơ hồ đó là Calvin, nhưng vì quá mệt mỏi, cô đã ngất đi.

Thật không như mong muốn của Genie, người bế cô trong cơn mưa không phải là Calvin, mà là Jin, người em trai luôn quan tâm chăm sóc cho cô mặc dù không phải em ruột. Jin bế Genie chạy mà lòng anh đau như cắt, thật ra trong lòng Jin thì 4 người chị là nhất, từ bé 5 người chơi chung với nhau, Jin được các chị quan tâm chăm sóc còn hơn cả ba mẹ, bởi vì ba mẹ có bao giờ ở cạnh họ đâu, suốt ngày chỉ đi công tác xa mà thôi. Jin đưa Genie về nhà, vừa đau lòng, vừa tức giận khi Calvin lại đối xử với Genie như thế. Jin quyết định phải cho Calvin 1 bài học.

Về đến trước cửa nhà, Jin đá tung cánh cửa và bé Genie lên phòng, cùng lúc đó các anh chị cũng đã trở về. Mọi người ai nấy đều lo lắng. Cả 3 cô gái đều chăm sóc cho Genie, bởi vì hiện giờ Genie đang sốt rất cao, mặt mày tái nhợt, trông thật tội nghiệp. Jin quay sang đánh cho Calvin 1 cú vào bụng làm Calvin đau điếng chạng vạng té xuống.

- Tên ngốc kia, lần đầu tiên gặp anh, thấy anh làm bầm khi tôi và NiNi thân mật, tôi cứ tưởng anh yêu cô ấy, nhưng không ngờ Bốp (Jin vừa nói vừa đánh tới tấp vào Calvin)

- Hôm nay tôi sẽ cho anh cảm nhận sự đau đớn giống như NiNi (thêm 1 cú đấm vào mặt)

- Đồ ngu ngốc (lại 1 cú đá vào bụng)

Cứ 1 câu nói, Jin lại đánh Calvin 1 cái. Calvin chỉ giơ tay lên chống đỡ nhưng

không đánh trả. Cả 3 anh kia cũng nhảy vào can ngăn nhưng Calvin không cho, có lẽ vì anh đang tự dằn vặt mình, nên cứ để mặc cho Jin đánh. Thấy mọi người cứ làm ồn mà không giúp được gì, Hebe tức giận và đánh cho mọi người 1 trận. Trong tất cả 5 anh chàng, chỉ có Calvin và Chun là không biết Hebe có võ, nên rất ngạc nhiên, lần đầu tiên mấy anh thấy Hebe tức giận nhưng chưa kịp hoàn hồn thì mấy anh đã bị Hebe đá bay ra khỏi phòng rồi.

Hiện giờ thì Nana và GuiGui cũng sang giúp đỡ, các cô gái thay phiên nhau chăm sóc cho Genie, để mặc cho mấy tên con trai ở ngoài đang đánh nhau quyết liệt. Jin nói

- Calvin Chen, tôi thách đấu với anh, nhưng không đánh bây giờ, sau khi NiNi tỉnh dậy, tôi và anh sẽ đánh nhau xem ai xứng đáng với NiNi.

- O .. tôi (Calvin thoáng ngạc nhiên)

- Anh không cần nói nữa, tôi sẽ không bỏ qua cho anh đâu. Nếu tôi thắng thì anh phải xin lỗi và tuyệt đối từ nay không được làm gì tổn hại đến NiNi nữa. (Jin cương quyết)

- (Calvin lắng nghe)

- Còn nếu như tôi thua, tùy anh xử lý (sao giống phim kiếm hiệp vậy trời) (giang hồ quá)

- Được, tôi chấp nhận lời thách đấu của cậu (Calvin suy nghĩ 1 hồi cũng chấp nhận)

Jin thách đấu với Calvin, tuy Calvin đang tự hối hận nhưng với cương vị là hội trưởng hội kiếm đạo, khi người nào thách đấu thì anh đều chấp nhận. Thật ra thì trong thâm tâm, Calvin không muốn thua để mất Genie. Mọi người đều biết Calvin là người giỏi về môn kiếm nhưng mọi người không biết rằng mấy loại võ khác anh cũng thông thạo, còn Jin thì từ nhỏ đã được học hết tất cả các môn võ, và còn phải thường xuyên làm bao cát cho Hebe luyện võ. Cả hai chàng trai đều ngang tài ngang sức.

- Jin, sao lại lấy NiNi ra làm vật thách đấu (Hebe từ trong phòng bước ra)

- Bebe, xin lỗi nhé, sau sự việc này thì Bebe muốn sao Jin cũng chịu (Jin nói)

- Jin Jin ... (Hebe gọi to)

Nói xong Jin quay lưng bước ra khỏi nhà, để mặc cho Hebe kêu gọi cỡ nào. Sau khi Jin đi khỏi thì Calvin cũng đi lên xe đi mất biệt. Sau hôm đó thì chả ai gặp được Jin hay Calvin, gọi điện thoại bao nhiêu lần cũng không chịu bắt máy.

— 3 hôm sau —

Hôm nay thời tiết thật tốt, trời trong xanh không một gợn mây, chim chóc hót vang, ánh mặt trời chiếu rọi qua khung cửa sổ len lỏi vào căn phòng bé nhỏ xinh xinh mà Genie đang nằm (tòan hình ảnh về tiền bạc với gái đẹp, thể mà bé nhỏ xinh xinh). Genie choàng tỉnh dậy thì thấy Selina đang ôm con gấu nhồi bông Ella ngủ trên ghế sofa, còn Nana và GuiGui thì ôm lấy chân nhau mà ngủ, Genie khẽ mỉm cười khi những người bạn của mình ngủ trông như những thiên thần.

- Họ đã mệt quá rồi, còn cậu thì sao, đã khỏe hơn chưa? (Hebe mở cửa bước vào)

- Uhm, mình khỏe rồi, xin lỗi đã làm các cậu lo lắng, mà họ mệt hết, còn cậu không mệt hả? (Genie cười và hỏi)
- Cốc (tiếng cốc đầu)
- Sao cậu hỏi câu ngốc nghếch thế? (Ella)
- Bebe chăm sóc cậu nhiều nhất đấy. (GuiGui)
- Trong 5 đứa bọn mình, cậu ấy là mệt nhất đó. (Nana)
- Thôi nào, cậu ấy mới khỏe thôi, các cậu đừng ăn hiếp cậu ấy mà. (Selina)
- Huhuhu, Bebe, Ella đánh mình kìa (Genie giả trò mè nheo)
- Thôi nào, không giận nữa, tuy mình mệt, nhưng (Hebe đang nói chột ngừng lại)
- Chuyện gì thế? (Genie hỏi)

Không khí trong phòng chột chùn xuống, ai nấy cũng đều im lặng đưa mắt nhìn nhau, Genie thì ngạc nhiên nhìn sang Ella, Ella đưa mắt nhìn Selina, Selina rụt rè nhìn Nana, Nana liếc sang GuiGui như muốn nói gì đó, còn GuiGui lại như muốn cầu cứu Hebe. Genie càng bức tức khi mọi người có ý giấu cô việc gì đó.

- Thôi nào mọi người, nói mình nghe có chuyện gì, không nói mình sẽ giận đó nha. (Genie phụng phịu)
- Jin.... (Hebe đang nói thì)
- Thách (tới lượt GuiGui)
- Đấu (Selina)
- Với (Nana)
- Calvin (Ella)

Hebe đưa mắt viên đạn nhìn 4 cô nàng vừa nhảy vô hòng mình.

- Các cậu giỏi nhỉ (Hebe)
- Hihi (4 cô cười trừ)

Sau đó 5 người kể cho Genie nghe tất cả mọi việc. Genie hoảng hốt không nói nên lời, tuy biết rằng Calvin làm mình đau lòng, nhưng Genie vẫn lo lắng cho anh ấy, cô vẫn chưa biết rằng ngoài việc giỏi đánh kiếm, Calvin cũng giỏi các môn võ khác. Còn Jin thì khác, cùng nhau lớn lên nên Genie biết rất rõ về Jin, cô lo lắng rằng Jin sẽ làm Calvin bị thương. Hiện giờ trong trái tim Genie thì hình bóng của Calvin đã chiếm 1 vị trí rất quan trọng, nhưng biết làm sao khi họ đã quyết định đánh nhau.

Chiều ngày hôm đó Calvin bước vào nhà với bộ quần áo tả tơi, tơi bởi hoa lá. Quần thì ống cao ống thấp, áo thì chỉ còn mỗi cái cổ, tóc tai thì dựng đứng rối rùi, mặt mày tèm nhem, nói tóm lại trông cứ như người rừng mới ra thành thị. Mọi người hốt hoảng khi nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Selina yếu bóng vía té xũ, may mà có Jiro đỡ kịp, Chun thì chạy núp sau lưng Ella, Aaron hét toáng lên bên lỗ tai Hebe, thì bị cô nàng tát cho 1 phát, Danson, Nana, WangZi và GuiGui thì ôm nhau cứng ngắt. Chỉ còn mỗi Genie đang đứng đó há hốc mồm miệng, chưa kịp hỏi gì thì 1 người nữa bước vào nhà, người này cũng không thua gì Calvin, người đó chính là Jin. Tuy nhiên Jin quần áo thì con lành lặn, mỗi tội dính đầy máu, mắt thì bầm, môi thì chảy máu, tay thì sưng, đầu tóc rồi bù xù, nhìn cứ như con ma. Hai người vừa bước vào nhà thì té xũ cái rầm

— 2 tiếng sau —

Calvin và Jin từ từ tỉnh dậy, hai người ngồi dậy thì thấy mình đã được băng bó và thay áo quần sạch sẽ, nhưng dường như hai người cảm nhận được sát khí đang vây quanh mình.

- Jin, nói, 3 hôm nay, trốn ở đâu (Hebe/Selina/Ella/GuiGui/WangZi nghiêng răng ken két)
- Calvin, nói mau, 3 hôm rồi cậu chui ở xó nào (Aaron/Jiro/Chun gờ nểm đăm lên)

- NÓI MAUUUUU (8 anh chị đồng thanh)
 - Jin lên rừng đánh với khỉ/Mình lên rừng đấu với gấu (Jin/Calvin đồng thanh)
- Nói rồi họ giơ mắt nhìn nhau, 8 anh chị thì tức đến sôi máu
- Hèn gì suốt mấy hôm trên rừng, tôi nghe khỉ nó la chí chỏe, hóa ra là cậu (Calvin nói)
 - Ồ, tui thì nghe gấu nó rú ầm trời, thì ra là anh (Jin đáp lời)
 - Anh đập được mấy con gấu (Jin hỏi tiếp)
 - Được có 37 con hà, thế còn cậu (Calvin trả lời rồi hỏi lại)
 - Tui thì được có 3 con khỉ đực và 43 con khỉ cái (Jin đáp) (bó tay, còn phân biệt được giới tính nữa chứ)
 - Hai người hay nhỉ, cả nhà lo lắng muốn điên luôn, hay người còn bình tĩnh để kể sự tích của mình hả? (8 anh chị bẻ tay rắc rắc)
 - Tiêu đời mình rồi (Jin và Calvin lại đồng thanh)
- Nói rồi mấy anh chị hết cốc đầu, lại nhéo tai, rồi xông vào tra tấn hai người như thể trả thù cho 3 ngày lo lắng đến mất ăn mất ngủ. Danson, và Nana ngồi đó vừa cắn hạt dưa vừa xem tuồng, lâu lâu Nana quay qua đút hạt dưa cho Danson nữa. Chỉ có Genie là im lặng từ đầu tới cuối, Genie đập bàn cái rầm rồi bỏ ra khỏi phòng. Mọi người nhìn nhau rồi khẽ thở dài, chỉ có hai người kia vẫn chưa biết gì.
- Chuyện gì mà Jin và Calvin vẫn chưa biết? Giờ Genie đã tỉnh, liệu họ có còn giữ lời hứa cho cuộc thách đấu? Chờ chap sau nha.
- Chú ý : Bởi vì hiện giờ trong fic có Nana Lin, và biệt danh của Selina cũng là Nana, nên mong các bạn chú ý 1 chút để khỏi nhầm lẫn nhân vật nhé.

23. Chương 23

Genie ngồi bên cửa sổ ngắm sao trời, những ngôi sao lấp lánh kia như soi sáng cả một vùng không gian, nhưng với Genie thì vẫn là một màu đen u tối. Genie vẫn luôn nghĩ rằng sẽ không yêu ai và không muốn yêu để không phải đau khổ như Hebe, thật không may là Genie đã vướng vào bấy tình rồi. Khóc một mình trong đêm tối, những cơn gió thoảng qua, cuốn theo nước mắt của Genie bay đi.

- Yêu cũng có tội sao, chúa ơi, con phải làm sao đây? Xin người hãy giúp con. (Genie chấp tay nguyện cầu)
- Thật ra thì tình yêu không có tội, người có tội chính là những người không trân quý tình yêu. (Jin lên tiếng)
- Jin... (Genie thoáng ngạc nhiên)
- NiNi yêu Calvin đúng không? Nếu yêu sao không bày tỏ, NiNi là người cứng rắn lắm mà (Jin khuyên)
- NiNi không muốn bày tỏ, vì trong tim anh ấy không có chỗ cho NiNi. Jin biết không? Lúc kể về người bạn gái cũ, anh ấy dịu dàng lắm. (Genie nói nhưng lòng đau như cắt)
- Thôi ngủ sớm đi, đừng nghĩ ngợi nhiều, NiNi mới hết bệnh đó (Jin xoa đầu Genie)
- Này nhóc, bé hơn tôi đấy nhé, đừng làm giọng người lớn nhá (Genie phụng phịu)
- Hihi, sorry my lovely sister (hihi xin lỗi chị gái dễ thương của em) (Jin nói bằng tiếng anh)
- Jin cũng nghĩ sớm nhé, người đầy vết thương kìa (Genie nói)

Nói chuyện với Genie xong, Jin cũng về nhà mà ngủ, tối đó Genie và Calvin tuy ngủ chung một phòng như hồi trước, nhưng căn phòng im lặng đến đáng sợ, không ai nói ai dù chỉ một lời. Màn đêm dần dần buông xuống như nuốt chửng mọi vật vào bóng tối, trong căn phòng tối có 2 trái tim 2 con người đang thổn thức vì đối phương nhưng chẳng ai bày tỏ cùng ai, để mọi chuyện rồi lại thêm rối.

Sáng hôm sau khi Genie thức dậy thì Calvin đã đi đâu mất rồi, khẽ thở dài Genie bước xuống phòng ăn thì thấy mọi người đã ở đây từ bao giờ, Chun vẫn như mọi ngày, luôn đeo bám Ella, Jiro và Selina rất hạnh phúc, Jiro cứ luôn miệng nhắc nhở Selina là phải cẩn thận, nhưng không hiểu sao bệnh hậu đậu của cậu ấy vẫn chưa khỏi. Hebe thì vẫn lạnh như ngày nào, Aaron thì nhí nhố không chịu được, cậu ấy cứ hợp với Cin chọc phá Hebe. Không khí buổi sáng được ở cạnh mọi người sao mà ấm áp quá.

- Có lẽ mình nên đi xa một thời gian (Genie vừa ăn vừa nói)

Sau câu nói của Genie, tất cả mọi người dừng hoạt động và

- NiNi, cậu đừng suy nghĩ bậy bạ mà đi tự tử nhé, đừng bỏ bọn mình cô đơn (Ella bay vào ôm chân bên trái)

- Huhu NiNi ơi, dù giận tên gốc Calvin ấy cậu cũng đừng bỏ bọn tớ mà, cậu chết sớm thế thì ai sẽ đi shopping với mình đây (Selina bay vào ôm chân phải khóc òa)

- Genie à, cậu đừng suy nghĩ vớ vẩn mà (Aaron chấp tay mắt cún con)

- Ăn nói cẩn thận đi, cậu làm Nana của tôi khóc òa rồi kìa (Jiro đau lòng cho Selina)

- Cậu chết nhớ để tiền lại cho tôi nhá (Chun)

Sau câu nói vô duyên của Chun thì anh bị Ella đá văng dính vách tường, còn Selina thì nhằm lỗ tai Chun mà hét, làm cho Chun đi chân nọ đá chân kia, sao trắng bay đầy đầu. Hebe chỉ còn biết lắc đầu trước những tưởng tượng quá đáng của bạn mình.

- Cin à, em ăn nhanh chị đưa em tới trường (Hebe nói rồi bước đi)

- Be..... (Genie)

- Đi đâu mình bốc vé cho (Hebe nháy mắt nhìn Genie)

- Không cần đâu, mình tự lo liệu được mà, cảm ơn cậu (Genie cười đáp)

Mấy anh chị đi đến trường với tâm trạng khác nhau, Genie thì buồn sâu thẳm, Hebe im lặng lái xe, Jiro thì cứ mãi dỗ dành cô nàng mít ướt Selina, Chun xin lỗi Ella bằng cách đưa nào là bánh trái cho cô, còn Aaron thì vừa ăn bimbim vừa ngắm Hebe.

Buổi học hôm nay cũng như mọi ngày, đều trôi qua trong những giây phút chán nản đối với Genie. Genie đang gục đầu xuống bàn thì Ella hồng hộc như tên lửa vào lời Genie chạy như bay ra khỏi lớp làm cho mọi người hết sức ngạc nhiên, mọi người chưa hết ngạc nhiên này thì lại có tiếp ngạc nhiên khác, mấy anh chị chạy như bay ra khỏi lớp, bảy người lên xe phóng vèo đi để lại ông giám thị đầu hói ngơ ngác.

- Chuyện ... chuyện gì ... vậy? (Genie thở hổn hển hỏi)

- Xảy ra chuyện rồi (Hebe nói rồi phóng xe đi chưa kịp để Genie và Aaron thắt dây an toàn)

Ngay tại cánh đồng gần bờ sông, có hai anh chàng đang đánh nhau bằng những đòn thế của nhu đạo, karate, teakondo, thậm chí còn có cả kiếm đạo. Một trong hai người đang bị thương rất nặng, nhưng vẫn chưa gục ngã, người còn lại lên tiếng.

- Chịu thua đi, anh đã mệt lắm rồi

- Cậu hãy lo cho cậu đi, cậu cũng đâu hơn gì tôi

- Hừ, anh là người thứ hai làm tôi ra nông nổi này đó. Anh mạnh lắm, Calvin

Chen

- Oh, vậy sao, vinh hạnh cho tôi quá. Jin (hiện giờ vẫn chưa biết Jin là em của Hebe)

Thì ra là Calvin và Jin đang đánh nhau, cứ mỗi một câu nói, họ lại lao vào đánh đối phương, người này đá thì người kia lại đấm. Khoảng mười phút sau, Genie và mọi người cũng tới nơi, lúc này thì phần thắng thuộc về Jin, Jin đang định dứt điểm bằng cú đấm của mình thì...

- DỪNG LẠI (Genie hét lên)

.....

Không gian im lặng bao trùm nơi đây, thời gian như ngừng trôi, ai nấy đều há hốc mồm miệng mà lo lắng. Calvin đang nằm đó bất tỉnh nhân sự, Jin đã thắng, cú đấm cuối cùng của anh dường như đã làm Calvin ngất xỉu. Genie ôm Calvin vào lòng mà khóc nức nở

- Huhuhuh, Calvin ơi, anh tỉnh lại đi, đừng bỏ em, em vẫn chưa nói với anh tình cảm của em mà. Anh tỉnh lại đi, đừng giỡn nữa, anh rất mạnh mà đúng không? Công tử đào hoa như anh, không thể vì cuộc đấu vô nghĩa này mà bỏ cuộc đâu. Làm ơn đi, tỉnh lại đi. Calvin Chen, anh có nghe em gọi không, tỉnh lạiiiii (Genie gào thét)

- Anh ta thua rồi, NiNi không yêu anh ta thì việc gì phải khóc vì anh ta chứ (Jin hét)

- NiNi yêu anh ấy, yêu anh ấy đó. Genie Zhou này yêu Calvin Chen. (Genie hét lên trong nước mắt)

Tất cả mọi người xung quanh đều ngạc nhiên, trừ Jin, và Hebe. Genie ôm Calvin vào lòng mà khóc. Mọi người ai nấy đều lo lắng, còn Jin thì lăn ra cười như chưa từng được cười.

- Hahahah, hihhihi, hahaha, ôi tức cười quá đi thôi. (Ặc, giọng cười ghê quá)

- Tên nhóc con kia, đánh NhoNho ra nông nổi này mà còn cười được sao (Jiro nóng giận toan đánh Jin)

- Rầm.... (Jiro bị Hebe quật ngã)

- Ngoài tôi ra, không ai được động đến Jin (Hebe nhìn với ánh mắt đáng sợ)

- Calvin Chen, ngồi dậy được rồi đó, NiNi đã khóc hết nước mắt vì anh rồi, có cần giả bộ lâu đến thế không (Jin nói)

Sau câu nói của Jin, Calvin ngồi dậy nở nụ cười sunshine như mọi ngày. Mọi người dường như vẫn chưa hiểu, trừ Hebe (bà này sao mà thông minh vậy trời).

- Một lát tớ giải thích, giờ phải đưa hai tên ngốc này đi bằng bó đã (Hebe nói)

Về đến nhà, Genie băng bó cho Calvin, Hebe giúp Jin, nhưng Genie nhẹ tay với Calvin bao nhiêu, thì bên này Jin lại la thét thanh như bị ai chọc tiết bấy nhiêu. Sau khi băng bó xong, mọi người trong nhà ngồi hăm he hai chàng anh hùng và chờ Hebe giải thích.

- Uhm để mình giải thích cho các cậu hiểu, thứ nhất, Jin thách đấu Calvin chỉ vì cậu ấy muốn Calvin hiểu được nỗi đau mất Genie là thế nào, và muốn Genie hiểu rằng khi yêu phải mạnh dạn đối đầu chứ đừng rụt rè. Thứ hai, hai người họ đánh nhau lúc đầu là thật, và cú đấm cuối cùng của Jin là giả, Calvin giả chết để Genie nói rõ tâm tư. Mình giải thích xong rồi, NiNi, cậu có thể xử lý Calvin theo ý cậu. Còn Jiro, xin lỗi hồi nãy đánh cậu nhé, bởi vì không một ai có thể đánh Jin ngoài tôi.

- Xí xí, mình vẫn chưa hiểu, là ai nhắn tin cho cậu bảo là họ đánh nhau vậy Bebe? (Selina hỏi)

- À, đó là Cin, con bé đang quay phim ở gần đó, nó ngồi nhìn hai người đánh nhau chừng nửa tiếng thì nó mới gọi điện báo cho mình biết. Nhóc ấy còn nói thêm là rất tiếc khi không nhìn rõ mặt Jin, và rất bức xúc khi bạn quay phim mà không về nhà được. (Hebe hồn nhiên trả lời)

- Mình muốn hỏi thêm : Sau sự việc vừa rồi, cậu sẽ xử lý Jin thế nào? (Hebe đã quên mà Ella lại hỏi)

- Lala

Jin hốt hoảng bay vào bịt miệng Ella, nhưng đã quá muộn, Hebe và mọi người đều đã nghe, mọi người đổ dồn ánh mắt về phía Hebe, rồi chuyển sang Jin. Hebe thì như núi lửa phun trào, sát khí tỏa ra ngùn ngụt với nụ cười thiết là “hiền dụ” với Jin, còn Jin thì đang run lên bần bật như con cây sậy, mặt mày tái mét, miệng lắp bắp

- Hihi, Bebe yêu dấu, tha cho Jin, Jin xin chừa, không dám nữa đâu (Jin van nài)

- Uhm, thật Be cũng ko muốn phạt Jin đâu (Hebe lấp lửng)
 - Thật sao (Jin mừng tưởng Hebe tha cho mình)
 - Nhưng Jin đã làm mọi người và Be lo lắng suốt 3 ngày nè, lại giở trò sau lưng mọi người nè, lại còn đánh nhau cho thân thể phải băng bó như xác ướp nè (Hebe làm nguyên một liên khúc “nè”)
 - “Tiêu đời mình rồi” (Jin nghĩ)
 - Ummm, nhưng hôm nay không có tâm trạng phạt Jin, để sau này rồi nói (Hebe hù dọa xong rồi lại phán câu cuối cùng làm mọi người lặn đùng ra xối)
- Hôm đó mọi người cùng nhau ăn tối thật vui vẻ và hạnh phúc. Jin cũng đã được giới thiệu với các chàng trai là em trai của Hebe, mấy anh tỏ phào nhẹ nhõm vì biết Jin chỉ là em trai của 4 nàng. Jin rất thích ăn, phung phí, nhiều chuyện, và xem phim hoạt hình, thế nên nhập bọn với 4 chàng trai rất nhanh, họ cứ như anh em một nhà vậy (heheh cái này do T.G sắp đặt nhà lại)
- Trong lúc các cô gái đang bận dọn dẹp và chuẩn bị trái cây tráng miệng thì 5 chàng trai ngồi xì xầm to nhỏ với nhau
- Jin này, làm sao mà ai cũng sợ bà chị mặt lạnh hết vậy (Chun hỏi)
 - Bà chị mặt lạnh ??? (Jin thắc mắc)
 - Thì là chị cậu đó, Hebe Tian (Jiro giải thích)
 - Hihi, hóa ra thế, không ngờ mấy anh gan thật, dám gọi Be bằng biệt danh đó. (Jin cười nắc nẻ)
 - Thôi đừng vòng vo, nói nhanh đi (4 anh đồng thanh)
 - Okay, để kể cho nghe nè: Be rất dịu dàng và hiền, nhưng đừng dại mà chọc vào chị ấy. Em còn nhớ lúc em 15 tuổi, các chị ấy 17 tuổi, bọn em đùa giỡn trong phòng Be làm lộn xộn tùm lum, đã thế còn làm gãy cái giường của Be, Be không nói gì, làm bọn này tưởng Be không biết nên chuồn trong im lặng. Thế nhưng qua ngày hôm sau, Be đã xử lý bọn này trong vòng 10 phút, sau 10 phút, Ella thì nằm vắt vẹo trên sofa với con mắt bầm đen, Genie thì bị băng keo dán đầy người nằm yên bất động, Selina thì bị vẽ đầy lên mặt với 1 chữ “xấu”, khóc quá trời quá đất luôn. Hic hic còn em mới khổ hơn, làm em trai nên bị xử nặng nhất, bị Be trói chặt treo ngược cẳng gối lên trời, còn để 1 cây nến bảo là chờ khi nào dây đứt thì mới tha. (Jin méo máo kể mà không có giọt nước mắt nào hết)
 - Trời, ghê quá, 10 phút mà dẹp loạn được 3 bà chằn sao??? (Jiro vuốt ngực hỏi)
 - Còn nữa mà, 2 năm trước, vì cãi lời Be mà đi đánh nhau, bị thương mà còn bướng bỉnh, Be tức quá đưa sang hàn quốc ở trên núi với ông cậu, mới về được 3 tháng nay nè. (Jin tiếp tục sự tích anh hùng bị Be hành hạ của mình)
 - Vậy Hebe có võ hả (Calvin hỏi câu cực ngố)
 - Uhm, tam đẳng huyền đai Karate, nhị đẳng huyền đai Teakwondo, quán quân cuộc thi Nhu Đạo nữ lúc học cấp 3, Be cũng có học về kiếm đạo ... (Jin ngồi kể mà mấy anh kia mặt cắt không còn giọt máu)
 - Bị cô ấy đá bay ra cửa sổ 2 lần, may mà chưa chết. (Aaron lẩm bẩm)
- Mấy anh chàng cứ ngồi đó mà nói chuyện với nhau cho đến khi mấy chị gọi xuống anh tráng miệng mới chịu ngừng, (ôi con trai gì mà ông tám quá)
- “Hebe đã bớt lạnh lùng, nói chuyện nhiều hơn và đôi khi cũng mỉm cười trước mặt mọi người. Jiro thì rất biết cách chăm sóc Selina, cô nàng hậu đậu. Chun và Ella tuy vẫn cãi nhau nhưng dạo gần đây Ella đã không đánh Chun nữa, đôi khi lại rủ Chun cùng ăn. Còn cặp đôi Calvin và Genie bây giờ đang rất hạnh phúc sau bao nhiêu là buồn phiền. Còn tôi, tôi phải cố gắng hơn nữa, để trái tim của Hebe đón nhận tôi.” (suy nghĩ của Aaron)
- Đang suy nghĩ thì đột nhiên Aaron la lên
- Aaaaaaaa

- Diên à (mọi người đồng thanh trừ Hebe)
- Mai là sinh nhật chị gái mình, các cậu nhớ tới nhé (Aaron cười nói)
- Ummm (mọi người gật đầu)

Thế rồi họ tiếp tục những câu chuyện vui, những cử chỉ thân mật của CaGe và

JiSel bị đem ra trêu đùa,

Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo ở bữa tiệc sinh nhật

24. Chương 24

Sau khi chào hỏi xong thì Beatrice cùng bà Yan bước lên bục sân khấu nói đôi lời giới thiệu và cảm ơn mọi người đã đến dự tiệc, và tuyên bố việc quan trọng với tất cả mọi người.

- Xin cảm ơn tất cả quý vị đã đến đây dự tiệc sinh nhật của con gái tôi, và không những đây là bữa tiệc sinh nhật bình thường, mà còn là lễ đính hôn của con gái tôi với đại thiếu gia nhà họ Ren. (bà Yan)

Cùng lúc đó từ ngoài một chàng trai trong bộ texudo màu trắng, trên tay là đóa hoa hồng thật to và đẹp, chàng bước đến đứng bên cạnh Beatrice và tặng hoa cho cô.

Vic Ren: Cậu cả nhà họ Ren, anh trai Selina, hiền lành, tốt bụng, yêu thương gia đình, đặc biệt là Selina.

Khung cảnh hiện giờ rất lãng mạn, ai nấy đều vỗ tay chúc mừng, và cũng có vài người tiếc hùi hụi, vì mất đi hai mối làm sui rất tốt. Còn về phần mấy anh chị thì cứ há hốc mồm miệng mà ngạc nhiên

- HẢ..... (mấy anh chị ngạc nhiên)
 - Mọi người ngạc nhiên thì không nói làm gì, sao cả anh chị cũng ngạc nhiên là sao? (Cin hỏi)
 - Phải đấy, một bên là chị cậu, còn một bên là anh cậu, tại sao hai người lại ngạc nhiên (mấy người kia đồng thanh)
 - Mình không biết, anh Vic và mình không gặp nhau 3 năm rồi. (Selina bực tức khi mình chẳng biết gì)
 - Còn chị hai của mình cũng đâu có nói gì với mình đâu, cả má mi nữa (Aaron cũng khó chịu không kém)
- Sau phần vừa rồi thì hiện giờ mấy anh chị của chúng ta người cười, người nhăn nhó, người khó chịu. Vic và Beatrice khoát tay nhau bước đến chỗ mấy anh chị đang trò chuyện
- Hello mọi người, đặc biệt là em gái của anh, 3 năm mấy không gặp, nhìn xinh ra phết nhỉ. (Vic cười tươi nói)
 - Vâng, hi anh trai đáng ghét, chuyện quan trọng mà giấu, thế mà bảo thương em gái nhất (Selina chun mũi giận dỗi)
 - Thôi mà, bọn này chỉ muốn cho các em một sự bất ngờ thôi (Beatrice đang vuốt giận Aaron)
 - Yeah yeah, bất ngờ ghê (Aaron nói như kiểu “chị đâu có coi em là em trai đâu”)
 - Hihihhi (mọi người cười trước sự trẻ con của hai người ấy)
 - Các người dám cười tôi (Selina hét lên)
 - Ghét các người (Aaron giận dỗi bỏ đi)

Sau khi hai người bỏ đi, thì anh Vic, chị Beatrice lại đeo bám mấy anh chị kia khóc bù lu bù loa (nước mắt cá sấu), thế là mấy anh chị kia phải vác xác đi nắn nỉ hai anh chị trẻ con nhất nhóm. Hebe biết Selina rất dễ dụ, nên đã bày cách cho Jiro và mấy người kia, còn anh chàng trẻ con hơn cả Selina thì Hebe đành phải ra tay với tuyệt chiêu của riêng cô (tuyệt chiêu gì thì Hebe cấm em nói ă, nếu không chị ấy đẹp loạn em còn ghê hơn là đẹp loạn Jin)

Selina nổi giận chạy ra ngồi trên chiếc xích đu ngoài vườn, Jiro và mấy người kia tò tò sau lưng nhưng chẳng ai dám đến gần, bởi vì Selina đang chờ có một ai đó đến để tẩy nước mắt của cô có sức mà tuôn trào (mỗi lần Sel khóc, ai mà không sợ). Selina cứ giậm chân xuống đất, nhưng chẳng may chân này giậm chân kia >”

- Ui daaaaaa (vài giọt nước mắt rơi) (ôi sis hậu đậu đến thế là cùng)

Jiro đứng nép một bên góc, thấy Selina giậm trúng chân và nhăn mặt hét lên, vì đau xót cho Selina, đã quên bống đi cái cách dỗ ngọt của Hebe dạy cho, chạy ào ra lo lắng cho cô nàng mít ướt của mình.

- NaNa, em có sao không, tại sao không chịu cẩn thận chứ, cứ không có anh nhắc nhở là lại làm chân tay bị đau hà, có đau lắm không, đưa đây anh xem nào (Jiro đưa chân Selina lên xem và tuôn ra 1 tràn)

- RoRo, hic hic huhuhuhuhuhu (vừa gọi tên Jiro, Selina vừa khóc thật to)

Mấy anh chị ở đằng này chỉ biết ôm đầu rên rĩ

- Ôi, cặp đôi rắc rối, vỡ hết cả kế hoạch rồi

Còn bên đây, Jiro cứ lúng ta lúng túng khi Selina cứ khóc mãi, anh chàng đành phải

- yu cao ce ce, ba hai wu, mang mang

you wei jia ren, zai shui yi fang

yu cao qi qi, ba hai wu, bi li

you wei jia ren, kao shui er qu

wo yuan ni liu er shang, yi wei zai ta shen pang

wu nai qian you xian tai, dao lu yong yuan you hou chang

wo yuan shun liu er xia, zhao xun ta de fang xiang

que jian yi xi fang fu, ta zai shui de zhong yang

yu cao qi qi, ba hai wu, bi li

you wei jia ren, kao shui er qu

wo yuan ni liu er shang, yi wei zai ta shen pang

wu nai qian you xian tai, dao lu yong yuan you hou chang

wo yuan shun liu er xia, zhao xun ta de fang xiang

que jian yi xi fang fu, ta zai shui de zhong yang

wo (wo) yuan ni liu er shang (er shang), yi ta qin yan xi yu

wu nai qian you xian tai, dao lu qu zhe bu hu yi

wo yuan shun liu er xia, zhao xun ta de zhong ji

que jian fang fu yi xi, ta zai shui zhong zhu li

(P.S: đây là bài Trên Mặt Nước của DaDong solo)

Jiro vừa hát xong thì lại càng hốt hoảng khi Selina cứ nhìn anh không chớp mắt, miệng còn há to hết cỡ, làm cho Jiro tưởng Selina bị ngộ độc âm nhạc, anh lay lay người cô

- Này NaNa, em không sao đấy chứ, em có sao không, trúng gió hả, có cần đi bác sĩ không, hay là vết thương lần trước bị đau, sao rồi lên tiếng đi, đừng làm anh sợ mà, hic hic (Jiro sợ quá muốn khóc luôn rồi)

- Woww, Xiao Dong (Tiểu Đông, nick name chỉ 1 mình Selina được gọi) em không ngờ anh hát hay quá, ôi truyền cảm quá, lời bài hát thật là tuyệt, ôi em yêu anh nhất, Xiao Dong (Selina nhảy cẫng lên ôm chặt lấy Jiro)

- Hihi, đương nhiên rồi, anh là ai chứ, anh chính là Hoa Hỏa Sơn, Thủy Liên
 - Động, Mỹ Hầu Vương, Tề Thiên Đại Thánh, Tôn Ngộ Không (Jiro tự tin nói to)
 - Hả???? (Selina ngạc nhiên và cười ra nước mắt)
 - Uả, lộn rồi..... (Jiro giật mình nói)
 - Hihihi, thôi được rồi, chúng mình vào trong đi, mọi người đang đợi kìa (Selina khoác tay Jiro)
 - Thế em hết dỗi phải không? (Jiro e dè hỏi)
 - Haizz, đương nhiên, em chỉ dỗi tí xíu hà, ai bảo anh hai giấu em chi, mà giờ cũng vui rồi, vì anh hai đã có người chăm lo cho anh ấy (Selina cười tươi nói)
- Vừa nghe Selina nói thế, Vic và Beatrice chạy ra ôm chầm lấy cô, cười nói vui vẻ. Vic và Beatrice cứ trêu Selina là có bạn trai thì đỡ mít ướt hơn (không dám đâu), còn Calvin, Genie, Chun và Ella thì cứ nhằm cái tên Xiao Dong mà kêu, làm cho Jiro xén quần xén áo lên mà rượt họ chạy vòng vòng.
- Còn nữa nhưng mọi người hồi quá em dành post cái này cho mọi người đọc đỡ, đừng chém em tội nghiệp ạch
- Còn về phía Aaron, anh giận dỗi bỏ lên phòng, anh đứng ngoài lan can hóng gió. Hebe gõ cửa phòng mãi mà chẳng ai ra mở cửa, cô đành mạnh bạo tra chìa khóa vào mở cửa ra (lúc này đi có xin Beatrice cái chìa khóa dự phòng nếu Aaron không mở cửa mà). Hebe bước nhẹ nhàng đến bên Aaron, cô im lặng đứng cạnh anh mà không lên tiếng nào, chợt Hebe lên tiếng trước
- Ăn kẹo không? (vừa hỏi Hebe đưa ra một viên kẹo)
 - Không ăn (Aaron giận dỗi)
 - Theo như tôi biết, khi con người giận dỗi thì cần một tí đường để giải tỏa đi nỗi giận đó. Huống hồ là khi trẻ con nổi giận, chỉ cần cho kẹo là sẽ hết giận ngay. (Hebe nói)
 - Tôi đâu có giận dỗi đâu, mà cô bảo tôi trẻ con sao? (Aaron chu mỏ chối)
 - Hiện rõ trên mặt anh rồi kìa (Hebe trêu)
 - Đâu, đâu, (Aaron lấy tay xoa mặt)
 - Đây nè TRẺ CON (Hebe dùng tay viết lên trên trán Aaron)
 - Cô (Aaron chết đứng với hành động vừa rồi của Hebe)
- Chợt anh nắm lấy tay cô để lên ngực trái của mình, hai người cứ đứng nhìn nhau, không ai lên tiếng, chỉ nghe tiếng tim đập của hai người. Hebe rút tay lại và đỏ mặt quay chỗ khác
- Không ăn thì tôi ăn (nói rồi Hebe lấy viên kẹo bỏ vào miệng mình ăn ngon lành)
 - Thế thì (Aaron nói lấp lửng)
- Đột nhiên Aaron xoay người Hebe lại và hôn cô một cách nồng nhiệt và say đắm, hai người hôn nhau cứ như là một đôi tình nhân thật sự, Aaron tham lam, cứ như không muốn rời đôi môi của Hebe, càng lúc anh càng lún sâu hơn vào trong, Hebe càng vùng vẫy bao nhiêu, thì Aaron lại càng ôm cô chặt bấy nhiêu. Viên kẹo trong miệng hai người cứ đưa qua đưa lại, nụ hôn kéo dài chừng khoảng năm phút, khi viên kẹo cũng đã tan hết, nhưng Aaron vẫn chưa chịu dừng lại cho đến khi Hebe đạp chân anh 1 cái thật mạnh.
- Ouch, đau đó BeBe (Aaron ôm chân nhăn nhó)
 - Anh... ai cho anh hôn tôi hả? Đồ xấu xa (Hebe tức giận ra mặt)
- Lần đầu tiên Aaron thấy vẻ mặt tức giận của Hebe, trông đáng yêu vô cùng, má thì ửng hồng, mắt thì mở to, hai tay chống hông, đôi môi cứ cong cớn tức giận. Bất chợt Aaron cười thật to làm Hebe đã tức lại càng thêm tức.
- Anh đồ xấu xa (Hebe hét lên)

Nói xong Hebe xông vô đánh Aaron túi bụi, làm cho Aaron kêu khan cả cổ, mọi người ở ngoài nghe tiếng hét nhưng đã nói là gia cho Hebe việc này nên chẳng ai vào trong để xem xảy ra chuyện gì cả.

Nói về bên này thì tội nhất là bé Cin nhà mình, sau khi Jiro dỗ ngọt được Selina thì hai anh chị cứ tình tình tứ tứ, Danson và Nana thì khỏi nói rồi, hai anh chị cứ tò te tú tí bỏ quên cả đứa em gái bé bỏng, Genie thì cứ kè kè theo Calvin lo sợ tình tình đào hoa của anh lại tái phát, Chun với Ella thì ở đâu nhỉ, đương nhiên là ở nơi có nhiều món ăn ngon rồi. Cin đi quanh quẩn trong vườn rồi vào đến đại sảnh, chợt cô bé bị vấp chân té nhào lên một người, đang bực bội, khi không lại bị té, với tính cách của đứa trẻ lên 8 thì làm gì nhỉ, đương nhiên là sẽ khóc, nhưng Cin thì không, đứng dậy phũ phũ cái váy, xoa xoa cái chân, định ngước lên xem kẻ nào đã bị nhóc ấy té vào thì

- Đây bé con, đi đứng cho cẩn thận chứ, em té rồi kìa, mà mẹ em đâu, em bị lạc hả, (cậu chàng tuôn nguyên 1 tràn)

- Ôi Tian thiếu gia, cậu không sao chứ? (một vị tiểu thư nào đó) (hóa ra là Jin)

- Đây con bé kia, té lên người của Tian thiếu gia còn trở mắt ra mà nhìn nữa

hả? Còn không mau xin lỗi đi. (một tiểu thư khác)

Cin đang tức sôi máu vì bị té đau, rồi còn bị hai mục tiểu thư chảnh chệch mắng nữa, định lên tiếng cãi lại thì Jin lên tiếng

- Chuyện có gì đâu mà mấy cô làm gì ghê thế, bé con sợ bây giờ. (Jin mỉm cười bế xốc Cin lên tay) (con bé mới 8 tuổi, còn Jin thì 18 rồi)

Vừa được Jin bế lên tay, Cin đã hôn Jin 1 cái trước mặt toàn thể mọi người, và tuyên bố rằng Jin là của riêng Cin, không ai được giành.

- Cin Lin này là vị hôn thê của Jin Tian, các người không được đến gần anh ấy trong bán kính 3 mét, nếu không đừng trách tôi (ẹc, giọng điệu mafia gồm, mới 8 tuổi mà ghê quá)

Mọi người há hốc mồm miệng ngạc nhiên, riêng Jin thì anh đang chết đứng như tượng, quá đỗi ngạc nhiên khi một đứa bé 8 tuổi có thể làm một chuyện tày đình như thế trước mặt mọi người, chưa hết ngạc nhiên này, thì Hebe lại cho Jin một ngạc nhiên khác.

- Tốt lắm, Nana, tội mình sau này sẽ là sui gia đó. Mình muốn em gái cậu là em dâu của mình (Hebe cười tươi)

- Được thôi, làm sui gia tốt nhé ^___^ (Nana cũng cười tươi không kém)

- Be.. À chị hai, như thế không được đâu, cô bé còn nhỏ quá mà, đừng giỡn vậy chứ

Jin định kêu biệt danh của Hebe nhưng bị ánh mắt sắc và lạnh như băng của Hebe thì đành chuyển sang gọi bằng chị. Còn Hebe thì cứ coi như Jin chưa nói câu gì, cô cứ ở đấy mà vui vẻ nói cười với mọi người.

Điều làm mọi người rất đỗi ngạc nhiên trong bữa tiệc ngày hôm nay rất nhiều, Selina thì buồn bã bỏ ra về sau khi đi vệ sinh xong, Jiro thì cứ như trên trời rớt xuống, cứ bảo là mình đã cẩn thận từ lý từ tí, tại sao vẫn làm cho Selina buồn, còn Chun và Ella thì nhìn nhau với con mắt tròn mắt dẹt, mùi thuốc súng bốc ra từ hai người, Cin thì cứ đeo dính lấy Jin, mặt Jin thì nhăn còn hơn khi ăn ớt, điều lạ tiếp theo là Aaron thì mặt mày đỏ như tôm luộc, còn Hebe thì cứ cười cười nói nói, vẻ lạnh lùng hằng ngày của cô biến đâu mất tiêu. Và anh chị Calvin Genie nhà mình thì đang đứng đó mà chứng kiến một loạt những hiện tượng lạ xảy ra.

25. Chương 25

Sau bữa tiệc ở nhà họ Yan cũng đã được 2 tuần, Selina cứ luôn buồn bã, hết than ngắn, rồi đến thở dài, Jiro rất lo lắng cho cô nhưng không biết phải làm sao.

Flash Back

Tại bữa tiệc nhà họ Yan, Selina định bước ra khỏi phòng vệ sinh thì nghe thấy tiếng cười khúc khích của 3 cô tiểu thư nào đó

- Này, cậu có thấy mấy cô tiểu thư của bát đại gia tộc không? Nhìn họ thật là đẹp (cô 1)
- Ôi dào, thì sao nào, chắc cùng tồn tiền đi sửa sắc đẹp thôi, nhất là cái cô nhà họ Ren ấy, xinh nhất trong mấy người đó, chắc tồn nhiều lắm đây (cô 2)
- Chị họ của mình học trong trường YUKI, chị ấy bảo là cô ấy hậu đậu lắm, ngày đầu tiên bước vô trường đã ra mắt mọi người bằng cú chụp ếch rồi (cô 1)
- Nhưng không hiểu sao cô ấy lại có bạn trai là thiếu gia của nhà họ Wang chứ? Anh ấy vừa đẹp trai, lại tài hoa thế mà đi quen với một tiểu thư hậu đậu như cô ta, thiệt là (cô 3)
- Bọn mình từ nhỏ phải học hỏi cái này, học biết cái kia, để mong sau này có thể tìm được một nhà nào đó giàu có để mà hưởng phước, nhà họ Wang là một trong những nhà có triển vọng đó, haizz, tiếc thay bị lật vô tay một tiểu công chúa chỉ được về bề ngoài (cô 2)

Nói rồi 3 cô phá lên cười, Selina như bị bóp nghẹt trái tim, chờ họ ra khỏi nhà vệ sinh, Selina mới lê bước từ từ đi ra, vừa nhìn thấy Jiro đang đứng giữa trung tâm của những vị tiểu thư khác, Selina lại đau càng thêm đau, cho nên cô mới bỏ chạy về nhà trước.

End Flash Back

Cũng từ ngày hôm ấy, Selina luôn tránh đi khi thấy Jiro nói chuyện với mấy cô bạn khác, Jiro thấy cô, liền nhanh chân đuổi theo thì bị mấy người kia kéo lại. Hôm nay cũng vậy, trên đường đến thư viện, Selina đã vô tình trông thấy một đàn em năm nhất tỏ tình với Jiro, còn tặng nguyên một cái bánh kem tự tay cô bé làm nữa. Tuy biết là Jiro sẽ không nhận, nhưng trong lòng Selina lại nhói đau khi nhớ về những lời nói của 3 vị tiểu thư kia. Xung quanh Jiro luôn có những cô tiểu thư xinh đẹp chẳng kém gì Selina, mà lại còn đảm đang, biết lo lắng cho người khác, không như cô, một tiểu thư giàu có quyền quý nhưng luôn luôn làm mọi người phải lo lắng chỉ vì cô vô cùng hậu đậu.

Trong giờ ăn trưa, Jiro chạy đi khắp nơi tìm kiếm Selina nhưng không thấy, suốt từ đầu giờ đã không thấy cô ấy, Jiro rất lo lắng, lo sợ Selina sẽ bị té, hoặc là bị ai ăn hiếp rồi ngồi khóc 1 mình ở đâu đó. Đối với Jiro bây giờ, Selina còn quan trọng hơn cả tính mạng của anh. Jiro tìm hết mọi ngõ ngách trong trường, nhưng chỉ có một chỗ là anh chưa tìm đến, chính là sân thượng, Selina có một thói quen, đó là khi buồn chán, sẽ leo lên những chỗ cao để hóng gió.

Đang đứng hóng gió, thì đột nhiên có tiếng người ở đằng sau làm Selina phải giật mình quay lại, không phải ai khác mà chính là 3 cô bạn thân của cô, Hebe, Ella và Genie.

- Sao rồi, ngồi đây ngắm nhìn Jiro chạy khắp nơi kiếm cậu, vui lắm à? (Ella hỏi)
- Cũng không biết nên vui hay buồn (Selina trả lời vu vơ)
- Cãi nhau à (Hebe)
- Không (Selina lắc đầu)
- Có phải xảy ra việc gì khi cậu vào trong nhà vệ sinh trong bữa tiệc hôm trước (Genie bây giờ mới lên tiếng)
- Sao...sao cậu biết (Selina tròn mắt ngạc nhiên)
- Thật ra thì hôm ấy tớ đã trông thấy 3 cô gái kia bước ra trong vẻ mặt hớn hờ vui cười, khoảng năm phút sau thì cậu đi ra với vẻ mặt bơ phờ buồn hiu, nên tớ đoán thế thôi, ai ngờ là có thật. Thôi nào, kể cho bọn mình nghe đi (Genie nói)

Selina vừa khóc vừa kể hết tất cả cho 3 cô bạn của mình nghe, vừa kể xong thì Selina xới luôn 3 cái cốc đầu của họ.

- Ngốc, Jiro yêu cậu thì anh ta sẽ chấp nhận hết tất cả những tính cách của cậu (Hebe nói)

- Nhưng anh ấy chăm sóc tớ cứ như chăm sóc một đứa trẻ (Selina méo mếu)
- Có lẽ anh ấy chăm sóc cậu hơi quá, nhưng đó cũng chỉ xuất phát từ lòng yêu thương cậu quá nhiều (Genie giải thích)
- Nếu đã thế, tại sao cậu không cho hẳn ta thấy cậu không hậu đậu (Ella nháy mắt tinh nghịch)
- Wow, LaLa, lâu rồi mới thấy cậu nói một câu hết sức chí lí đó (Hebe shock Ella)
- Này, shock tớ đấy à, giận luôn (Ella phụng phịu)
- Hihi, thôi nào, mình cũng muốn cho anh ấy thấy là mình không hậu đậu lắm, nhưng làm bằng cách nào? (Selina cười trước sự tinh nghịch của bạn mình, nhưng mau chóng trở về với tâm trạng buồn bực)
- Dễ thôi, bọn này sẽ giúp cậu (Genie búng tay nói)

26. Chương 26

Trong khi Genie giúp đỡ Selina với kế hoạch của mình, thì Hebe và Ella đi dạo shopping, hai cô nàng này mà đi shopping thì ôi trời ơi, cửa hàng quần áo giày dép người ta ế dài dài. Ella chỉ coi trọng đồ ăn thức uống, còn với Hebe, thì chỉ có sách là sách mà thôi. Trong lúc Hebe đang lựa thêm quyển sách thứ 39 thì Ella kéo tay Hebe và chỉ về hướng quán café bên kia đường, một cảnh tượng hết sức chướng mắt (theo Ella nghĩ), Chun ngồi chính giữa với 2 cô gái 2 bên, thêm 2 cô trước mặt. Hai cô gái ngồi trước mặt thì nắm chặt lấy tay Chun, còn hai cô ngồi hai bên cứ thế mà quần chặt lấy cánh tay của Chun (cứ như rấn ấy nhỉ). Ella nắm tay Hebe vào quán, chọn cái bàn gần đó, cái bàn quay lưng lại với bàn của Chun.

- Anh Chun nè, sao dạo này anh không đi chơi với bọn em? Người ta nhớ anh lắm đó (cô 1 lên tiếng)
 - À thì, anh bận (Chun trả lời)
 - Hôm bữa, em thấy anh đứng cạnh cô tiểu thư nào ấy trong bữa tiệc, nhìn cô ta buồn cười chết được. (cô 2 che miệng cười hí hí)
 - Phải đó, cô ta nam không ra nam, nữ cũng chẳng phải nữ, nhìn vào không xứng với anh Chun chút nào (cô 4 hùa theo)
- Các cô cứ nói cứ cười, Chun im lặng từ đầu đến cuối, dường như anh đang nghĩ về lời nói của mình với Ella trong bữa tiệc hôm nọ

Flash Back

Chun đứng trong 1 góc với vẻ mặt buồn bã đăm chiêu, nhìn về phía đối diện thì thấy một cô gái đang cười đùa vui vẻ với mọi người, Chun khẽ gọi

- Angela (rồi anh lại thở dài)

Không ai để ý là Chun đang buồn, anh ấy không giống với vẻ mặt hằng ngày của mình nữa, không còn là một đại thiếu gia vui vẻ hoạt bát cùng đùa giỡn với mọi người, chỉ có 1 người duy nhất thấy được việc ấy. Tuy thường ngày cô đánh anh, mắng anh, lơ là với anh nhưng từ sâu trong trái tim mình, cô đã chấp nhận anh. Vâng, người con gái ấy chính là Ella, Ella cầm trên tay ly nước hoa quả đem đến cho Chun

- Có chuyện gì buồn à, buồn thì uống cái này đi là sẽ hết thôi (đưa ly nước ra)

Vì không nhìn lại khi Ella hỏi, Chun đã không biết đối phương là Ella, mà đã vô tình nói ra câu nói làm mất lòng cô, nói đúng hơn là trong khi tức giận và buồn bã thì lời nói của mình sẽ làm tổn thương người khác.

- Liên can chi đến cô, tránh xa tôi ra, đồ tiểu thư đồng danh (ôi, Ella đáng thương)
- Anh vừa nói gì hả, nhìn kỹ xem, tôi là ai, đồ thiếu gia ngu ngốc (Ella tức giận)

Nói xong Ella dùng dùng bỏ đi, Chun giặt mình thì đã phạm lỗi quá lớn, đã lớn tiếng lại còn mắng Ella. Và cũng từ ngày hôm ấy, Ella đã lơ Chun đi, không nói chuyện, không ăn hiếp hay đánh đập, nói chung Ella đã xem Chun như là không khí.

End Flash Back

Chun khẽ thở dài, mặc cho bốn bà tám bên cạnh mình, đứng dậy bước ra khỏi quán, Chun không để ý rằng Ella đang rất buồn bên chiếc bàn đối diện. Sau khi Chun đi thì bốn cô gái kia lóe lóe chạy theo, rồi Ella cũng đứng dậy bước đi mà quên rằng Hebe đang ở bên cạnh. Nhìn Chun, rồi nhìn Ella, Hebe khẽ mỉm cười và nghĩ “Ôi, các bạn mình đã là nạn nhân của thần Cupid rồi”

Nói về phần Selina thì đã 3 hôm rồi cô không được gặp mặt Jiro, cô nàng đang rất chi là cực khổ, vì muốn cho Jiro thấy mình không hậu đậu, cô đã theo học 1 khóa nữ công gia chánh với thầy dạy là “Genie ham tiền”. Thật tội cho Selina, vì để tiện cho việc luyện tập, Selina đã phải dọn đến ngôi nhà riêng ở ngoài ngoại ô, không gặp mặt, không được liên lạc với Jiro, dù rất nhớ, nhưng đành gạt nước mắt Selina muốn cho Jiro một sự bất ngờ vào ngày sinh nhật của anh, và bây giờ Selina đang giặt quần áo (quần áo của Jiro, nhờ Hebe và Ella đem đến, mà Selina giặt bằng tay nhé), cầm chiếc áo trên tay, hình ảnh Jiro cứ mãi hiện về trong tâm trí của Selina, càng làm cô nhớ anh da diết.

- Giặt mỗi cái áo mà hơn 15 phút rồi Ôi Jiro thiệt có sức mạnh ghê gớm (Genie nhìn Selina với vẻ mặt nham nhở)

- Xí, ghét cậu, mình đang giặt áo chồng mình thì phải nhẹ tay chứ (Selina cười tươi)

- Ấy da, mới đây đã nói là chồng rồi, huhuhu NaNa của tui mình bị Jiro cướp rồi BeBe, LaLa diiiii (Genie hét lên rồi chạy mất sợ bị Selina đánh)

Ella thở thẩn thoi hoa ngoài vườn, nói là tưới hoa chứ thật ra Ella chỉ để cái vòi nước 1 chỗ mà thôi, khóm hoa hồng xinh đẹp đã bị nước làm gãy đi vài bông rồi. Đột nhiên vòi nước bị hỏng, nước bắn tung tóe, đang buồn bực trong lòng, lại bị giặt mình, Ella không cách nào làm nước ngừng chảy, cô hét to và khóc thét lên. Nước và nước mắt hòa lẫn vào nhau, Ella như muốn chúng trôi đi hết nỗi buồn của cô, cô ngồi phịch xuống đất, gục mặt và ôm chân khóc nức nở. Chun trong nhà nghe tiếng la của Ella lập tức chạy ra ngoài xem thế nào thì thấy cô ướt nhem với khuôn mặt đầm đìa nước mắt, nước thì vẫn cứ chảy. Anh đau lòng khôn xiết, chạy đến bên cô ôm chặt lấy cô, miệng luôn nói rằng “ngoan nào, bảo bối, đừng khóc nữa, ngoan nào”. Vòi nước như được sắp đặt sẵn, phun lên cao như 1 trận mưa rào dành riêng cho 2 người trong khu vườn hoa hồng. Khung cảnh lãng mạn xảy ra chưa được bao lâu thì

- Cô ngốc này, em làm gì mà hét to thế (Chun mắng) (ôi Chun ơi là Chun, còn đâu khung cảnh tình yêu)

- Đây anh có biết thế nào là lãng mạn không hả, Chun ngố? (Ella chống nạnh hỏi)

Chợt gương mặt Chun đỏ rần lên, anh xoay mặt đi chỗ khác, cởi áo khoác cho Ella, Ella lúc này mới giặt mình rằng mình đang mặc quần short, với chiếc áo thun ngắn tay, bởi vì toàn thân đang ướt nhem mà áo và quần đã bó sát vào người, làm rõ những đường cong trên cơ thể cô, chỉ kịp đỏ mặt và nói vội rằng “Chun ngố”, Ella chạy thẳng vô nhà và trốn trong phòng đến chiều.

27. Chương 27

Từ ngày Selina để lại tờ giấy với nội dung không rõ ràng “em có việc phải làm, đừng tìm em” rồi bỏ đi mất, Jiro vô cùng buồn bã, anh cứ đi ra, đi vào, hết than ngắn rồi đến thở dài. Đêm đêm anh không ngủ, mà cứ ngồi trên giường của Selina, ngắm nhìn hình ảnh và đồ vật hằng ngày của cô, đến bàn ăn thì tay gấp thức ăn nhưng mắt dán chặt vào chỗ ngồi của Selina, nói chung anh làm bất cứ việc gì cũng đều liên quan đến Selina. Hebe và Ella thấy anh như thế cũng có chút động lòng, muốn chỉ cho anh Selina đang ở đâu, nhưng vì lời hứa với Selina, và muốn thử thách Jiro sẽ đợi Selina được bao lâu, nên họ đành nhắm mắt làm ngơ. Chỉ còn một ngày nữa là đến sinh nhật của Jiro, thế nhưng Selina vẫn chưa về, đôi tình nhân này vẫn chưa

gặp được nhau. Suốt hơn 10 ngày thiếu vắng Selina, Jiro mệt mỏi và ngã bệnh, tuy sốt cao nhưng anh vẫn không quên Selina, nắm chặt tay Calvin, mà miệng luôn gọi Selina, cảm động trước sự việc như thế, Calvin gọi điện thoại và nói cho Genie nghe. Genie kể lại cho Selina nghe, cô hét to trong nước mắt

- Cậu bảo sao??? Roro bị bệnh.....

- Uhm, cậu ấy mất ngủ và ăn uống không điều độ (Genie nói)

- Không được, tớ phải về, tớ phải về để xem anh ấy thế nào (Selina nước mắt đầm đìa)

Với lấy túi xách, Selina chạy ra xe định quay về nhưng bị Genie cản lại

- Cậu điên sao, cậu đã bỏ thời gian hơn 10 ngày chỉ để cho anh ấy biết rằng

cậu không hậu đậu, chẳng phải cậu muốn cho anh ấy thấy rằng cậu là cô công chúa hoàn hảo sao? Đừng để mất đi công sức trong suốt thời gian qua chứ. (Genie khuyên)

- Nhưng mà, Roro của tớ, anh ấy (Selina lo lắng)

- Yên tâm đi, có mọi người ở nhà lo cho anh ấy rồi, bây giờ việc quan trọng là vô nhà làm một cái bánh kem thật to, thật đẹp, và tràn đầy yêu thương cho ngày mai. Đi nào cô bạn hay khóc nhè của tôi. (Genie trấn tĩnh Selina)

Về phần Jiro, được các bạn chăm sóc, anh đã khỏe hơn rồi, và hôm nay, là ngày sinh nhật của anh, nhà họ Wang tổ chức thật linh đình, đám con gái và các quý bà vây xung quanh anh, nhưng anh không một chút mảy may chú ý, trong tâm trí anh bây giờ đang lo lắng xen lẫn giận dữ đối với Selina. Anh giận cô tại sao ngày sinh nhật của anh cô cũng không chịu về, anh lo lắng cho cô vì không biết cô có làm sao không. Hebe, Aaron, Chun, Ella, Calvin và Genie thấy anh như thế nên đến bên trêu chọc, vì họ đã biết hết mọi việc rồi. (đoạn này các anh chị gọi tên của nhau, vì trước mặt nhiều người họ không gọi tên thân mật)

- Haizz, không ngờ một người tự tin như Jiro thiếu gia mà phải buồn bã, trông tội quá đi (Calvin buông lời trêu chọc)

- Calvin à, cậu nói thế Jiro bé bỏng của tớ sẽ buồn đó nha (Aaron chạy đến ôm cổ Jiro)

- Mà này Genie, cậu nói xem, Selina có phải đang ở cạnh anh chàng nào rồi không (Ella thử xem Jiro có ghen hay không)

Nghe đến đây thì Jiro đã diện máu, đập bàn hét to và đứng dậy bỏ đi, khi Jiro đi đến giữa đại sảnh thì đột nhiên đèn bị tắt hết, từ trên sân khấu một ánh đèn nho nhỏ lập lòe sáng lên, kèm theo đó là tiếng đàn dương cầm nhẹ nhàng êm dịu từ từ vang lên, giai điệu bài hát Happy Birthday vui vẻ được vang lên bằng dương cầm thật dịu dàng và tràn đầy tình cảm. Jiro len lỏi qua đám đông, bước đến bên sân khấu và rất bất ngờ khi người đánh đàn chính là ... Selina, cô bạn gái anh ngày đêm mong nhớ. Sau khi bản nhạc kết thúc, Selina cầm trên tay cái bánh sinh nhật thật đẹp với 2 dòng chữ "Sinh Nhật Vui Vẻ. Người Em Yêu" tặng cho Jiro, và ánh đèn từ từ mở lên sáng chiếu cả khung cảnh của buổi tiệc, ai cũng vỗ tay chúc mừng cho đôi tình nhân này. Jiro vui mừng khôn xiết, anh ôm chặt lấy Selina, hôn cô 1 cách nồng nàn trước tất cả mọi người, làm cho Selina ngượng chín cả người. Jiro thì thắm vào tai Selina rằng

- Em làm anh lo quá chừng, có biết anh sẽ rất buồn nếu vắng em hay không???? (vừa nói vừa hôn vào má Selina)

- Uhm..... (Selina không nói gì, chỉ khẽ gật đầu mà thôi)

Thế rồi hai anh chị nắm tay nhau bước đến bên các bạn của mình. Thấy cặp tình nhân này hạnh phúc quá, họ mới trêu chọc, và Jiro hỏi tại sao Selina lại bỏ đi biệt tích hơn 10 ngày.

- Thì cũng tại anh thôi. (Hebe nói)

- Tại tôi?? (Jiro ngạc nhiên)

- Thì tại anh hoàn hảo, luôn thích cẩn thận, lại không hậu đậu vụng về (Ella thêm vào)

- Hả???????? (Jiro thở dốc)

- Nên cô nàng ngốc nghếch này mới đi học một khóa huấn luyện để mình hoàn thiện hơn (Genie hoàn thành câu nói)

- Trờiiiiiiiiiiii (cả bốn anh đồng thanh)

Thế rồi mọi người vây quanh bên nhau mà trêu chọc Jiro cùng với Selina, và kia, một cặp đôi đang lén lút nắm tay nhau, tưởng chừng như không ai thấy, nhưng

- Bắt quả tang nhé Ella và Chun (Aaron thích thú reo lên)

- Á à, lén lút là không được nhé bạn hiền (Calvin kè cổ Chun)

- Lala, cậu muốn bị phạt gì đây (Selina nảy giờ bị trêu nên giờ trả thù)

Trong lúc mọi người vui đùa vui vẻ, Hebe thoáng buồn khi nhớ về khoảng thời gian lần đầu cô biết yêu, và cũng lần đầu cô bị tổn thương khá sâu, nhưng Hebe vội xua đi những ý nghĩ ấy, bởi vì giờ đây, cô không muốn phá đi sự vui vẻ của các bạn mình. Aaron nhận ra việc ấy, anh kéo cô ra sau vườn và nói chuyện

- Không sao đấy chứ???? (Aaron hỏi)

Sau câu hỏi ấy, Hebe thoáng ngạc nhiên tại sao một Aaron nhí nhố thường

ngày lại hỏi cô với giọng điệu hết sức là trưởng thành và phong độ thế này. Về phía Aaron, anh cũng không hiểu tại sao khi đứng trước mặt người con gái này, anh không thể nào làm một Aaron đáng yêu nữa, anh muốn trưởng thành hơn, anh muốn trở về con người thật của mình, một con người điềm đạm, bình tĩnh, và phong độ. Thật ra rất đơn giản, bởi vì anh muốn bảo vệ người con gái bé nhỏ này.

- Sao với chả trắng, hôm nay đâu có sao (Hebe giả nai trả lời trớt quớt)

- Đừng giả nai nữa, tôi biết cậu không vui vì còn nhớ đến việc đau lòng của mối tình đầu. (Aaron ngược nhìn bầu trời)

- Hình như tôi không có kể cho anh nghe về việc này, tại sao anh biết (Hebe hỏi)

Biết mình nói hớ, Aaron đang ấp úng, và gãi đầu thì Hebe lại nói tiếp

- Nhưng anh biết thì làm sao, chuyện đó đâu có gì, mối tình đầu bao giờ chẳng vậy, thật đậm đà nhưng cũng thật đắng cay (Hebe xoay mặt đi hướng khác, giấu đi vẻ buồn của mình)

- Vậy em cho anh một cơ hội được không? (Aaron đổi cách xưng hô)

.....

Một thoáng im lặng trôi qua, gió vẫn xào xạc thổi, chiếc váy trắng dài đến đầu gối của Hebe bay phất phơ trong gió, một loạn tóc bay lên che lên khuôn mặt cô, cùng với tiếng nhạc của bữa tiệc vang vọng khắp khuôn viên nhà họ Wang, khiến cho khung cảnh bây giờ giống như một bức tranh huyền ảo, một bức tranh về người con gái bé nhỏ, mảnh mai nhưng tràn đầy sự buồn phiền, đau khổ. Bất giác nước mắt cô rơi, rơi thật nhiều, cô đưa tay lên má, sờ vào những giọt nước mắt kia, nó ấm, ấm áp đến kỳ lạ, mỉm cười nhẹ, Hebe khẽ nói

- Hơn hai năm rồi, hơn hai năm tôi mới có lại nước mắt, nó xấu lắm đúng không, mặt tôi bây giờ trông buồn cười lắm nhỉ (Hebe ngược nhìn Aaron)

- Không! Nó rất đẹp, nước mắt em đẹp lắm, như những viên pha lê chiếu sáng lấp lánh, như những ánh sao sáng chói trên trời cao. Khóc không phải là một việc xấu, con người sẽ khóc khi buồn, khi vui, riêng em, em khóc cho sự giải thoát, giải thoát em khỏi mối tình đầu chua chát đắng kia. (Aaron cười hiền)

- Đủ rồi!!! Xin anh, đừng nói nữa..... (Hebe khóc nức lên và xoay mặt đi)

Sợ rằng Hebe lại trốn chạy lần nữa, sợ rằng cô không thể bỏ qua quá khứ mà tiếp tục vui vẻ, sợ rằng mình sẽ mất Hebe, Aaron ôm chặt cô từ phía sau, thì thầm vào tai cô

- Hãy mở rộng lòng mình, em sẽ thấy được anh yêu em đến đường nào ... Xin em, hãy cho anh một cơ hội, một cơ hội gõ cửa trái tim của em. Anh yêu em, Hebe, anh thật sự yêu em. (giọng Aaron trầm bổng nhẹ nhàng)
- Tại sao lại đối xử tốt với em như thế? (Hebe cũng đã đổi cách xưng hô)
- Đơn giản vì anh yêu em, vì anh muốn thấy em cười, anh không muốn thấy em khóc, hay đau buồn. (Aaron vẫn còn ôm Hebe)
- Chẳng phải anh nói rằng nước mắt em rất đẹp? Sao giờ lại nói muốn thấy em cười. (Hebe vẫn tiếp tục hỏi)
- Nước mắt em rất đẹp, đó là sự thật, nhưng còn một sự thật khác nữa, đó là nụ cười của em. Nụ cười của em như ánh nắng ban mai của mùa hè, như hơi thở của mùa xuân, như cơn gió mát của mùa thu, và đôi khi nó lại giá lạnh như bông tuyết của mùa đông. Nụ cười của em đẹp gấp trăm lần, ngàn lần, thậm chí cả vạn lần đối với nước mắt của em.
-

Không nói gì, Hebe xoay người lại thì thào vào tai Aaron rằng “hãy cho em thời gian, chờ em anh nhé”. Vui mừng với mọi việc, Aaron không kiềm chế nổi cảm xúc, anh nhắc bổng cô lên rồi xoay mấy vòng liên tiếp, đến khi Hebe hét lên rằng cô chóng mặt, anh mới thả cô xuống, hai người chìm đắm trong nụ hôn ngọt ngào. Họ cứ hôn nhau, đắm đắm hạnh phúc bên nhau mà không biết rằng có 2 bóng đen đã quay lại hết sự việc vừa rồi.

28. Chương 28

“Họ cứ hôn nhau, đắm đắm hạnh phúc bên nhau mà không biết rằng có 2 bóng đen đã quay lại hết sự việc vừa rồi.”

Một sau khi về đến nhà, tin tức của hai anh chị Hebe và Aaron đã bị toàn thể những người trong nhà biết hết, không những thế, gặp mặt Hebe thì mọi người chỉ cười mỉm và nói chúc mừng, gặp Aaron thì lại nói “tắm ngấm tắm ngấm mà ghê quá”, làm cho 2 anh chị mặt đơ như cây cờ, chẳng hiểu mô tê ắt giáp gì hết. Bước ra đến phòng khách, Hebe với Aaron mới té ngựa khi Jin và Cin vừa ăn bắp rang bơ (ôi trời tình gồm) vừa xem cảnh tình tứ của Hebe và Aaron vào lúc nãy. Vừa nhìn thấy Hebe với Aaron, Jin với Cin đã mở lời trêu chọc

- Ôi BuBu, em yêu anh nhất (Cin ôm cánh tay Jin nũng nịu)
- Vậy sao, thật thì anh cũng yêu em lắm BeBe à (khẽ vuốt tóc Cin)
- Cứ thế Jin với Cin phụ họa lẫn nhau để trêu chọc Aaron và Hebe, mấy cặp đôi kia cũng hòa vào mà phụ diễn
- RoRo này, tội mình yêu nhau trước tiên trong ngôi nhà này, thế nhưng cũng đâu có lãng mạng như ai kia đâu, anh nhỉ??? (Selina nháy mắt với Jiro)
- Đúng thế, hay để anh đi hỏi bí quyết của Aaron nha (Jiro cười toe toét)
- Lala này, anh cũng muốn lãng mạng như thế, hay em làm bạn gái anh nhé ????? (Chun mắt cún con nhìn Ella)
- Lãng mạng hả?? Uhm cũng muốn lắm, nhưng với anh hả, còn khuya.... Xíiiiiii (Ella nguyền Chun 1 cái rõ dài)

Chun bị Ella làm cho một vỏ què xệ, anh buồn bã đến bên sofa ôm chú heo bông mà tự kỷ một mình, thấy tình thế nguy kịch, Genie vội chữa lửa bằng cách tiếp tục trêu chọc Hebe và Aaron

- NhoNho này, trong nhà này có 1 bảng nội quy phải không anh ??? (Genie nham hiểm cười hiền)
- Đúng rồi, mà sao em yêu (Calvin ôm eo Genie hỏi)

Nói đến đây Hebe đã thót tim, có nét gì đó đỏ đỏ hiện lên gương mặt cô, tất cả mọi người đều đã thấy thế, nhưng họ vẫn không buông tha, tiếp tục trêu chọc

- Ahh, em biết nè, có phải là: “Mọi người trong 1 nhà phải đồng lòng, có việc vui hay buồn đều phải nói ra cho mọi người cùng biết” (Cin lạnh chanh nói)

- Ồhhh, Cin, trí nhớ em tốt quá, cũng may lúc nãy hai đứa mình thu lại đoạn phim này, không thôi thì BeBe và BuBu sẽ chối tội cho xem. (Jin khen làm Cin nhà ta đỏ mặt)

Nói rồi mọi người nở nụ cười vô cùng đều nhìn Hebe và Aaron, Hebe vừa giận vừa mắc cỡ, cô bỏ chạy ra ngoài, ai dè bị Ella ngáng chân té cái ạch, Aaron đau lòng, chạy lại đỡ và quát lên

- Các cậu thôi ngay trò này đi, trêu chọc vui lắm à, Bebe với tớ đang cặp kè đó, thì sao nào??? Bộ các cậu cặp kè có thông báo với mọi người sao??? (Aaron nắm tay Hebe giơ lên)

- Khoan khoan, cho tớ đính chính BuBu à, tớ với NaNa quen nhau thì có thông báo đảng hoàng nhé, còn Nini và NhoNho quen nhau là do các cậu bày mưu và chứng kiến tất cả, còn LaLa với Chun chưa quen nhau nhá, à không, nói đúng hơn là Chun đã tỏ tình 108 lần trong vòng 3 ngày nhưng Ella vẫn chưa đồng ý. Còn Jin và Cin là do hai bà chị của bọn nó làm giao ước, và giờ 2 đứa nó cũng rất hòa thuận, còn công khai nữa kìa. Chỉ có cậu với BeBe là âm thầm lén lút mà thôi.

- Bốp sao anh ngốc thế, đã nhiều chuyện mà còn nói to, sao anh biết Chun tỏ tình 108 lần, và BeBe của bọn em chỉ âm thầm chứ không lén lút nhá. (Selina bình 1 phát vào đầu Jiro)

- Thôi nào, giờ chuyện quan trọng là phải phạt nặng 2 anh chị này, vì tội không khai báo thành thật (Jin và Cin đồng thanh)

Nói rồi mọi người kéo Hebe và Aaron ra xe, họ đi chơi, đi ăn uống, vui đùa, còn chụp hình sticker nữa, rồi họ chia cho nhau dán vào điện thoại, bỏ vào ví riêng, đột nhiên Cin làm rớt chiếc điện thoại của mình, Jin nhặt lên, anh vô tình trông thấy tấm hình Aaron hôn hấp cho Hebe lần cô bị té xuống hồ trong công viên trò chơi, rồi Jin bấm tiếp và thấy Aaron ngủ trên giường của Hebe và hai người hôn nhau (cái này do Ahbu mộng du, hay đi lung tung nên đi nhầm giường của Hebe, đừng hiểu lầm nhé), Jin hét lên thật to, rồi đưa cho mọi người xem, thế là 2 anh chị tiếp tục bị phạt.

Sau khi đi chơi và hình phạt cũng đã hết, các anh chị chia nhau theo cặp mà đi dạo trong công viên, tuy nhiên cũng còn lại bốn người, đó là Chun, Ella, Cin và Jin. Cin và Jin muốn tạo không gian riêng cho Chun với Ella, hai đứa nắm tay nhau tung tăng chạy đi chơi vòng xoay ngựa gỗ.

Và bây giờ còn lại mỗi Ella và Chun, Ella dậm bước thì Chun kéo tay cô lại và nói

- Em đừng hành hạ anh nữa mà, đừng ngó lơ với anh, nói chuyện với anh đi, anh thực sự yêu em, làm bạn gái anh nhé. (Chun quỳ xuống nắm chặt tay Ella)

Thoáng bối rối với hành động của Chun, lại ngượng ngùng với mọi người xung quanh, Ella đỏ mặt, kéo Chun đứng dậy,

- Đứng lên đi, Chun ngố, anh có biết dưới đầu gối của nam nhân có vàng, không nên quỳ như thế. (cô nói với giọng ngọt ngào nhưng có phần giận dỗi) (sao sis thích giận thế nhỉ)

Ella vội chạy đi, thật ra cô thấy Chun đã đổ mồ hôi rất nhiều, cô muốn đi mua một ít khăn giấy và nước mát cho anh uống. Chun biết rằng Ella đã chấp nhận anh, mỉm cười nhìn theo bóng dáng cô, anh tìm một băng ghế và ngồi đợi, chợt có một cô gái đi đến, mỉm cười và ôm chặt lấy Chun từ đằng sau

- Chun yêu của em

- Angela (thoáng giật mình Chun kêu lên)

Trong khi đó Ella đã mua xong khăn giấy và 2 chai nước, cô sợ Chun đợi lâu, chạy thật nhanh về chỗ của Chun, Ella thoáng ngỡ ngàng trông thấy cô gái nào đó đang ôm chặt lấy Chun, cô chợt nhớ về nỗi đau của Hebe, cảnh tượng này sao mà giống quá, thật giống, sợ rằng mình sẽ như Hebe, sẽ đau khổ vì tình, nhưng không, Ella không mền yếu đến nỗi bỏ qua như Hebe đã từng làm. Ella bước đến tát cho cô nàng Angela đó 1 cái rồi cô kéo Chun về phía mình và bước đi. Bị đánh không phòng bị, Angela bắt ngờ và ...

- Con nhóc kia, mày dám đánh tao..... (Angela hét)
- Tôi đây chưa bao giờ nghĩ là dám hay không, miễn ai dám ôm bạn trai tôi là tôi cho ăn tát ngay (Ella cười nửa miệng)
- Mày có biết tao là ai không hả (Angela đánh đả hỏi)
- Biết chứ! Cô là cô gái không ra gì, người thì xấu, mặt thì nham nhở, mắt thì bị lé, bạn trai người ta mà cũng dám ôm, trơ trên hết sức (Ella chửi một hơi dài)

Chun trở mắt ra nhìn Ella, một cô gái đánh đả, hay đánh nhau, bây giờ chỉ tát một cái còn lại chỉ nói mà thôi. Mọi người đứng xung quanh liền xúm lại xem, mấy anh chị nghe tiếng xì xào, rồi mọi người cứ đổ dồn về một phía, máu nhiều chuyện nổi lên cũng tò te đi theo.

- Mày dám ăn nói với tao như thế sao, anh Chun, nó nói với em như thế kia (Angela ỏng ẹo)
- Nãy giờ tôi nói năng lịch thiệp nhé, tôi không nghĩ một cô con gái của nhà trà đạo nổi tiếng như cô lại có thể nói ra mấy lời không được hay như vậy. (Ella vừa uống nước vừa nói)

Ella đang thẳng thắn, mấy người bạn của cô vừa ăn bắp rang bơ vừa xem phim, ai cũng tưởng cô nàng Angela kia sẽ bị đánh một trận như đòn, nhưng lạ là hôm nay Ella nhu mì hơn mọi ngày, cô chỉ nói chuyện, nói lí lẽ với Angela, nhóm Princes và Jin ngạc nhiên thì không nói làm gì, ngay cả nhóm Princesses và Cin cũng phải dụi mắt mấy lần để xem đó có phải là Ella không. Hôm nay Ella hiền lành một cách kì lạ, cô không nhí nhảnh lí lắc, đối vào đó, cô cứ lặp đi lặp lại những cử chỉ nhẹ nhàng dịu dàng trước mắt mọi người, có phải chẳng vì cô mặc váy, hay là vì sao

- Đủ rồi cô Angela à, cô không thấy cô đang làm trò cười cho thiên hạ sao???? Chính cô bỏ rơi anh ấy, để đến với người khác, giờ đây cô quay về, trong khi anh ấy đã là bạn trai của tôi, cô không thấy mình quá đáng à. Cô không biết xấu hổ thì tôi đây cũng xấu hổ giùm cô, hôm nay cô ôm anh này, ngày mai cô bá cổ chàng kia. Từ nay tôi mong cô đừng bao giờ đến bên cạnh bạn trai tôi nữa, nếu không tôi không dám chắc sẽ chỉ là một cái tát như hồi nãy. (Ella nói)

Nói rồi Ella nắm tay Chun kéo đi, mọi người cũng giải tán, các cô cậu còn lại thì ngơ ngác nhìn nhau, máu nhiều chuyện chưa kịp nổi lên thì đã bị tắt ngúm

- Uả, vậy là xong rồi hả ??? (Selina đang mút kem hỏi)
- Chắc vậy rồi ... (Hebe đang uống cà phê)
- O hết tuồng rồi à ??? Hết lãng vậy (Genie và Calvin đồng thanh)
- Về nhà thôi, về nhà xem tiếp tập Ella xử Chun vậy (Jiro hí hửng) (ông này đúng là 888 nhất nhà)
- Hic hic muỗi chích đau quá BeBe ơi (Aaron meo máo)

Ai cũng thêm 1 câu, rồi bớt một câu, họ lon ton đi ra về, bỏ lại Cin đang ngủ gục trên vai Jin, Jin đành khom lưng mà cõng Cin ra về. Dưới ánh trăng mờ màng, cảnh Jin cõng Cin trên lưng như một hứa hẹn cho một cuộc tình mới.

Ý da, chúng ta quên mất nhân vật Angela rồi, mọi người thì bỏ ra về hết, cô ta bị Ella mắng cho 1 trận te tua, cứng họng, chết đứng như Từ Hải, một cơn gió thổi qua, chiếc lá rơi vào ngang mặt cô, một người ngốc, không trân trọng tình yêu, để rồi trở thành kẻ thua cuộc.

29. Chương 29 - End

Về đến nhà Ella không nói không rằng, cũng chẳng nhắc gì đến vụ việc hồi nãy, cô đến bên tủ lạnh anh hết 3 cái bánh pudding (một loại bánh giống giống bánh flan), ăn hết một phần tư trái dưa hấu, thêm vài bịch bánh snack, rồi cô đánh răng và leo lên giường ngủ. Riêng Chun thì anh rất lo lắng, sợ rằng Ella sẽ giận anh, sẽ chia tay, anh ăn không ngon, ngủ không yên, đến nần nỉ thì anh không dám, vì Ella nói rằng “anh mà nói thêm tiếng nào nữa là em cho anh nằm viện an hưởng cuộc đời còn lại của anh đấy”, không biết làm

sao, anh đành nằm trên giường mà lén lén nhìn Ella. Đến sáng hôm sau thì tự nhiên nhà của mấy anh chị có thêm một con vật nuôi, một chú gấu trúc, biết ăn biết nói.

- Áhhhhhhhhh maaaaaaa (Selina/Genie hét lên khi thấy Chun)

- Đâu đâu ma đâu, con ma đâu (Aaron/Jiro/Calvin ngó quanh)

Ai nấy đều ngờ ngàng trước gương mặt người không ra người, ma không ra ma của Chun, ngay cả Hebe, người lạnh lùng mà cũng phải giật mình phun cả cà phê ra ngoài. Ella thì vẫn cứ vô tư lự, ngồi ăn, ngồi uống, lăm lăm lại giành đồ ăn với mọi người ^____^

- Ella, em làm ơn nói chuyện đi, chứ kiểu này, anh đau tim quá à ... (Chun lí nhí nài nỉ)

- Sao chứ, anh bị bệnh tim hả (Ella giả bộ ngây thơ)

- Không ...không ... ý anh là em cứ đánh cứ chửi anh về việc hôm qua, chứ em hiền kiểu này, em làm anh có cảm giác đáng sợ, cứ như người ngoài hành tinh nhập vào em ấy (Chun nói 1 tràn)

- Chun ngố, tôi không nhắc là vì chuyện đó không đáng nói, tôi im lặng nữ tính vì tôi muốn hiền dịu lại với anh một chút, ai ngờ anh nói tôi như thế hả, được lắm, tôi cho anh biết tay (nói rồi Ella giải quyết Chun)

- Chun ngố, lần này cậu chết chắc, cầu mong cậu sớm khỏe mạnh mà cùng xông pha với bọn này, còn Ella, có lẽ sẽ không bao giờ làm một cô gái hiền dịu được (mấy anh chị còn lại nghĩ)

Sáu tháng làm học sinh giao lưu của mấy anh chị cũng đã hết, và họ cũng đã trở lại trường của mình. Mọi người rất vui vẻ, các bạn nam lại hào hứng phấn khởi chào đón bốn vị công chúa, còn các bạn nữ lại diện thật đẹp, chen lấn lẫn nhau để lấy điểm với bốn chàng hoàng tử, nhưng ai cũng té ngửa khi thấy 8 người họ tay trong tay rất hạnh phúc. Tuy rất ganh tị nhưng họ phải công nhận một điều rằng họ thật sự rất xứng đôi vừa lứa, là những đôi tình nhân đẹp nhất trong lịch sử của trường.

Và hôm nay, một ngày quan trọng nhất đối với cuộc đời của mấy anh chị, một đám cưới linh đình được tổ chức ngoài trời, 6 nàng công chúa, 6 chàng hoàng tử, choàng tay nhau bước đi trên thảm cỏ xanh thẫm trong những bộ áo cưới trắng tinh khôi giống như trong truyện cổ tích.

Hôm nay Hebe đã cười, nụ cười hạnh phúc hơn bao giờ hết, nỗi niềm hân hoan hạnh phúc của cô và Aaron chan hòa vào nhau.

Selina đã hết hậu đậu, giờ đây, cô là nàng công chúa hoàn hảo trong mắt bao nhiêu người, nhưng đối với Jiro, cô nàng này mãi mãi chỉ là cô nàng hậu đậu mà thôi ^____^.

Calvin thì đã bị nhiễm thói ham tiền của Genie, anh đã không còn phung phí như trước nữa, thậm chí anh còn keo kiệt hơn cả Genie, nhưng mọi người phải công nhận rằng chỉ có Genie mới trị nổi anh chàng đào hoa Calvin mà thôi.

Chun với Ella thì khỏi nói rồi, họ không tài nào trở thành những con người chín chắn nếu họ vẫn còn cái tính ham ăn, trẻ con như thế này được.

GuiGui cũng không còn đánh đá chua ngoa như ngày nào, cô trở thành người vợ hiền bên cạnh WangZi.

Nana và Danson thì khỏi phải nói, họ vừa là thanh mai trúc mã, cùng nhau lớn lên, lại vừa là con của hai ông trùm xã hội đen, nên đám cưới của họ có vẻ hơi đáng sợ một chút, nhưng lại rất vui.

Lúc đầu các anh chị rất bực bội và khó chịu khi phải sống cùng nhau, nhưng rồi mới hiểu rõ cái cảm giác về nhau, và biết được kế hoạch ABC của 8 bà mẹ thật không phải là vô dụng, nhờ những ý nghĩ không giống ai đó mà các anh chị mới đến được với nhau. Hebe đã cười, đã không còn khuôn mặt lạnh như băng, Aaron lại hạnh phúc bên người mình yêu, lăm lăm lại trẻ con, nhưng đôi khi lại chín chắn người lớn, Selina đã bớt điệu đà, cũng không còn hậu đậu, Jiro giảm bớt phần nào kỹ tính, Calvin và Genie dung hòa cho nhau, người phung phí trở thành tiết kiệm, người tiết kiệm cũng đã biết phung phí phần nào, Chun với Ella tuy hay cãi nhau nhưng họ thật sự yêu nhau thắm thiết.

- ‘Đôi khi cái chữ “sắp đặt” cũng rất có ích, và cũng có lẽ đây là sự sắp đặt của ông trời dành cho chúng tôi, chẳng qua ông trời chỉ mượn bàn tay của 8 bà mẹ để kéo chúng tôi đến gần với nhau hơn.’ (8 anh chị cùng một suy nghĩ)

Nhìn ngắm mọi người vui vẻ trong khung cảnh lãng mạn và hạnh phúc này, Cin bắt chợt nhìn lên Jin, cô bé nắm lấy vạt áo của anh, có lẽ với Cin, một đứa bé 8t thì mọi người xem như là lời của trẻ con, chỉ là nói khi nó cảm thấy vui, nhưng Cin thật rất chân thành. Cin nhìn Jin với giọng vui vẻ

- Các chị mặc áo cưới đều đẹp, em ước gì sau này mình sẽ được mặc một chiếc áo cưới đẹp giống như các chị

- Em sẽ làm được mà, tuy em tính nghịch, quậy phá, nhưng với một cô bé xinh như em, sau này sẽ lấy được người yêu em thật lòng thôi. (Jin xoa đầu Cin)

- Vậy anh Jin có thích cô bé tính nghịch quậy phá như em không?? Anh Jin có cưới một cô bé như em không??? (Cin ngây thơ hỏi)

Cứ tưởng lời nói trẻ con là không thể tin, và chỉ muốn con bé được vui Jin đã hứa rằng

- Được, nếu sau này em 18t, mà em chưa có bạn trai, và anh chưa có bạn gái, anh sẽ cưới em làm vợ (Jin nói)

- Anh hứa đấy nhé (Cin cười)

Thế là với một lời hứa, lại bước sang một trang tình cảm mới, mọi người cùng cười đùa trước sự trẻ con ngây thơ của Cin.

The End

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/the-princesses-vs-the-princes>